

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

HARVARD LAW LIBRARY

3 2044 061 773 925

HARVARD LAW LIBRARY

Received

WOM

1/50

x 1877-~~IK~~ ÉVI c

ORSZÁGGYÜLÉSI

TÖRVÉNYCZIKKEK.

BUDAPEST, 1877.

KIADJA RÁTH MÓR.

(A HAAS PALOTÁBAN.)

NOV 30 1923

Wigand F. K. nyomdája Pozsonyban.

TARTALOM.

	Lap
I. Némely törvényhatóságok véglegesen megállapított területének az 1876. évi XXXIII. t.-cz. rendelkezése folytán törvénybe iktatásáról	1
II. Köncsög, Matkó és Bugacz pusztáknak Kecskemét város törvényhatósága alá helyezéséről	19
III. Körmöczbánya, Korpona és Bakabánya sz. k. városok bekebelezéséről . . .	20
IV. A Szürény megyei ideiglenes közigazgatási rendszernek három évre való fentartásáról	21
V. Az 1870. XVI. és 1871. XII. t.-czikk módosításáról	22

VI. A katonaság részére az 1873. év III. negyedétől az 1876. év III. negyedéig kiszolgáltatott előfogatokért járó díjpótlékokból származó kiadások fedezésére szükséges póthitelről s az ezen költségek jövőben való fedezésének módozatáról	23
VII. A m. k. honvédség hadrendszerinti állományára előírt felszerelési czikkek beszerzéséből keletkezett költségtöbblet fedezésére szükséges póthitelről .	25
VIII. Az 1868. évi XXXI. törvényezikk módosításáról	26
IX. Az 1873. évi XXXIII. törvényezikk alapján forgalomba hozott kincstári utalványok beváltása céljából kibocsátandó járadék-kötvényekről . . .	31
X. Az 1876. évi XXXIII. t.-cz. által területükre nézve szabályozott törvényhatóságokban az országgyűlési képviselő-választókerületek új beosztásáról és az ezzel kapcsolatos intézkedésekről	33
XI. Budapest fővárosban az országgyűlési képviselőválasztókerületek számáról, új beosztásáról és az ezzel kapcsolatos intézkedésekről	39

- XII. Az 1848. évi törvények által megszüntetett urbéri kapcsolatból fennmaradt jog és birtokviszonyok rendezését tárgyzó 1871. LIII t.-c. 45. és 51. §§-nak módosításáról és a 6. §. pótlásáról 40
- XIII. Az Olaszországgal 1876. évi ápril hó 23-án kötött kereskedelmi és hajózási szerződés hatályának meghosszabításáról szóló és 1877. évi júniushó 4-én Rómában aláírt nyilatkozat becikkelyezéséről 44
- XIV. Az 1871. VII. törvénycikk módosításáról, illetőleg az 1868. XLI. törvénycikk 19. §-a alapján rendszerezített honvéddorvosi tisztikar újjászervezéséről 46
- XV. Magyarországnak az 1878-iki párisi közkiállításban leendő részvételével járó költségek fedezéséről 48
- XVI. A magyar éjszakkeleti vasutttársulatot érdeklő 1877. évi XLV. törvénycikkben foglalt szerződés módosításáról 49
- XVII. A Beszterczebánya város közelében épített gőzfürész költségeinek fedezésére megkivántató póthitelről 51

XVIII. A közadók kezeléséről szóló 1876. évi XV. törvénycikkben, a bíróság előtti ügyek képviseltetésére vonatkozó intézkedések pótlásáról	52
XIX. Nyers répát a sajtók használatára feldolgozó cukorgyárak által fizetendő fogyasztási adónak az 1877/8. évi idényre megállapításáról	53
XX. A gyámsági és gondnoksági ügyek rendezéséről	55
XXI. Az 1876. évi XLVI. és 1877. évi IX. t.-cz alapján kibocsátandó járadék-kötvényeknek megadott adómentesség értelmezéséről	201
XXII. A kisebb polgári peres ügyekben való eljárásról	202
XXIII. A megyék 1878. évi közigazgatási, árva és gyámhatósági kiadásainak fedezéséről	263
XXIV. A megyei mérnöki állomások megszüntetése és hivatali teendőiknek az államépítészeti hivatalokra ruházásáról	264
XXV. Az elzálogosított gyalui korona-uradalom visszaváltása iránt, a zálogbirtokokkal kötött egyezség tárgyában .	266
XXVI. A határőrvidék területén építendő vasutakról	267

- XXVII.** Az 1867. évi XIV. és XVI. törvény-czikkek, az 1869. évi II. törvényczikk, továbbá a Franciaországgal 1866. évi december 11-én kötött kereskedelmi szerződés, az Olaszországgal 1867. évi april 23-án kötött kereskedelmi és hajózási szerződés, a Németországgal 1868. évi márczius 9-én kötött vám- és kereskedelmi szerződés, és az osztrák-magyar Lloydal 1871. évi november 18-án kötött postaszerződés hatályának ideiglenes meghosszabbításáról, valamint az osztrák nemzeti bankkal szemben, a tényleges állapotnak ideiglenes fentartásáról . . . 272
- XXVIII.** Az 1876. évi decemberhó 5-én Nagy-britaniával kötött és az 1876. évi XLIX. t.-czikkbe iktatott kereskedelmi szerződés hatályának meghosszabbításáról szóló és 1877. évi novemberhó 26-án aláírt nyilatkozat becikkelyezéséről 275
- XXIX.** Az 1868. évi XL. és 1873. évi XXXVII. törvényczikkek értelmében, az 1878. évben kiállítandó ujoncz- és póttartaléki jutalékok megajánlása tárgyában 277

VIII.

Lap

XXX. Az 1878-ik év első negyedében viselendő közterhekről és fedezendő államkiadásokról	279
---	-----

 Az 1877. XXII. t.-cz. némely iv fejen tévedésből: XXI. t.-czikkül van nyomtatva, minek szives elnézése és kiigazítása kéretik.

I. Törvényczikk

némely törvényhatóságok véglegesen megállapított területének az 1876-ik évi XXXIII. tcz. rendelkezése folytán törvénybe iktatásáról.

(Szentelést nyert 1877. évi márcziushó 13-án. Kihirdettetett az országgyűlés képviselő házában 1877. évi márcziushó 16-án, a főrendi házban márcziushó 17-én.)

1. §.

Az 1876. évi XXXIII. törvényczikk 1-ső és 3-ik §§-ban területileg szabályozott törvényhatóságok közül, a terület végleges megállapításánál érintetlenül hagyattak a következő megyék, névszerint: Csik, Fogaras, Brassó, Bihar, Szepes, Torontál, Somogy, Baranya, Komárom, Esztergom.

2. §.

Az ugyanazon törvényczikk 1-ső és 3-ik §§-ban felsorolt többi törvényhatóságok véglegesen megállapított területe törvénybe iktattatik, a mint következik:

1. *Egyesült Besztercze-Naszód megyét képezik :*

a) az egész volt Besztercze vidéke, beleértve Beszterczét is;

b) a volt Naszód vidéke, azon két községe kivételével, melyek Maros-Torda megyéhez csatoltattak (7. d);

c) a volt Doboka megyének következő községei : Kusma, Sófalva, Szeredfalva, Harina, Netz, Galatz, Bilak, Simontelke, Kis-Budak, Várhely, Sirling, Berlád, Solymos, Nagy-Sajó, Árdány, Friss, Alsó-Sebes, Felső-Sebes, Alsó-Balázsfalva, Felső-Balázsfalva, Kajla és Szász-Bongard;

d) a volt Belső-Szolnok megyének következő községei: Entradám, Priszlop, Csépán, Luska, Oláh-Nemegye, Oláh-Németi, Magyar-Nemegye és Tóhát.

2. Az egyesült Szolnok-Doboka megyét képezik:

a) a volt Belső-Szolnok megye összes községei azok kivételével, melyek belőle az egyesült Besztercze-Naszód megyéhez csatoltattak (1. d);

b) a volt Doboka megyének következő községei: Komlós-Ujfalu, Füzes-Szt.-Péter, Füzes, Csáki-Gorbó, Paptelke, Kalocsa, Vajdaháza, Szótelke, Récze-Keresztur, Kecskéháta, Völcs, Pánczél-cseh, Magyar-Derzse, Köblös, Alsó-Tőök, Felső-Tőök, Igricze, Tótfalu, Szarvaskend, Esztény, Poklostelke, Moró, Doboka, Kendilóna, Lozsárd, Onok, Tötör, Kecsed-Szilvás, Kecsed, Nagy-Iklód, Kis-Jenő, Kis-Iklód, Viz-Szilvás, Hesdát, Mikola, Boncz-Nyires, Szekuláj, Szt.-Egyed, Pujon, Szt.-Gothard, Czege, Göcz, Császári, Vajda-Szt.-Iván, Mohaly, Oláh-Vásárhely, Erdő-Szombattelke, Kötke, Szt.-Márton, Nagy-Devecser, Kis-Devecser, Noszoly, Buza, Feketelak, Melegföldvár, Kapor, Szász-Zsombor, Mányik, Veres - Egyháza, Kékes, Szt. - Miklós, Czente, Vicze, M.-Borzás, Kétej, Dellő-Apáti, Szász-Uj-Ős, Aranyos-Móricz,

Szász-Máté, Szász-Ujfalu, Bödön, Ents, Fellak, Szász-Szt.-Jakab, Sz.-Czegő, Árok-alja, Kerlés, Sárvár, Sajó-Keresztur, Sajó-Szt.-András, Kentelke, Sajó-Mogyorós, Szt.-Katolna-Dorna;

c) a volt Kővárvidéknek következő községei: Csokmány, Aranymező, Pojnicza, Pirosa, Kucsulát, Kis-Solymos, Kozla, Csula, Letka, Lemény, Toplicza, Purkáriu (Purkerecz), Dióspatak, Kis-Nyires, Resztolcz, Révkörtvélyes, Büdöspataka, Mályán, Kis-Berszó, Ilonda-Pataka, Szakatura, Sásza, Nagy-Buny, Frinkfalva, Zsugásztra, Románfalva, Szelnicze, Drága-Vilma, Groppa, Preluka, Magura, Russor, Brébfalva, Csernefalva, Kápolnok-Monostor, Szt.-Kápolnok, Vaád, Fonác, Laczkonya, Berencze, Kis-Körtvélyes, Gárbonác, Gyertyános, Kovács-Kápolnok, Csokotés, Kötelesmező, Plopis és Blózsa;

d) Szamosujvár;

e) Szék.

3. Szatmár megyébe kebelezettek a volt Kővár vidékének következő községei:

Kapnik-Bánya, Karullya, Szakállas-

falva, Kölcse, Kovás, Remete, Berkeszpatak, Butyásza, Kis-Buny, Váralja, Fericse, Durusa, Nagy-Körtvélyes, Gaura, Stezser, Hovrilla, Somkutpatak, Jeder, Gyökeres, N.-Nyires, Tölgyes, Törökfalva, Csolt, N.-Somkut, Berkesz, Nagy-Fentős, P.-Fentős, Fehérszék, Lukácsfalva, Dánfalva, Pribékfalva, Magosfalva, Hosszufalu, Kis-Fentős, Szappanpataka, Erdőaranyos, Koltó-Katalin, Hagymás-Lápos, Puszta-Hidegkut, Kolcér, Kis-Bozinta, Ó-Bozinta és Szaszar.

4. *Szilágy megyét képezik:*

a) a volt Közép-Szolnok megye;

b) a volt Kraszna megye;

c) a volt Doboka megyének következő községei: Örmező, Tihó, Borzáva, Galgó, Farkasmező, Kettősmező, Balázsháza, Somrőujfalu, Felső-Kékes-Nyárló, Romlott, Galponya, Alsó-Kékes-Nyárló, Csömörlő, Magyar-Egregy, Ördögkut, Pósa, Vaskapu, Szt.-Péterfalva, Puszta-Rajtolcz, Felegregy, Bodja, Szt.-György, Vármező, továbbá Rákos és Kendermező;

d) Kolozsmegyéből a következő községek: Nagy-Rajtolcz, Kásapatak, ez utóbbi Huta nevű praediummal együtt;

e) Zilah.

5. *Kolozs megyét képezik:*

a) az eddigi Kolozsmegye valamennyi községe a Szilágymegyébe (4. d) a Torda-Aranyos megyébe (6. d) valamint a Maros-Torda megyébe (7. c) kebelezett községei kivételével;

b) a volt Doboka megyének következő községei: Szt.-Mária, Kendermál, Pusztá-Szt.-Mihály, Hidalmás, Bányika, Drág, Milvány, Dall, Ugrucz, Adalin, Kis-Esküllő, Ördögkeresztur, N.-Esküllő, M.-Fodorháza, Súlyomkő, Babucz, Kovácsi, Sz.-M.-Macskás, Gyula, Csomafája, Bodok, Kide, Magyar-Ujfalu, Borsa, Válaszut, Bonczhida, Gyulatelke, Marokháza, Bogács, Ombuz, Szava, Gyeke, Hosszu-Macskás;

c) Kolozs.

6. *Az egyesült Torda-Aranyos megyét képezik:*

a) a volt Torda megyének következő községei: Tur, Bányabükk, Csűrűlye, Hesdát, Indal, Kis-Fenes, Komjátszeg, Koppánd, Magyar-Szilvás, Mikes, Oláh-Rákos, Pusztá-Csán, Pusztá-Szt.-Király, Pusztá-Szt.-Márton, Szelicse, Szelistye.

Szent-László, Magyar-Peterd, Felső-Peterd, Közép-Peterd, Szind, Alsó-Jára, Bikalat, Hagymás, Kákova, Kis-Oklos, Magura, Nagy-Oklos, Puszta-Egres, Ruha-Egres, Runk, Szurduk, Felső-Füle, Magyar-Léta, Magyarosság, Oláh-Léta, Süt-meg, Felső-Fülehavas, Erczpataka, Kisbánya-Havasa, Berkes, Kisbánya-Bikalat havassal, Alsó-Füle, Asszonyfalva, Toroczkó, Bedelő, Bórév, Gyertyános, Toroczkó-Szt.-György, Alsó-Podsága, Alsó-Szolcsva, Felső-Podsága, Felső-Szolcsva, Lupsa, Lunka, Sásza-Vincza, Vidaly, Gyéres, Gyéres-Szt.-Király, Aranyos-Lona, Egerbegy, Mező-N.-Csán, Mező-Szt.-Jakab, Cikud, Mező-Bőő, Felső-Detrehem, Alsó-Detrehem, Mező-Kook, Mező-Örke, Keresztes, Mező-Sályi, Gerebenes, Soóspatak, Mező-Uraly, Pete, Szt.-Margarita, Ujfalu, Mező-Kapus, Maros-Orbó, Magyar-Dellő, Nagy-Iklánd, Kis-Iklánd, Mező-Záh, Oláh-Dellő, Vajdaszeg, Soós-Szt.-Márton, Gerend, Hadrév, Kecze, Gerend-Keresztur, Maros-Ludas, Maros-Bogáth, Dátos, Maros-Lekencze, Mező-Bodon, Mező-Szengyel, Mező-Szakál, Mező-Keménytelke, Mező-Tóhát, Torda;

b) a volt Aranyosszék;

c) Alsó-Fehérmegyéből a következő községek: Brezest, Szártos, Offenbánya, Muncsel, Felső-Csóra, Albák, Szkerisóra, Nyágra, Felső-Vidra, Alsó-Vidra, Szekatura, Csértés, Ponorel, Topánfalva, Bisztra;

d) Kolozs megyéből a következő községek: Velkér, Méhes.

7. *Az egyesült Maros-Torda megyét képezik:*

a) a volt Maros szék;

b) a volt Torda megyének következő községei: Abafája, Pusztalmás, Bala, Berectelke, Felfalu, Magyar-Fülpös, Felső-Idecs, Alsó-Idecs, Körtvekapu, Lővér, Majos, Póka, Radnótfája, Magyar-Régen, Erdő-Szakál, Vajda-Szt.-Ivány, Toldalag, Unoka, Vécs, Andrenyásza, Déda, Disznajó, Füleháza, Göde, Maros-Hodák, Holt-Maros, Orosz-Idecs, Idecs-pataka, Maros-Kövesd, Ligeth, Magyaró, Mesterháza, Palota, Ratosnya, Alsó-Répa, Oláh-Toplicza, Adorján, Görgény-Hodák, Kakucs, Kincses, Kásva, Alsó-Kőhér, Felső-Kőhér, Libánfalva, Görgény-Oroszfalu, Alsó-Oroszi, Felső-Oroszi, Or-

sova, Görgény-Sóakna, Soropháza, Görgény-Szt.-Imre, Soós-Szt.-Márton, Szent-Mihály-Telke, Üvegcsür, Magyar-Bölkény, Oláh-Bölkény, Erdő-Csinád, Gernyeszeg, Hétbükk, Kis-Illye, Maros-Jára, Körtvélyfája, Oláh-Nádas, Petele, M.-Péterlaka, Pókakeresztur, Sáromberke, Sárpaták. Kis-Szederjes, Nagy-Szederjes, Erdő-Szenygel, Oláh-Telek, Várhegy;

c) Kolozsmegyéből a következő községek: Nagy-Ercse, Szt.-Márton, Kis-Nyulas, Nagy-Ölyves, Felső-Répa;

d) a volt Naszód-Vidékének következő községei: Maros-Oroszfalu, Monosfalú;

e) Szászrégen.

8. *Udvarhely megyét képezik:*

a) az egész volt Udvarhelyszék, kivén Telegdi-Baczon községet (15. g);

b) Székely-Udvarhely;

c) Oláhfalu;

d) a volt Küküllő megyéből: Oláh-Hidegkut, Oláh-Andrásfalva; a volt Felső-Fehérmegyéből: Felek, Szederjes, Petek, Felső-Rákos; a volt Segesvár székéből: Bene (Méhburg), Erked; a volt Kőhalom székéből: Darócz és Zsombor

községek, ez utóbbi a volt Felső-Fehér-megyében feküdt részével együtt.

9. *Kis-Küküllő megyét képezik:*

a) a volt Küküllő megye az Udvarhely megyébe kebelezett községein kívül (8. d);

b) a volt Medgyes-székből a következő községek: Kőrös, Bogács, Felső-Bajom (Bázna), Völcz, Nagy-Ekemező, Kis-Ekemező;

c) Erzsébetváros.

10. *Alsó-Fehér megyét képezik:*

a) az eddigi Alsó-Fehér megye, kivén a Torda-Aranyos megyéhez (6. c) és Szeben megyéhez (14. e) csatolt községeket;

b) Gyulafehérvár;

c) Abrudbánya;

d) Vizakna.

11. *Hunyad megyét képezik:*

a) a volt Hunyad megye;

b) a volt Szászváros-szék Szászvárossal együtt;

c) a volt Zaránd megyének következő községei: Baldovin, Birtin, Brotona, Bulcesd, Cebea, Dobróc, Grohót, Karács, Karásztó, Kazanesd, Kőrös-

bánya, Leanc, Lunka, Mestakon, Obersia, Prihogyesd, Ribica, Ribicsora, Riska, Riskulica, Steja, Tataresd, Ternáva, Tomesd, Tomnatek; Tyulesd, Ujbareds, A.-Váca, F.-Váca, Vaka, Valemare, Zsunk, Blezseny, Boica, Brád, Bucsesd, Bukuresd, Cerecel, Dupapiatra, Hercegány, Kájanel, Kalamanesd, Kracsunesd, Kriszcsor, Kuréty, A.-Lunkoj, F.-Lunkoj, Mihelény, Ormindea, Pestyera, Podele, Potingány, Rovina, Ruda, Sicsuri, Szelistye, Szkrófa, Sztanizsa, Tresztia, Valeabrad, Zdrapc, Csungány, Prevalény, Bászarábász, Strimba;

d) Vajdahunyd;

e) Hátszeg.

12. *Arad megyébe* kebeleztettek a volt Zaránd megyének következő községei: Acsuca, Ácsuva, Bányesd, Bogyesd, Brusztur, Bugyesd, Csucs, Csermusa, Kohesd, Dumbráva, Gross, Guravoj, Kis-Halmágy, N.-Halmágy, Juonesdi, Krisztesti, Lazur, Leasza, Lestyora, Lungsóra, Magulicsa, Mermesd, Ocs, Ocsisor, Pleskuca, Pojána, Pojenár, Rosztocs, Szirb, Talács, Ternavica, Tisza, Vidra, Vosdocs.

13. Nagy-Küküllő megyét képezik :

a) a volt Kóhalomszék, kivéve az Udvarhely megyéhez csatolt községeit (8. d);

b) a volt Segesvárszék, Segesvárt is oda értve, kivéven Udvarhely megyéhez csatolt községeit (8. d);

c) a volt Nagy-Sinkszék;

d) a volt Medgyesszék, Medgyest is oda értve, kivéven azonban Kis-Küküllő megyéhez csatolt községeit (9. b);

e) a volt Felső-Fehér megyének következő községei : Ágostonfalva, Ürmös, Alsó-Rákos, Bogáth, Datk, Héviz, Hidegkut, Királyhalmá, Longodár, Máthéfalva, Moha, Pálos, Voldorf, Almakerék, Bese, Fehéregyháza, Földszin, Héjjasfalva, Réten, Keresd, Sárpaták, Szász-Ujfalu, Rudály, Volkány, Zoltány, Alsó-Gezés, Bürkös, Felső-Gezés, Kövesd, Oláh-Ivánfalva, Szász-Zalathna, Vecsérd, Bólya, Hidegviz, Ingodály, Isztina, Mártonfalva, Mártontelke, Mihályfalva, Péterfalva, Rovás, Salkó, Saldorf, Szász-Vesződ;

f) a volt Ujgyházszéknek következő községei : Magare (Magarei), Abtsdorf (Apátfalva).

14. Szeben megyét képezik :

a) a volt Szebenszék, beleértve Nagy-Szebent is;

b) a volt Szászsebesszék és Szász-sebes város;

c) a volt Szerdahelyszék;

d) a volt Ujegyházszék, Nagy-Küllő megyéhez csatolt községein kívül (13. f);

e) Alsó-Fehérmegyéből a következő községek : Mág, Szecsel, Ecsellő, Sebeshely, Szász-Csór, Láz, Kákova, Kápolna, Sugag;

f) a volt Felső-Fehér megyének következő községei : Hortobágyfalva (Kornicel), Szt.-Jánoshegye (Nucséd).

15. Háromszék megyét képezik :

a) a volt Háromszék;

b) a volt Felső-Fehér megyének következő községei : Márkos, Nyén, Bodola, Bodza, Lüget, Nyáros-Patak, Előpatak, Hidvég, Árapatak, Erősd, Bükszád, Mikó-Ujfalu, Alsó-Volál, Felső-Volál, Karatna, Peselnek, Száraz-Patak;

c) Sepsi-Szt.-György;

d) Kézdivásárhely;

e) Illyefalva;

f) Bereczk;

g) a volt Udvarhelyszékből: Telegdi-Bacson község (8. a).

16. *Jász-Nagy-Kun-Szolnok megyét képezik:*

a) a volt Jászság községei, u. m. Árokszállás, Dózsa, Fényszaru, Jákóhalma, Jászapáthi, Jász-Alsó-Szt.-György, Jászberény, Jász-Felső-Szt.-György, Jász-Ladány, Jász-Kisér, Mihálytelek;

b) a volt Nagy-Kunság községei, u. m. Karczag, Kis-Uj-Szállás, Kun-hegyes, Kun-Szent-Márton, Madaras, Turkeve;

c) Heves megyéből a következő községek: Monostor (Kerekudvar pusztával), Alattyán, Besenszög, Kőtelek, Nagy-Körü, Tisza-Sülly, Szt.-Imre, Tisza-Derzs, Tisza-Abád, Tisza-Szalók, Kenderes, Bura, Tisza-Beő, Fegyvernek, Tisza-Roff, Török-Szt.-Miklós, Tisza-Püspöki, Szajól, Csépa, Czibakháza, Földvár, Inoka, Tisza-Kürt, Nagy-Rév, Szelevény, Sas, Tisza-Ugh, Várkony, Vezseny, Szolnok, Mezőtúr, végre Dévaványa, de ez a közigazgatásilag hozzá tartozott Cséfán nevű pusz-

tája nélkül, mely utóbbi Békés megyébe kebeleztetett (22. c);

d) a volt Pest-Pilis és Solt megyéből Jánoshida község.

17. Heves megyét képezik :

A volt Heves- és Külső-Szolnok megyének következő községei : Besenyő, Dormánd, Deménd, Erdőtelek, Eger-Szalók, Füzes-Abony, Káál, Kompolt, Kerecsend, Maklár, Mező-Tárkány, Nagytálya, Szóláth, Aldebrő, Detk, Domoszló, Feldebrő, Felső-Nána, Halmáj, Kápolna, Karácsond, Ludas, Markaz, Szt.-Mária, Tófalu, Ugra, Verpelét, Véc, Visonta, Átány, Bod, Boczonád, Ér, Heves, Kömlő, Méra, Nagy-Füged, Pély, Zaránk, Tarna-Órs, Tarna, Szt.-Miklós, Visznek, Vezekény, Zsadány, Apcz, Csány, Ecséd, Fancsal, Hasznos, Hatvan, Horth, Pásztó, Szt.-Jakab, Szurdok-Püspöki, Tar, Atkár, Adács, Gyöngyös-Püspöki, Gyöngyös-Halász, Oroszi, Pata, Rhéde, Szücsi, Soly mos, Sáár, Tarján, Vámos-Györk, Veres mart, Balla, Badony, Derecske, Dorogháza, Erdőkövesd, Füzes, Istenmezeje, Ivád, Mindszent, Maczonka, Nádujfalu, Nagy-Bátony, Pétervásár, Parád, Recsk,

Szuha, Várasszó, Aranyos, Bekölcze, Bátor, Bocs, Bakta, Csehi, Felnémet, Fedémes, Lelesz, Mikófalva, Szarvaskeő, Szücs, Szent-Erzsébet, Szt.-Domonkos, Sirok, Szék, Szajla, Terpes, Kis-Köre, Nagy-Iván, Poroszló, Sarud, Tisza-Halász, T.-Nána, T.-Füred, T.-Igar, T.-Eórs, T.-Szöllős, T.-Eörvény, Eger, Gyöngyös.

18. *Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun megyét képezik:*

a) a volt Pest-Pilis-Solt t. e. megyék, Jánoshida kivételével (16. d);

b) a volt Kis-Kunság és a volt Jász-Kun kerületnek következő községei: Fülöp-Szállás, Halas, Kis-Kun-Félegyháza, Kun-Szt.-Miklós, Laczháza, Majsa, Szabadszállás, Szank, Lajos-Mizse, Kerek-egyháza, Karajenő, Szent-László és Kocsér puszta, valamint a Jász-Kun kerületnek részint Pestmegye, részint a Kis-Kunság területén fekvő egyéb pusztái.

19. *Hajdu megyét képezik:*

a) a volt Hajdu városok, u. m. Nánás, Dorog, Böszörmény, Hadház, Szoboszló, Vámos-Pércs;

b) Szabolcs megyéből a következő községek: Csege, Balmaz-Ujváros, Tég-

lás, Egyek, Nádudvar, Püspök-Ladány, Szováth, Tetétlen, Földes és Józsa-Szt.-György kertész község;

c) Bihar megyéből a következő községek: Kaba, Mike-Pércs, Sámson.

20. Szabolcs megyét képezik:

a volt Szabolcs megye, a Hajdu megyéhez (19. a) és Bihar megyéhez csatolt (XXXIII. tcz. 1. §-a 20) községeken kívül.

21. Csongrád megyét képezik:

a) az eddigi Csongrád megye, Sámson község és Szöllős nevű pusztája kivételével, melyek Békés megyébe kebelezettek (22. a);

b) a volt Kis-Kunságból Dorozsma község, Átokháza és Üllés pusztáival.

22. Tóth-Komlós község Békés megyénél meghagyatván, ugyanazon megyéhez csatoltattak:

a) Csongrád megyéből Sámson község Szöllős nevű pusztával;

b) Csanád megyéből Földvár község és pusztá, valamint Székegyháza pusztá;

c) a volt Heves- és Külső-Szolnok

megyéből, eddig Dévaványához tartozott Cséfán nevű pusztá.

23. *Temes megyét képezik:*

a) az eddigi Temes megye;

b) az eddigi Krassó megyéből a következő községek: Fehértemplom, Jaszenova, Dupla, Uj-Palánka, Ó-Palánka, Rótkirchen, Vracsevgá, Ablián, Krusicza, Rebenberg.

24. *Krassó megyét képezik:*

Az eddigi Krassó megye, kivéven a Temes megyéhez csatolt községeit (23. b), valamint a Szörény megyéhez csatolt Vámamarga községet.

3. §.

Ott, hol a puszták vagy más hason-
nemű területek és községet nem képező
telepek az 1876. évi XXXIII. vagy je-
len törvénycikkben akár a területbe
foglalva, akár külön nem említettnek,
mindenütt azon községgel mentek át,
vagy maradtak, a melyhez közigazgatá-
silag tényleg tartoztak.

II. Törvényczikk

Köncsög, Matkó és Bugacz pusztáknak Kecskemét város törvényhatósága alá helyezéséről.

(Szentelést nyert 1877. évi márcziushó 13-án. Kihirdettetett az országgyűlés képviselőházában 1877. évi márcziushó 16-án, a főrendek házában márcziushó 17-én.)

1. §.

Köncsög, Matkó és Bugacz puszták Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun megye törvényhatósági területéből kikebeleztetnek és Kecskemét város hatósága alá helyeztetnek.

2. §.

Ezen törvény végrehajtásával a belügyminister bizatik meg.

III. Törvényczikk

Körmöczbánya, Korpona és Bakabánya szab. kir. városok bekebelezéséről.

(Szentelést nyert 1877. évi márcziushó 13-án. Ki-hirdettetett az országgyűlés képviselő házában 1877. évi márcziushó 16-án, a főrendek házában márcziushó 17-én.)

1. §.

Az 1876: XX. tcz. 1-ső §-ában foglalt felhatalmazás alapján a belügyminister Körmöczbánya, Korpona és Bakabánya szab. kir. városok törvényhatósági hovatartozása iránt akként intézkedvén, hogy:

a) Körmöczbánya szab. kir. város Bars megyébe;

b) Korpona és Bakabánya szab. kir. városok Hont megyébe kebeleztettek;

emez intézkedések ezennel törvénybe iktattatnak.

IV. Törvényczikk

a Szörény megyei ideiglenes közigazgatási rendszernek három évre való fentartásáról.

(Szenteseitést nyert 1877. évi márcziushó 13-án. Kihirdettetett az országgyűlés képviselő házában 1877. évi márcziushó 16-án, a főrendek házában márcziushó 17-én.)

1. §.

Az 1873. évi XXVII. tez. 3-ik §-a nyomán a volt román-bánsági ezred és a volt szerb-bánsági ezred tizenkettedik százada vagyis a karánsebesi, teregovai, bosoviczi és orsovai szolgabirói járásokból alkotott Szörény megyének a törvény 9-ik §-a értelmében külön önálló törvényhatósággá való szervezése jelen törvény életbelépésétől három évre elhalasztatik.

2. §.

A belügyminister felhatalmaztatik, hogy Szörény megyét ezen három évre a jó közigazgatás igényeinek megfelelőleg úgy rendezze, hogy ezen szervezet a régi állapotból a végleges szervezetre, helyes átmenetet képezzen.

3. §.

Az előző (2-ik) §-ban említett ideig a megyéket illetőleg eddig alkotott vagy ezentul alkotandó törvények hatálya Szörény megyére ki nem terjed, ha csak ez valamely ujabban alkotandó törvényben külön ki nem mondatik.

4. §.

Ezen törvény végrehajtásával a ministerium bizatik meg.

V. Törvényczikk

az 1870 : XVI. és 1871 : XII. tcz. módosításáról.

(Szentcsitést nyert 1877. évi márcziushó 23-án. Kihirdettetett az országgyűlés képviselő házában 1877. évi márcziushó 25-én, a főrendek házában márcziushó 26-án.)

Az igazságügyminister felhatalmaztatik, hogy a királyi Curia semmitő- és legfőbb ítélőszéki osztályánál, a midőn azt a befolyó ügyek mennyisége s az ennek folytán felszaporodott hátralékok szükségessé teszik, ideiglenesen kisegítő

birákul, a budapesti kir. ítélő tábla rendes birái közül, kellő számú bírót alkalmazhasson.

VI. Törvényczikk

a katonaság részére az 1873. év III. negyedétől az 1876. év III. negyedéig kiszolgáltatott előfogatokért járó díjpótlékokból származó kiadások fedezésére szükséges póthitelről s az ezen költségek jövőben való fedezésének módozatáról.

(Szentelést nyert 1877. évi márcziushó 23-án. Kihirdettetett az országgyűlés képviselő házában 1877. évi márcziushó 25-én, a főrendek házában márcziushó 26-án.)

1. §.

A katonaság részére 1873. év harmadik negyedétől kezdve 1876. év harmadik negyedéig kiszolgáltatott előfogatokért járó díjpótlékokból származó kiadásokra a belügyminister rendelkezésére 25,356 frtnyi póthitel szavaztatik meg.

2. §.

A belügyminister felhatalmaztatik, hogy ezen póthitelt, az 1875. évi LV-ik

törvényczikk 2. §-a XIV. fejezetének 3. czime alatt megszavazott hitelből fedezhesse s azt ugyanezen czim alatt elszámolhassa.

3. §.

A belügyminister egyuttal felhatalmaztatik, hogy az 1876. év III. negyedétől fogva az 1877. év végéig felmerülő ilyenemű költségeket, a megyék 1877. évi közigazgatási, árva és gyámhatósági kiadásaira megszavazott hitelből fedezhesse és ezen czim alatt elszámolhassa, jövőre pedig költségvetésében ezen czélból a szükségnek megfelelő összeget külön rovat alatt felvehesse.

4. §.

Ezen törvény végrehajtásával a belügy- és pénzügyminister bizatik meg.

VII. Törvényczikk

a m. kir. honvédség hadrendszerinti állományára előirt felszerelési czikkek beszerzéséből keletkezett költségtöbblet fedezésére szükséges póthitelről.

(Szentelést nyert 1877. évi márcziushó 25-én. Kihirdettetett az országgyűlés mindkét házában 1877. évi márcziushó 26-án.)

1. §.

A honvédség készleteinek hadrendszerinti kiegészítésére szükségessé vált 637,538 frt 50 kr. költségtöbblet fedezésére az 1877. évi 425,065 frt 32 kr. póthitelképen engedélyeztetik.

Az engedélyezett összeg az 1877. évi államköltségvetés B) átmeneti kiadások és/beruházások I. átmeneti kiadások IV. fejezete 3. rovata alatt számolandó el s fedezetéül az 1876-ik évi XLVI. tcz. 4. §-ban meghatározott fedezeti mód jelöltetik ki.

2. §.

Az engedélyezett szükségletnek 212,532 forint 66 krajczárra rugó utolsó

részlete az 1878-ik évi költségvetésbe
veendő fel.

3. §.

Ezen törvény végrehajtásával a
pénzügyi és honvédelmi ministerek bi-
zatnak meg.

VIII. Törvényczikk

az 1868. évi XXXI. törvényczikk módosításáról.

(Szentelést nyert 1877. évi márcziushó 26-án. Ki-
hirdettetett az országgyűlés képviselő házában 1877.
évi márcziushó 27-én, a főrendi házban márcziushó
31-én.)

1. §.

Közjegyző nem vehet fel közokira-
tot és nem ruházhat fel közjegyzői ok-
irat minőségével magánokiratot, melyben
nyolcz százaléknál magasabb kamat köt-
tetett ki.

Az ezzel ellenkező okirat, közokirat,
illetőleg közjegyzői okirat erejével nem
bir.

2. §.

Kamat alatt nemcsak a pénzben
fizetendő minden mellék-tartozás értetik,

hanem bármely dolog vagy haszon, melynek adására vagy teljesítésére az adós a hitelező részére a tőke visszafizetésén, illetőleg visszatérítésén kívül kötelezettséget vállal.

Mindazon esetben, melyben a jelen törvény az adóstól követelhető kamat legmagasabb összegét megállapítja, abba a kötbér, üzlet-díj, megtérítési összeg és mindennemű mellék-tartozás is beszámítandó.

3. §.

Nyolcz százaléknál magasabb kamatot biztosító zálogjog előjegyzése vagy bekebelezése nem rendelhető el.

A felek által határozott összegben kikötött, de százalékban ki nem fejezett melléktartozások bekebelezését vagy előjegyzését a bíró csak azon, a telekjegyzőkönyvben kitüntetendő záradékkal rendelheti el, hogy az összes melléktartozás, a tőke nyolcz százalékát meg nem haladhatja.

4. §.

Nyolcz százaléknál magasabb kamat a bíró által nem állapítható meg.

Ezen szabály áll akkor is, ha a magasabb kamat birói egyességben kötött ki.

5. §.

Az ezen törvényben megszabott mértéken felül kikötött és megfizetett kamatok visszafizetése nem követelhető.

Jövőre azonban azon kölcsönnél, mely félévnél hosszabb időre kötött, a félévet meghaladó időre kamatot előre levonni nem szabad.

A félévet meghaladó időre, vagy a jelen törvényben meghatározott mértéken felül bármily időtartamra előre levont kamatok a tőkéből lerovott összegnek tekintetnek.

6. §.

Ha a kölcsön-szerződésről kiállított okirat szövegében a felvettnél nagyobb összegnek visszafizetése köteleztetett: a bíró csak az okiratban felvettnék elismert tőkeösszeget állapítja meg.

Az ekként megállapított tőke utáni kamatösszeget illetőleg, jelen törvénynek a kamatokra vonatkozó intézkedései alkalmazandók.

A bekebelezés vagy előjegyzés is csak a felvettnek elismert tőkére és annak e törvény szerint megengedett kamataira rendelhető el.

7. §.

Az 1868. XXXI. tcz. 2. §-ának következő intézkedése:

„Ha a kölcsönről írásbeli szerződés nem létezik, vagy létezik ugyan, de abban a kamat csak általánosan az összegnek vagy a kamatlábnak szám szerinti meghatározása nélkül van kikötve; valamint azon esetben is, ha a kamat szerződésileg nincs kikötve, hanem az a törvény határozatainál fogva jár: az egy évi kamat a fizetendő tőke hat százaléka teszi;“ valamint az 1868. XXXI. törvenyczikknek jelen törvény által nem érintett egyéb intézkedései, továbbra is érvényben maradnak.

8. §.

A jelen törvény hatályba lépte előtt lejárt kamatok a fentebbi §§. rendelkezései alá nem esnek.

Az ezen időn túl lejárandó kamatokra azonban, csak azon esetre nem

terjed ki a jelen törvény hatálya, ha a nyolcz százaléknál magasabb kamat, a jelen törvény hatályba lépte előtt keletkezett jogérvényes ítéletben vagy peregyességben állapítottatott meg.

Azon körülmény, hogy a magasabb kamat a jelen törvény hatályba lépte előtt felvett közjegyzői okiratban van kötelezve, annak nyolcz százalékra való leszállítását nem akadályozza. Az okirat azonban közokirati erejét megtartja.

9. §.

Jelen törvény határozmányai nem alkalmazhatók:

- a) váltó-követelésekre;
- b) bejegyzett kereskedőknek kölcsönös kereskedelmi ügyleteikből eredő követeléseire.

10. §.

Jelen törvény 1877. évi július 1-én lép életbe, s végrehajtásával az igazságügyminister bizatik meg.

IX. Törvényczikk

az 1873. évi XXXIII. törvényczikk alapján forgalomba hozott kincstári utalványok beváltása céljából kibocsátandó járadék-kötvényekről.

(Szentelést nyert 1877. évi márcziushó 28-án. Kihirdettetett az országgyűlés mindkét házában 1877. évi márcziushó 31-án.)

1. §.

Az 1873. évi XXXIII. tcz. alapján kibocsátott 76 $\frac{1}{2}$ millió forint névértékű 6%-kal kamatozó, s 1878. évi december 1-én lejáró azon kincstári utalványok törlesztése céljából, a melyek még forgalomban vannak, felhatalmaztatik a pénzügyminister, hogy az ezen törlesztésre szükségelt összeg erejéig 6%-os, aranyban kamatozó adómentes járadék-kötvényeket bocsáthasson ki.

2. §.

Az 1876. évi I. tcz. azon rendelete, mely szerint a 80 millió járadék-kölcson második feléből 21—22 millió o. é. frt, az 1873. XXXIII. és 1874. XIV. törv.-

czikkek alapján kibocsátott kincstári utalványok beváltásának megkezdésére fordítandó, ez esetre akként módosittatik, hogy azon kölcsönből az érintett összeg erejéig az 1874. XIV. tcz. alapján kibocsátott kincstári utalványok lesznek visszaváltandók.

3. §.

Az ekkép felveendő járadék-kölcsönnek kibocsátási feltételei a hitelművelet keresztülvitele és teljes befejezése után utólagos becikkelyezés végett az országgyűlésnek bejelentendők.

4. §.

Ezen törvény kihirdetése után azonnal életbe lép, és végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

X. Törvényczikk

az 1876. évi XXXIII. tcz. által területükre nézve szabályozott törvényhatóságokban az országgyűlési képviselő-választókerületek uj beosztásáról és az ezzel kapcsolatos intézkedésekről.

(Szentesítést nyert 1877. május hó 6-án. Kihirdetett az országgyűlés mindkét házában 1877. évi május hó 7-én)

1. §.

Az 1876. évi XXXIII. tcz. folytán területükre nézve szabályozott megyékben a választókerületek száma következőleg állapittatik meg :

A) megyei választókerületek.

1. Egyesült Besztercze-Naszód megyében	2
2. Egyesült Szolnok-Doboka megyében	5
3. Szilágy megyében	5
4. Kolozs megyében	4
5. Egyesült Torda-Aranyos megyében	4
6. Egyesült Maros-Torda megyében	5
7. Csik megyében Csikszereda várossal együtt	4
Egyik választókerület székhelye Csikszereda.	

8. Udvarhely megyében	3
9. Kis-Küküllő megyében	2
10. Alsó Fejér megyében	4
11. Hunyad megyében Vajda-Hunyad és Hátszeg városokkal együtt	6
Egyik választókerület székhelye Vajda-Hunyad, a másiké Hátszeg.	
12. Nagy Küküllő megyében	4
13. Fogaras megyében	2
14. Szeben megyében	4
15. Háromszék megyében Illyefalva várossal együtt	4
Egyik választókerület székhelye Illyefalva.	
16. Brassó megyében	2
17. Jász-Nagy-Kun-Szolnok megyében	6
18. Heves megyében	5
19. Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun megyében	11
20. Hajdu megyében	3
21. Szabolcs megyében	5
22. Szepes megyében	6
23. Torontal megyében Pancsova sz. kir. várossal mint az egyik választó kerület főhelyével együtt	11
24. Arad megyében	7
25. Szatmár megyében	8

B) városi választókerületek.

1. Nagy-Szebenben	2
2. Brassóban	2
3. Szamos-Ujvárott	1
4. Széken	1
5. Abrudbányán, Verespatakkal	1
6. Székely-Udvarhelyt	1
7. Oláhfaluban	1
8. Erzsébetvárosban	1
9. Gyulafehérvárott	1
10. Vizaknán	1
11. Bereczken	1
12. Kézdivásárhelyt	1
13. Sepsi-Szent-Györgyön	1
14. Jászberényben	1
15. Egerben	1
16. Gyöngyösön	1
17. Czeglédén	1
18. Nagy-Kőrösön	1
19. Félegyházán	1
20. Halason	1
21. Hajdu-Böszörményben	1
22. Nyíregyházán	1
23. Nagy-Becskereken	1
24. Nagy-Kikindán	1

Az A) pont alatt megnevezett megyék területén fekvő törvényhatósági

joggal bíró városok Arad, Kecskemét, Szathmár-Németi, Debreczen, Kolozsvár és Marosvásárhely képviseltetése érintetlenül hagyatnak; Budapest fővárosra nézve pedig külön törvény fog intézkedni.

2. §.

Minden képviselő-választásra egy külön választókerület alakítandó s minden választókerület csak egy képviselőt választ.

3. §.

A megyéknek és városoknak választókerületek szerint való felosztását, tekintettel a lakosok és választók számára, valamint a választókerületek székhelyeit, azok kivételével, melyek már e törvényben kijelöltettek, a megyei, illetőleg városi közgyűlés állapítja meg, s ebbeli megállapodását jóváhagyás végett a belügyministerhez terjeszti fel.

Az ekként megállapított választókerületek és választási székhelyek a törvény további rendelkezéseig változatlanul fentartandók.

4. §.

A jelen törvény 1. §-ában megnevezett megyékben, valamint Nagy-Szeben és Brassó városokban a választók névjegyzékének kiigazítására és az országgyűlési képviselő-választások vezetésére az 1874. évi XXXIII. tcz. 17., 20. és 117. §§-aiban elrendelt módon a jelen törvény kihirdetése után azonnal központi választmányok alakítandók.

Ezen központi választmányok megbízatása az 1874. évi XXXIII. tcz. alapján alakított központi választmányok megbízatásával egyidejűleg szűnik meg.

5. §.

Az 1876. évi XXXIII. tczikk által érintett többi választókerületek csak annyiban szenvednek változást, a mennyiben azon községek, melyek az említett törvény által más megyébe kebelezettek át, azon megyék választókerületeibe osztandók be, a melyekhez csatoltattak.

Ugyanezen megyéknek az átkebelezett községek választóinak névjegyzéke megküldendő.

Ezen községeknek a megfelelő választókerületekbe leendő beosztása iránt a 3. §. értelmében a megyei közgyűlés intézkedik.

6. §.

Jelen országgyűlés végeig az időközi választások az eddigi választókerületek szerint mennek végbe.

Ezen választásoknál oly választókerületekben, melyek az 1876. évi XXXIII. tcz. rendelkezései folytán több törvényhatóság területére esnek, az 1874. évi XXXIII. tcz. 60. §-a lesz irányadó.

7. §.

Az 1848. évi V. tcz. 5. §-ának, az 1848. évi erdélyi II. tcz. 7. §-nak, továbbá az 1868. évi XLIII. tcz. 4. §-nak s végre az 1874. évi XXXIII. törvény-cikknek jelen törvénnyel ellenkező határozatai hatályon kívül tétetnek.

8. §.

Ezen törvény kihirdetése után azonnal életbe lép, s végrehajtásával a belügyminister bizatik meg.

XI. Törvényczikk

Budapest fővárosban az országgyűlési képviselő-választókerületek számáról, új beosztásáról és az ezzel kapcsolatos intézkedésekről.

(Szentelést nyert 1877. évi május hó 22-én. Kihirdetett az országgyűlés mindkét házában 1877. évi május hó 26-án.)

1. §.

Az 1848. évi V. tczikk 5. §-ának a főváros területére vonatkozó intézkedései akként módosittatnak, hogy Budapest főváros területén az országgyűlési képviselők választására kilencz választókerület alakittatik.

2. §.

Mindegyik választó-kerület külön egy-egy képviselőt választ.

3. §.

A választó-kerületek és a központi választmány alakítása, valamint a jelen országgyűlés végeig netalán eszközlendő időközi választás a fővárosban is az 1877-ik évi X. törvényczikk rendelkezései szerint történik.

4. §.

Ezen törvény kihirdetése után azonnal életbe lép és végrehajtásával a belügyminister bizatik meg.

XII. Törvényczikk

az 1848 évi törvények által megszüntetett urbéri kapcsolatból fenmaradt jog- és birtokviszonyok rendezését tárgyzó 1871. LIII. t. cz. 45. és 51. §§-nak módosításáról és a 6. §. pótlásáról.

(Szentelést nyert 1877. évi május hó 22-én. Kihirdettetett az országgyűlés mindkét házában 1877. évi május hó 26-án.)

1. §.

Azon perekben, a melyeknek tárgyat az urbériség megállapítása is képezi, az 1871: LIII. tcz. 45. és 51. §§-ban foglalt következő általános rendelkezéseknek:

„a törvényszék a felek közt létrejött egyezséget csak alaki tekintetben veszi vizsgálat alá;” és

„a törvényszék által hozott ítéletek és jóváhagyott egyezségek a kir. ítélő-

táblához hivatalból többé fel nem terjesztendők,

csak akkor van helye, ha a volt földesur vagy jogutódja az urbériséget megállapító egyezség vagy ítélet alapján az állam irányában netalán érvényesíthető kárpótlási igényéről világosan és határozottan lemond.

2. §.

Ha az 1. §-ban érintett perekben a volt földesur vagy jogutódja az urbériséget megállapító egyezség vagy ítélet alapján netalán érvényesíthető kárpótlási igényéről az állam irányában világosan és határozottan le nem mond, — akkor:

a) Egyezség esetén a törvényszék a felek közt létrejött egyezséget nem csak alaki tekintetben, hanem az urbériség megállapítására nézve érdemileg is vizsgálat alá veszi, — és oly egyezségtől, a melyben több urbériség állapittatik meg, mint a mennyi az 1871. évi LIII. törvényczikk 44. §. szerint hivatalból eszközölt szabályszerű nyomozás által kinyomoztatott, — a jóváhagyást megtagadja.

A jóváhagyást megtagadó törvényszéki határozat a királyi táblához s onnan a legfőbb ítélő-székhez fölebbezhető.

b) Ítélethozatal esetén a törvényszék az urbériség kérdésében az 1871. évi LIII. tczikk 44. §-a szerint hivatalból eszközölt szabályszerű nyomozat alapján határoz.

c) A jóváhagyott egyezség vagy a meghozott ítélet a kir. táblához hivatalból mindig felterjesztendő, mely azt az urbériség megállapítására nézve felülvizsgálat alá veszi, szükség esetén pótnyomozást rendel, és annak alapján érdemileg határoz.

A kir. tábla határozata hivatalból nem terjesztetik fel a legfőbb ítélő-székhez, és ha az törvényes határidő alatt nem felebbeztetik, a végrehajtás hivatalból rendelendő el.

3. §.

Az 1871: LIII. tcz. 45. és 51. §§-ai — azon perekre nézve, a melyeknek tárgyát az urbériség megállapítása nem képezi — egész terjedelmükben, — azon perekre nézve pedig, a melyeknek tár-

gyát az urbériség megállapítása is képezi, — a jelen törvény által érintett intézkedéseikben továbbra is érvényben maradnak.

4. §.

Az 1871: LIII. tcz. 6. §-hoz pótlólag rendeltetik:

a) mindazok, kik vesztett urbériségekért földtehermentesítési kárpótlást, illetőleg utólagos kárpótlást még ezután kívánnak igénybe venni, tartoznak ebbeli igényüket az annak alapjául szolgáló ítélet vagy egyezség jogérvényre emelkedésétől, ha pedig az ítélet vagy egyezség jelen törvény hatályba lépte előtt már jogérvényre emelkedett, jelen törvény hatályba léptétől számítandó 6 hónap alatt a földtehermentesítési országos alap igazgatóságánál bejelenteni, különben igényük elenyészik.

b) Urbéri perekben keletkezett ítélet illetőleg egyezség alapján kárpótlás ezenül csak az esetben igényelhető, ha az urbéri per, a mennyiben az a fenálló törvények és szabályoknál fogva még ezenül is megindítható, jelen törvény

hatályba léptététől számítandó egy év alatt az illetékes törvényszéknél folyamatba tétetik.

5. §.

Jelen törvény végrehajtásával a bel-, pénz- és igazságügyi ministerek bizatnak meg, — s az utóbbi felhatalmaztatik, hogy az Erdélyre nézve az 1871: LIII. törvénycikk 80. §-a alapján kibocsátott rendeletet, az ezen törvényben megállapított elvekkel összhangzólag módosítsa.

XIII. Törvénycikk

az Olaszországgal 1876. évi ápril hó 23-án kötött kereskedelmi és hajózási szerződés hatályának meghosszabbításáról szóló és 1877. évi június hó 4-én Rómában aláírt nyilatkozat becikkelyezéséről.

(Szentesítést nyert 1877. évi júliushó 1-én. Kihirdetett az országgyűlés mindkét házában 1877. évi júliushó 2-án.)

1. §.

Ő Felsége az ausztriai császár és Magyarország Apostoli királyának, vala-

mint Olaszország királyának kormányai közt Rómában 1877. évi június 4-én az 1867. évi ápril hó 23-án kötött kereskedelmi és hajózási szerződés hatályának meghosszabbítása végett létrejött nyilatkozat, miután az országgyűlés által elfogadtatott és utóbb mindkét szerződő fél részéről szokott módon megerősített, ezennel az ország törvényei közé iktattatik.

A nyilatkozat szövege a következő:

Nyilatkozat.

Ő Felsége az ausztriai császárnak, Csehország királyának stb. és Magyarország Apostoli királyának kormánya egyrészről, és Ő Felsége Olaszország királyának kormánya másrészről, tekintve azt, hogy az osztrák-magyar monarchia és Olaszország közt 1867. évi ápril hó 23-án kötött kereskedelmi és hajózási szerződés a megtörtént felmondás következtében jövő július 1-től kezdve hatályban lenni megszűnik, és belátva hasznosságát annak, hogy ezen nemzetközi egyezmény hatályba meghosszabbi-

tassék, a következő intézkedésben állapodtak meg:

Az 1867-ik évi april hó 23-án az osztrák-magyar monarchia és Olaszország közt kötött kereskedelmi és hajózási szerződés hatályban marad 1877. évi deczember hó 31-ig.

Minek hitelül a kellően meghatalmazott alulirottak a jelen nyilatkozatot aláírták és pecsétjeikkel ellátták.

Kelt két példányban Rómában, 1877. évi junius hó 4-én.

(P. H.)

(P. H.)

br. Haymerle s. k.

Melegari s. k.

XIV. Törvényczikk

az 1871: VII. törvényczikk módosításáról, illetőleg az 1868: XLI. törvényczikk 19-ik §-a alapján rendszeresített honvédorvosi tisztikar ujjaszervezéséről.

(Szentesítést nyert 1877. évi juliushó 5-én. Kihirdettetett az országgyűlés mindkét házában 1877. évi juliushó 7-én.)

1. §.

A honvédség orvosi tisztikarának létszáma, a hadrendi beosztásra való tekin-

tettel, akként rendszeresítettik, hogy már béke idején a honvédelmi minisztériumhoz 2, a Ludovica-académiához és a központi lovas tisztiiskolához egy-egy, továbbá, keret gyanánt minden a hadrendbe beosztott önálló magasabb honvéd-csapattesthez (dandár, féldandár, lovas ezred) egy, a kerületi parancsnokságok mindegyikéhez szintén egy, s így összesen 63 tetteleges állományu honvéd-orvos, a tiszti rendfokozatoknak megfelelő teljes illetménynyel; az alosztályok számára pedig a rendszeresített létszám erejéig, a kellő számu szabadságolt állományu honvéd-orvos átalány élvezete mellett alkalmaztassék.

2. §.

Az 1. §-ban rendszeresített közegek költségeinek ez évre eső részére 15,940 forint póthitelképen megszavaztatik és az 1876. évi XLVI. tcz. 4. §-ának értelmében fedezendő.

3. §.

Ezen törvény végrehajtásával a honvédelmi és pénzügyminister bizatnak meg.

XV. Törvényczikk

Magyarországnak az 1878-ki Párisi közkiállításban leendő részvételével járó költségek fedezéséről.

(Szentelést nyert 1877. évi júliushó 4-én. Kihirdettetett az országgyűlés mindkét házában 1877. évi júliushó 7-én.)

1. §.

Magyarországnak az 1878-ki párisi közkiállításban leendő részvételéből folyó összes kiadások fedezésére 150,000 (egyszázötvenezer) forintnyi hitel engedélyeztetik. És pedig 75 ezer forint bankjegyekben, 75 ezer forint aranyban.

2. §.

A folyó évi kiadások fedezésére engedélyezendő: 75 ezer forint papírpénzben, mely összeget a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi minster a szükséghez képest veheti fel. 75 ezer forint aranyban pedig, az 1878-iki államköltségvetésben: a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi ministerium kiadásai közé veendő fel.

A folyó évre megszavazott hitel, az 1876. évi XLVI. törvénycikk 4. §-ának rendelete értelmében fedeztetik.

3. §.

Jelen törvény végrehajtásával a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi, valamint a pénzügyi minster bizatnak meg.

XVI. Törvénycikk

**a magyar éjszakkeleti vasutársulatot érdeklő
1875. évi XLV. törvénycikkben foglalt szerződés
módosításáról.**

(Szentelést nyert 1877. évi juliushó 4-én. Kihirdetett az országgyűlés mindkét házában 1877. évi juliushó 7-én.)

1. §.

A magyar éjszakkeleti és nyiregyház-ungvári vasutak függő ügyeinek módosításáról szóló 1875. évi XLV. törvénycikkben foglalt szerződés 4. §-ának határozatához képest eszközölhető tár-

sulati részvény s elsőbbségi kötvény kicserélésre 1877. év végeig kitűzött határidő — 1881. év végéig azon megszorítással terjesztetik ki, — hogy a még be nem cserélt 7 millió névleges értékű papirokból, az utolsó év kivételével, évenként legfeljebb 1.400,000 forint lesz becserélhető. vagy a mennyiben nagyobb összeg cseréltetnék ki, a többletből eredhető azon kamatkülönbözetet, — mely az arany és ezüst árfolyama közt felmerülő disagió miatt fizetendő, egyedül a társulat fogja viselni, s az az államot előlegképen sem terhelheti.

2. §.

E törvény végrehajtásával a közmunka s közlekedési és a pénzügyi minister bizatnak meg.

XVII. Törvényczikk

a Besztercebánya város közelében épített gőzfűrészköltségeinek fedezésére megkívántató póthitelről.

(Szentelést nyert 1877. évi júliushó 4-én. Kihirdetett az országgyűlés mindkét házában 1877. évi júliushó 7-én.)

1. §.

A Besztercebánya város közelében épített gőzfűrészköltségei 185,372 frt 15 $\frac{1}{2}$ krban állapittatnak meg. Ennek építésére a vállalkozó által az államnak biztosíték gyanánt előlegezett 93,996 frt 23 $\frac{1}{2}$ kr. fordittatván, a fenmaradó összeg fedezésére 91,376 frtnyi póthitel engedélyeztetik.

Ezen összeg az 1876-ik évi XLVI. törvényczikk 4-ik §-ának rendelete szerint fedezendő és ugyancsak az 1876-ik XLVI. törvényczikk 2. §-ának (B. átmeneti kiadások, II. Beruházások) 1. fejezete 2-ik czime alatt lesz elszámolandó.

2. §.

Ezen törvény végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

XVIII. Törvényczikk

a kö zadók kezeléséről szóló 1876. évi XV. törvényczikkben, a bíróság előtti ügyek képviseltetésére vonatkozó intézkedések pótlásáról.

(Szentesítést nyert 1877. évi juliushó 4-én. Kihirdetett az országgyűlés mindkét házában 1877. évi juliushó 7-én.)

1. §.

A kö zadóknak az 1876. évi XV. törvényczikk értelmében végrehajtás utján való behajtásánál előforduló igény és elsőbbségi perekben, nemkülönben az ingatlanokra vezetendő biztosítási és kielégítési végrehajtásoknál az adóknak és illetékeknek a csódtömegek elleni bejelentésénél és érvényesítésénél: a kir. adófelügyelőt annak megkeresésére a köztörvényhatósági tiszti ügyészek képviselik, kik az állam követeléseit ezen ügyekben az illetékes bíróságok előtt érvényesíteni kötelesek.

2. §.

Ezen törvény végrehajtásával a belügyi és a pénzügyminister bizatnak meg.

XIX. Törvényczikk

**nyers répát a sajtók használatával feldolgozó
czukorgyárak által fizetendő fogyasztási adónak
az 1877/78. évi idényre megállapításáról.**

(Szentesítést nyert 1877. évi juliushó 4-én. Kihirdetett az országgyűlés mindkét házában 1877. évi juliushó 7-én.)

1. §.

A czukoradó iránti törvények és szabályok hivatalos összeállításának 15. §-ában foglalt, és az 1875. évi XLVIII. törvényczikk által a törvényhozás további intézkedéseig fentartott fokozat, — mely a répalevet nyers répából viznyomásu sajtók segedelmével előállító gyárak napi termelőképességének megállapításánál alapul szolgál, — hatályon kívül helyeztetik.

2. §.

Az 1877/78-ik évi czukortermelési idényre a lésajtók termelőképességének alapjául szolgáló fokozatot a m. k. pénzügyminister az osztrák cs. kir. pénzügyministerrel egyetértőleg rendelet útján

fogja megállapítani és legfeljebb az 1877. évi július végeig közhirré tenni.

3. §.

A czukortermelés után járó fogyasztási adó új fokozat szerinti átalányozásának, a nyers répát sajtók segedelmével feldolgozó gyáraknál akkor van helye, ha annak vállalkozója azért a termelő idény megnyitása előtt legfeljebb 14 nappal az első folyamodásu pénzügyi hatóságnál folyamodik.

Ezen eseten kívül ily répaczukorgyárban a megadózendó répa-mennyiség czukorgyártásra fordítandó répa hivatalos felmérése által azon szabályok szerint állapittatik meg, melyeket a czukoradó iránti törvény és szabályok hivatalos összeállításának III. fejezete tartalmaz.

4. §.

Jelen törvény végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

XX. Törvényczikk

a gyámsági és gondnoksági ügyek rendezéséről.

(Szentelést nyert 1877. évi juliushó 4-én. Kihirdetett az országgyűlés mindkét házában 1877. évi juliushó 7-én.)

I. RÉSZ.

A gyámság és gondnokságról.

I. FEJEZET.

Általános határozatok.

1. §.

Teljeskorúság a személy életkora 24. évének elteltével éretik el.

A nőkre nézve az 1874. évi XXIII. törvényczikk intézkedései érintetlenül maradnak.

2. §.

A kiskorúak atyai hatalom, vagy gyámság alatt állanak.

3. §.

Kiskorúak, kik éltök 14. évét betöltötték, arról, a mit szolgálatuk és mun-

kájuk által szereznek, szabadon rendelkezhetnek, ha fentartásukról maguk gondoskodnak.

4. §.

Életök 18. évét betöltött kiskorúak teljeskoruakká válnak, ha a gyámhatóság által nagykorusittatnak.

A nagykorusítás elhatározása előtt a szülők, nagyszülők s ezek nem létében a legközelebbi oldalrokonok s a gyám meghallgatandó.

Nagykorusításnak akkor van helye, ha a kiskorú saját ügyeinek vitelére elegendő képességgel és érettséggel bír.

Ha a nagykorusítás az ezen §. értelmében meghallgatottak egybehangzó véleménye alapján adatik meg, ahhoz további jóváhagyás nem szükséges, ellenkező esetben a határozat jóváhagyás végett a felsőbb gyámhatósághoz hivatból felterjesztendő.

5. §.

Kiskorúak életkoruk 18. évének betöltése után az atyának, illetőleg a gyám-

nak gyámhatóságilag jóváhagyott beleegyezésével önálló ipart üzhetnek s ez által teljeskoruakká válnak.

6. §.

Kiskoruak, kik életkoruk 20. évét betöltötték, teljeskoruakká válnak, ha az atyai hatalmat gyakorló atya

1. a kiskorunak vagyonát ennek szabad rendelkezésre átadja, vagy

2. beleegyezik abba, hogy ez önálló háztartást alapítson.

Mindkét esetben a gyámhatóság jóváhagyása szükséges.

7. §.

A kiskorunak cselekvési képességére nézve fennálló jogszabályok, a mennyiben a jelen törvény változást nem állapít meg, érvényben hagyatnak.

A szenvedő váltóképességre nézve az 1876. évi XXVII. tcz. 1. §-a érintetlenül hagyatván, azok, a kik a jelen törvény 4., 5. és 6. §§-ai szerint válnak teljes koruakká, éltök 24. évének betöltése előtt is szenvedő váltóképességgel bírnak.

8. §.

A kiskorúság meghosszabbítandó, ha az atyai hatalom vagy gyámság alatt álló személy, testi vagy lelki fogyatkozásai miatt életkora 24. évének betöltése után sem képes önmagát fentartani vagy ügyeiről kellőleg gondoskodni; vagy ha kiskorúságában magát tetemes adóságokba bonyolította, vagy oly kicsapongó életet folytat, mely miatt őt továbbra is atyai hatalom vagy gyámság alatt kell tartani.

9. §.

A kiskorúság meghosszabbítását a bíróság rendeli el.

Az ez iránti kérelem a 4. §. 2. bekezdésében említettek által a bíróságnál, s rendszerint a kiskoru életkora 23. évének betöltése előtt adandó be. — Ezen életkor betöltése után, mindazonáltal a teljességkorúság bekövetkezése előtt, csak az esetben kérelmezhető a kiskorúság meghosszabbítása: ha azon ok, mely a meghosszabbítást szükségessé teszi, a kiskoru életkora 23. évének betöltése után következett be.

Ha a gyámhatóság a kiskoruság meghosszabbítása iránt a jelen törvény értelmében beadott kérvényt a 8-ik §. alapján maga részéről indokoltnak találja, a kiskorunak teljes koruvá váltát ideiglenesen a bíróság határozatának jogerőre emelkedéseig felfüggeszti.

Ha megszűnt az ok, mely miatt a kiskoruság meghosszabbított: a teljes koruság szintén a bírósági határozatával mondandó ki, s e határozatnak jogerőre emelkedésével lép hatályba.

10. §.

A kiskorunak személye fölötti felügyeletet a szülők, ezek nem léteben a gyám gyakorolja.

A kiskorúak a szülők és a gyám iránt tartozó engedelmességre mindaddig, míg eltartásukról önmaguk nem gondoskodnak, vagy atyjokkal, illetőleg gyámukkal házi közösségben élnek, házi fegyelem által szoríthatók.

A házi fegyelem csak a kiskorú egészségére ártalmatlan módon gyakorolható.

11. §.

A vagyontalan kiskorúakat első sorban az atya, ha ez erre magában nem képes, vele együtt az anya, ha atya nincs vagy arra teljesen képtelen, az anya, végre a nagyszülők tartoznak eltartani és neveltetni.

A törvénytelen gyermekek tartását és nevelését tárgyazó kötelezettségre nézve a fennálló jogszabályok érintetlenül hagyatnak s e kötelezettség iránt, ha az vitássá válik, a bíróságok határoznak.

Az anya azonban addig is, míg a tartási és nevelési kötelezettségre nézve a bíróságok határoznak, a törvénytelen gyermeket tartani és neveltetni köteles.

A szülők és nagyszülőknek azon jogára nézve, hogy gyermekeiktől vagy unokáiktól tartást követelhessenek, a fennálló jogszabályok érintetlenül hagyatnak.

A kiskorú gyermek vagy unoka részéről, a szülő vagy a mennyiben ennek a fennálló jogszabályok szerint helye van, nagyszülő részére és viszont fize-

tendő tartási összeget a gyámhatóság állapítja meg.

Az ez iránti határozat a felsőbb gyámhatósághoz hivatalból felterjesztendő.

12. §.

Ha az örökhagyó az örökség vagy hagyomány haszonélvezetét a szülőknek vagy nagyszülőknek vagy ezek egyikének, a tulajdont pedig a kiskorú gyermekeknek vagy unokáknak hagyja: a mennyiben a rendelkezésben az ellenkező világosan kimondva nincsen, az örökség vagy hagyomány haszonélvezete a jövedelem egy harmadát meg nem haladó összeg erejéig, a kiskorú gyermekek vagy unokák tartási és neveltetési költségeinek fedezetéül is szolgál, miáltal azonban a szülők, illetőleg nagyszülők ez irányban megállapított kötelezettsége (11. §.) változást nem szenved.

Ezen esetben a gyámhatóság állapítja meg, hogy a gyermekek vagy unokák tartása és nevelésére a haszonélvezetnek ezen §-ban meghatározott részéből mennyi fordítandó és a mennyiben a haszonélvezet tárgyát ingatlan vagy

telekkönyvi jog képezi, a haszonélvezet ezen korlátozása telekkönyvileg kitüntetendő.

Ha a szülő vagy nagyszülő a gyámhatóság megállapításával magát sértve találná, a gyámhatósági határozat jogerőre emelkedésétől számított 3 hó alatt jogait a törvény rendes útján érvényesítheti.

13. §.

Törvényes elválás eseteiben az iránt, hogy a gyermeket melyik szülő tartsa magánál, s a tartás és nevelés költségeit melyik legyen köteles viselni, a fennálló jogszabályok értelmében a bíróság határoz.

E határozat a gyámhatósággal hivatalból közlendő.

Addig, míg a bíróságok ez iránti határozata jogerőre emelkedik, a mennyiben a szülők erre nézve meg nem egyeztek, a tényállás kiderítése és a legközelebbi rokonok meghallgatása után ideiglenesen a gyámhatóság határoz.

A jelen szakasz intézkedései alkalmazandók az esetben is, ha a szülők törvényesen nem váltak ugyan el, azon-

ban tartósan külön válva élnek s gyermekeik tartása és ellátásáról kellőleg nem gondoskodtak.

A kiskoru gyermekek életök 7-ik évének betöltéséig, a kiskoru leányok pedig 7-ik életévök betöltése után is rendszerint az anyánál hagyandók, ha csak a gyámhatóság fontos okok miatt eltérő intézkedést nem lát szükségesnek.

14. §.

Ha a kiskoru nem adatik át annak, a ki őt a törvény, a bírósági határozat, vagy gyámhatósági intézkedés szerint magánál tartani jogosítva van, vagy ha azt a kiskoru jogtalanul oda hagyja, ugyszintén, ha attól jogtalanul elvitetik, az átadás vagy visszajuttatás iránt a gyámhatóság intézkedik.

II FEJEZET

Az atyai hatalomról.

15. §.

Az atyai hatalmat törvényes és törvényesített gyermeke felett az atya gyakorolja.

Örökbe fogadó atyára csak az esetben száll át az atyai hatalom, ha ez iránt az örökbe fogadás alkalmával ellenkező megállapodás nem jött létre (36. §.).

E hatalomnál fogva az atya kiskoru gyermekeinek törvényes képviselője, azok vagyonát rendszerint (16., 24., 25. §§.) számadás terhe nélkül kezelni s részökre gyámot nevezni és valakit a gyámságból kizárni van jogosítva.

16. §.

Az atyai hatalom alatt álló kiskoru vagyonának jövedelme mindenekelőtt a folyó terhek fizetésére s a kiskoru tartási és nevelési költségeire fordítandó.

A jövedelem-felesleg az atyát illeti.

Ha azonban a kiskoru vagyonát adósság terheli, a gyámhatóság megrendelheti, hogy a jövedelem-felesleg az adósság törlesztésére fordíttassék, ugy azonban, hogy az atya évenként a jövedelem-felesleg $\frac{2}{3}$ részénél többet törlesztésre fordítani nem köteles.

Ha az évenként törlesztendő összeg iránt az atya és a gyámhatóság közt egyetértés nem jó létre: az atya a va-

gyon-kezelésről évenként számot adni s a jövedelem-felesleg $\frac{2}{3}$ részét az adósság törlesztésére fordítani köteles.

17. §.

Köteles az atya kiskoru gyermekének készpénzét, a mennyiben az általa kezeltetik, biztosítani; kötvényeit és értékpapirjait pedig saját választása szerint biztosítani vagy a gyámhatóságnak átadni.

A gazdaság, háztartás vagy üzlet folytatásához szükséges ingóságok és készpénz biztosítását, továbbá drágaságok és ékszereknek biztosítását vagy átadását a gyámhatóság csak azon esetben követheti, ha ezt a kiskoru érdekei veszélyeztetése miatt szükségesnek tartja. Mindkét esetben köteles azonban az atya az ingóságok kimutatását a gyámhatóságnak évenként előterjeszteni.

Az atya haszonvételi joga a biztosítási vagy átadási kötelezettség által nem szenved változást.

18. §.

Biztosításul házak becsértékök feléig, egyéb ingatlanok becsértékök kétharmad

részéig az előző terhek beszámítása mellett fogadandók el; s házaknál ezenkívül a tűzkár elleni biztosítás igazolása szükséges.

Bekebelezett követelések biztosítékul teljes értékökben elfogadtatnak, ha a jelzálog becsértéke a biztosítandó összeget a netalán elsőbbséggel bíró terheket együttvéve, kétszeresen fedezi.

Az állam által óvadékul elfogadhatónak kijelelt értékpapírok névszerinti értékök feléig, — de sohasem a letétel napján fennálló tőzsdei árfolyam $\frac{2}{3}$ részét meghaladó értéken felül, — ékszerek és drágaságok pedig becsértékök feléig biztosításul szinte elfogadandók.

A biztosítás — ha a biztosítékot ingatlan képezi: bekebelezés, — ha bekebelezett követelés képezi: felülkebelezés által eszközöltetik, biztosításul adott értékpapírok, ékszerek és drágaságok a gyámpénztárba teendők le.

19. §.

Az atya, ha kiskoru gyermeke készpénzét biztosítani nem képes s ennél fogva magánál meg nem tarthatja, jogo-

sítva van a kikölcsönzésre nézve javaslatot tenni, mely javaslat a gyámhatóság által, ha az ajánlott kölcsönnevő a jelen törvény 295. §. 3. pontjában körülírt biztosítékot nyújt, nem mellőzhető.

Ezen esetben az adóslevél a kiskoru nevére állittatik ki s a gyámpénztárban őriztetik a kamatokat azonban az adóstól az atya veszi fel és hajtja be.

20. §.

Az atyai hatalmat gyakorló atya köteles a gyámhatóság jóváhagyását következő esetekben kikérni:

a) ha saját kiskoru gyermeke más által örökbe fogadtatik;

b) ha a kiskoru részére ipar, gyári vagy kereskedői üzletet nyitni, valamely átháramlott ily üzletet átvenni vagy megszüntetni, közkereseti vagy betéti társasági szerződést kötni vagy megszüntetni kíván;

c) ha a kiskoru részére ingatlant vagy tőke befektetésül ingó vagyont venni vagy egyébként szerezni, tőkepénzét felvenni, engedményezni vagy zálogjog-törlést megengedni kíván;

d) ha a kiskorunak ingatlan vagyonát adásvevés, csere útján, vagy másként elidegeníteni avagy megterhelni, ugyszinte ha tőke befektetésül szolgáló ingóságokat elidegeníteni vagy egyébként a kiskoru törzsvagyonának állagát megváltoztatni szándékozik;

e) czégvezetői meghatalmazás esetében.

Ezenfelül arra, hogy mint atya kiskoru gyermeke helyett váltói kötelezettséget vállalhasson, a gyámhatóság általános felhatalmazása szükséges.

A szokásos alkalmi-ajándékozások kivételével azon jogügyletek, melyek által a kiskoru viszteher nélkül köteleztetnék, vagy jogokról viszteher nélkül lemondana, továbbá a kezesség-vállalás, valamint átalában azon jogügyletek, melyek által a kiskoru idegen kötelezettségeket vállalna el, az atyai hatalom alatt álló kiskorúra nézve gyámhatósági jóváhagyás esetében sem kötelezők.

21. §.

Az atyai hatalom megszűnik:

a) ha az atya vagy a gyermek meghal;

b) ha a gyermek teljeskorúvá válik.

22. §.

Megszüntethető továbbá az atyai hatalom, ha az atya gyermeke tartását és nevelését teljesen elhanyagolja vagy erkölcsiségét, vagy testi jólétét, vagy ha gyermeke vagyonának állagát rosz kezelés által veszélyezteti.

Az atyai hatalom megszüntetésének a jelen szakaszban meghatározott ez eseteiben a gyámhatóság a tényállás kiderítése és a legközelebbi rokonok meghallgatása után határoz. Ha azonban az atya a gyámhatóság ezen határozatában meg nem nyugszik, az atyai hatalom megszűnésének kérdésében a bíróság dönt; az atya ez iránti kérelmét a gyámhatósági határozat jogerőre emelkedésétől számított három hó alatt terjesztheti elő; ennek azonban a gyámhatósági intézkedés foganatbavételére nézve halasztó hatálya nincsen.

23. §.

Az atyai hatalom gyakorlata felfüggesztetik:

- a) ha az atya gondnokság alá kerül;
- b) ha büntettért vagy vétségért 1 évnél hosszabb ideig tartó szabadság-büntetésre ítéltetett, a mennyiben a törvény ellenkezőt nem rendel.

Az atya az a) pont esetében a gondnokság alól való felmentés, a b) pont esetében, a mennyiben a törvény mást nem rendel, a szabadság-büntetés kiállása után az atyai hatalom gyakorlatát visszanyeri.

Ha az atya csőd alá kerül: a gyámhatóság az atyát a csőd tartama alatt a kiskoru vagyonára nézve számadástételre kötelezheti, vagy ha a csődbejutás körülményei indokolnák, a vagyonkezelést a csőd tartamára tőle elveheti.

24. §.

Ha az atya tékozlás miatt gondnokság alatt állott, vagy hamis vagy vétkes bukás vagy oly más büntett miatt elítéltetett, melynek alapján a vagyon hű vagy pontos kezelésére való alkalmatlansága alaposan feltehető: a gondnokság alól való felmentés, illetőleg a büntetés kiállása után kiskoru gyerme-

kének vagyonát csak számadás terhe mellett és csak azon esetben kezelheti, ha a gyámhatóság ezt a kiskoru érdekében szükségesnek tartja.

Ha a vagyonkezelés az atyára nem bízatik, e célból külön gondnok rendelendő.

Ezen esetben, valamint a 22. §. esetében addig, míg a bíróság az atyai hatalom megszüntetése tárgyában jogerejü határozatot nem hoz, végre a 23. §. a) pontjában említett és azon esetben is, midőn az atyától a kiskoru vagyonának kezelése a csőd tartama alatt elvonatott, az atyai hatalom gyakorlásának felfüggesztése, illetőleg a kezelés elvonása alatt is a kiskoru tiszta jövedelmének azon feleslegéből, mely a folyó terhek s a kiskoru tartási és nevelési költségének fedezése után fenmaradt, a gyámhatóság az atya részére tartási átalányt állapíthat meg, mely azonban a jövedelem-felesleg egy harmad részét meg nem haladhatja.

25. §.

A kiskoruak vagyonának az atya által kezelt s a 12. §. alá nem eső jöve-

delme az utóbbinak hitelezője által csak annyiban vehető igénybe, a mennyiben a vagyon fentartására, a folyó terhek fedezésére, a kiskorúaknak tartására és neveltetésére, az atyának és az általa tartani kötelezett családtagoknak ellátására, végre a 16. §. szerint megállapított tartozás törlesztésére nem szükséges.

Ha a kiskoru vagyonának ily módon kezelt jövedelmére az atya hitelezői részéről foglalás intéztetik: a gyámhatóságnak jogában áll a vagyon kezelésére gondnokot rendelni.

Ha a gyámhatóság e joggal élni nem akar, az atya számadást adni köteles.

Az atya hitelezői által igénybe vehető jövedelem-felesleg mindkét esetben a számadások megvizsgálása alkalmával a gyámhatóság által állapittatik meg.

26. §.

Jelen törvény IV-ik fejezetében a gyám- és gondnoki felelősségre nézve, továbbá az V-ik fejezetben a gyámoltak és gondnokoltak képviseltetése és a kis-

koruak nevelésére nézve foglalt szabályok az atyai hatalmat gyakorló atyára is megfelelően alkalmazandók, azon eltéréssel, hogy a 91. §. esetében az atya önállóan intézkedik, s gyámhatósági jóváhagyást csak akkor tartozik kikérni, ha a nevelési költségekre a kiskorunak törzsvagyona szándékoltatnék igénybe vétetni.

Az atyai hatalom alatt álló kiskoruak, ha 16-ik évüket meghaladják, és az életpálya választásánál atyjokkal egyet nem értenek, előterjesztést tehetnek a gyámhatóságnál, mely az atya, s a mennyiben szükségesnek mutatkozik, a legközelebbi rokonok meghallgatása után, a kiskoru társadalmi, vagyoni és egyéb viszonyainak figyelembevételével határoz.

Azon esetekben, a melyekben az atya a jelen törvény szerint a jövedelemről számot adni tartozik, erre nézve a gyámi és gondnoki számadásra vonatkozó szabályok jönnek alkalmazásba.

III. FEJEZET.

A gyámság és gondnokságról.

27. §.

Mindazon kiskoruak, kik atyai hatalom alatt nem állanak, gyámság alá helyeztetnek.

28. §.

Nagykoruak gondnokság alá helyeztetnek:

a) ha elmebetegek vagy siket-némák és magukat jelekkel megértetni nem tudják;

b) oly gyenge elméjük, és a magukat jelekkel megértetni tudó siket-némák, kik ezen bajok egyike vagy másika miatt vagyonuk kezelésére képtelenek;

c) a tékozlók;

d) azok, a kik legalább egy év óta távol vannak, ha tartózkodási helyök ismeretlen vagy hazajövetelökben és vagyonuk kezelésében gátolva vannak;

e) a börtönbüntetésre ítélték.

A d) és e) pont esetében gondnokság alá helyezésnek csak akkor van helye, ha a távollevő vagy börtönbüntetésre ítélt megbizottat nem rendelt, ha

a megbízott a vagyonkezelésben akadályozva van, vagy érdeke megbízottja érdekével összeütközésbe jő; végre ha a megbízás megszűnt.

29. §.

Kiskorúak vagyonuk kezelésére nézve gondnokság alá helyeztetnek:

a) ha az atyai hatalmat tényleg gyakorló atya a 34. §-ban megírt alakszerűségek megtartása mellett a vagyonkezelésre gondnokot nevezett, vagy az anyát a vagyonkezelésből kizárta;

b) ha az anya, mint természetes és törvényes gyám, a kiskorú vagyonát kezelni nem akarja (38. §.);

c) ha az, a ki a kiskorúnak örökség, hagyomány vagy ajándékozás czímén vagyont hagyott, a 34. §-ban megírt alakszerűségek megtartásával, e vagyon kezelésére nézve külön gondnokot nevezett vagy e vagyon kezeléséből az atyát vagy gyámot kizárta.

30. §.

Az előző szakaszokban meghatározott eseteken kívül következő esetekben van gondnokságnak helye:

a) ha valamely kiskorúnak vagy gondnokoltnak érdeke atyjának, gyámjának vagy gondnokának érdekével, vagy vele ugyanazon gyám vagy gondnok alatt állónak érdekével összeütközik;

b) valamely méhmagzat képviselte szempontjából azon esetben, ha világra jövetel folytán atyai hatalom alá kerülne, s érdeke atyja érdekével ellenkeznék; ha pedig atyai hatalom alá nem kerülne, — a mennyiben világra jövele esetén érdeke anyja érdekével ellenkeznék, vagy ha a gondnokság elrendelését az anya kéri;

c) a születendő végrendeleti utóörökösök képviselétére, mennyiben ez a hagyatéki eljárás során vagy ezenkívül is szükségesnek mutatkozik;

d) a kiskorúság meghosszabítására vonatkozó eljárásnál a kiskoru érdekének képviselte esetére.

31. §.

A gondnokság alá helyezést a 28. §. a), b) és c) pontja esetében a bíróság mondja ki, még pedig a 28. §. b) és c) pontja esetében csak akkor, ha ezt a

gondnokság alá helyezendő maga vagy pedig fel- és lemenő ágbeli rokonai kéri.

A bíróság által rendelendő el a gondnokság alá helyezés a 30. §. b) és c) pontja esetében is, kivéve, ha a gondnok-rendelés oly hagyatéki tárgyalás alkalmából válik szükségessé, melyre a gyámhatóság illetékes.

Minden más esetben a gondnokság alá helyezést a gyámhatóság rendeli el.

A bíróság a 28. §. a), b) és c) pontja esetében gondnokság alá helyezés elrendelése után gondnok kirendelése végett a gyámhatóságot hivatalból keresi meg.

A 30. §. b) és c) pontja esetében, ha a gondnokság a bíróság által rendeltetett el, a gondnok kirendelése is a bíróságot illeti.

32. §.

A 28. §. d) pontja esetében a gyámhatóság a távollevő rokonainak vagy azon község előljáróságának jelentkezésére rendeli el a gondnokságot, melynek területén a távollevő utolsó rendes lakhelye volt, vagy a melynek területén legutóbb tartózkodott, avagy a hol ingatlan vagy ingó vagyona van.

Sürgős esetekben egy év eltelte előtt a gyámhatóság előlegesen is megteheti a vagyon fentartására és kezelésére vonatkozó ideiglenes intézkedéseket.

Börtönbüntetésre ítélték részére gondnok az illetékes büntető bíróság megkeresése alapján rendeltetik.

33. §.

A 28. §. a), b) és c) pontja esetében a bíróság által a gondnokság alá helyezés a hivatalos hirdetőlapban a gondnok ki rendelésének bevétele nélkül közzé teendő, s a mennyiben a gondnokság alattinak ingatlan vagyona van, a telekkönyvi feljegyzés eszközendő.

Hasonló módon teendő közzé a kiskorúságnak jogérvényes határozattal kimondott meghosszabbítása, valamint a gyámhatóságnak azon határozata is, mely által az e tárgyban beadott kérelemnek halasztó hatálya kimondatott (9. §.).

A gondnokság alá helyezést tárgyzó hirdetménynek a hivatalos lapban először való beiktatását követő naptól kezdve a gondnokság alá helyezett gondnokának jóváhagyása nélkül magát le nem köte-

lezheti, jogokról le nem mondhat, de visszteherrel nem járó jogügylet által jogokat szerezhethet és kötelezettségektől mentesülhet.

A 28. §. d) és e) pontja alapján elrendelt gondnokság, a gondnokoltnak cselekvési képességét nem korlátozza.

34. §.

A gyámság első sorban azt illeti, a ki az atyai hatalmat gyakorló atya által a törvényben előírt alakszerűséggel ellátott végrendeletben, vagy közjegyzői okiratban gyámul neveztetett.

35. §.

Nevezett gyám nem léteben a gyámság mint természetes és törvényes gyámra az anyára száll, a ki újabb férjhez meneteléig kiskoru gyermekeinek vagyonát rendszerint számadás nélkül kezeli.

A 16., 17., 18., 19., 20. és 25. §§-ok intézkedései a kiskorunak vagyonát kezelő anyára is alkalmazandók.

Az anya a kiskoru gyermeke vagyonának állagát a 17. és 18. §§-ok szerint azon esetben is tartozik biztosítani, ha

őt özvegyi jogon a vagyon haszonélvezete illeti.

36. §.

Nő általi örökbefogadás esetében, ha a törvényes atya az atyai hatalmat vagy az anya a törvényes gyámságot fenn nem tartotta, a törvényes és természetes gyámság az örökbefogadó anyát illeti.

37. §.

Ha az atya kiskoru gyermekei részére gyámot nevezett, az anya követelheti, hogy kiskoru gyermekeit magánál tarthassa, és hogy azok személyi és vagyoni ügyeiben meghallgattassék; ha csak ellene oly okok nem forognak fenn, melyek miatt ő a 41., 43. és 44. §§-ok szerint a törvényes gyámságot különben sem igényelhetne volna.

Ugyanezen jogok megilletik az anyát akkor is, ha a gyámságtól időközben mozdítottatott el, ha csak a gyámhatóság fontos okokból ezen jog elvonását vagy megszorítását nem határozta el.

A gyermektartás költségei fejében az anyának fizetendő összeget ez esetben a gyámhatóság határozza meg.

38. §.

Az anya a gyámságot elfogadni köteles, de kiskoru gyermekei vagyonát kezelni nem tartozik. (29. §. b) pont.)

39. §.

Az anya után a törvényes gyámság illeti az atyai nagyatyát; utána az anyai nagyatyát; s ezután a fi-nembeli oldalrokonokat, unoka-testvérekig bezárólag.

Az oldalrokonok közt a rokonsági fok közelsége dönt. Több hasonló foku rokon közt a gyámhatóság választ.

Törvénytelen gyermek gyámsága törvény szerint csupán a teljeskoru anyát illeti.

Kiskoru anya törvénytelen gyermeke részére a gyámhatóság rendel gyámot, ha azonban az anya teljeskoruvá lesz, a törvényes és természetes gyámság őt illeti.

40. §.

A 28. §. eseteiben a gondnokság első sorban a házassági közösségben levő házastársat másodsorban az atyát, ezután

a 35. és 39. §§-okban megjelölt rokonokat illeti.

A 29. §. b) pontja esetében feltétlenül, az a) és c) pont esetében pedig akkor, ha külön gondnok nem nevezetett, a gondnokság a 39. §-ban megjelölt rokonokat illeti.

41. §.

A végrendeleti gyámot és gondnokot, továbbá a törvényes gyámok és gondnokok közül az anyát és az atyai és anyai nagyatyát csak a 43. és 44-ik §§-ban megállapított okokból, az oldalrokonokat és házastársat pedig a gyámhatóság más fontos okból is kizárhatja.

42. §.

Ha a 34., 35., 39., 40., 41. §§-ok intézkedései szerint a gyámságra vagy gondnokságra hivatottak nem lennének, a rokonok meghallgatásával alkalmas és megbízható gyámot vagy gondnokot a gyámhatóság rendel.

Mindegyik kiskoru részére külön rendeltetik gyám.

Több testvér részére rendszerint ugyanazon egy gyám rendelő.

A 30. §. a) és b) pontjában megjelölt érdek-összeütközésről, gondnokrendelés végett az atya, gyám vagy gondnok tartozik a gyámhatóságnak jelentést tenni.

Ha ezenkívül a gyám- vagy gondnokrendelésnek esete áll elő, kötelesek a gyámság vagy gondnokság alá helyezendőnek rokonai vagy más vele közel viszonyban álló egyének és az illetékes községelőljáróság az esetet a gyámhatóságnak bejelenteni.

43. §.

Gyámságot és gondnokságot nem viselhetnek:

a) a nők, — az anya, az örökbefogadó anya és a házastárs kivételével (35., 36., 40. §§.);

b) a gyámság vagy gondnokság alatt állók;

c) kik az atyai hatalom gyakorlatától a 22. §. intézkedése szerint, vagy valamely gyámság és gondnokságtól

megbízhatlanság miatt a gyámhatóság által elmozdítottak;

- d) szerzetesek;
- e) botrányos életűek;
- f) csőd alatt állók;

g) a kik hamis vagy vétkes bukás, vagy a mennyiben a törvény ellenkezőt nem rendel, más büntett miatt elítéltettek, habár büntetésüket kiállották is.

A gyámság vagy gondnokság viselésének korlátozását tartalmazó külön jogszabályok érintetlenül hagyatnak.

44. §.

A jelen szakaszban megjelölt személyek:

a) a kik az atyai hatalmat gyakorló atya által kizárattak;

b) a kik vagy a kiknek házastársa, szülei, gyermekei vagy testvérei a gyámolttal vagy gondnokolttal perben állanak;

c) a kik, illetőleg kiknek a b) pontban megjelölt valamelyik rokona és a gyámolt vagy gondnokolt közt az utóbbiak személyes állását vagy vagyonát

érintő vitás viszony forog fenn, — ki vannak zárva azon gyámság vagy gondnokság viseléséből, a melyre az itt meghatározott esetek valamelyike vonatkozik.

A kik az örökhagyó vagy ajándékozó által a gondnokságból (29. §. c.) kizárattak, a gondnokságot nem viselhetik.

45. §.

Azon személyek, a kik a gyámság vagy gondnokság alatt oly viszonyokba jutottak, melyek őket a 43. és 44. §-ok értelmében gyámság vagy gondnokság viselésére képtelenné teszik, ebbeli tisztöktől a gyámhatóság által, a mint annak ily körülmények tudomására jönnek, felmentendők.

Ily esetet kötelesek a rokonok, közsérelőljárók, továbbá magok a gyámok vagy gondnokok a gyámhatóságnak bejelenteni és az utóbbiak felmentésüket kérni.

46. §.

A gyámhatóság határozza meg, vajon az ily felmentés végleges legyen-e,

vagy csak azon időre és körülményre terjedjen ki, mely alatt és mely miatt az illető gyámság vagy gondnokság viselésére képtelen.

47. §.

Nagykoru testvér, kiskoru testvérei felett azon esetben, ha vagyon létezik, csak akkor viselheti a gyámságot, illetőleg gondnokságot, vagy nagykoru testvérei felett a gondnokságot, ha közöttük az örökség vitássá nem vált, vagy a vitás kérdés elintéztetett.

48. §.

Gyámság és gondnokság viselése polgári kötelesség, azt a törvényben megállapított esetek és okok kivételével elutasítani nem lehet.

49. §.

Gyámságot és gondnokságot viselni nem tartoznak, illetőleg a gyámság és gondnokság folytatásától kérelmükre felmentendők:

a) kik 60. évüket már betöltötték;

b) kik már egy terhesebb vagy két kisebb gyámságot vagy gondnokságot viselnek;

c) kik öt gyermeknek viselik gondját;

d) a ministerek;

e) az országgyűlési képviselők;

f) a hadsereg (hadi tengerészet) és a honvédség tetteleges állományához tartozó katonai személyek, továbbá közhivatalnokok, köztisztviselők, világi papok és tanítók, ha előljáróik bizonyítványával igazolják, hogy állásukkal teendőik a gyám vagy gondnoki kötelességek teljesítésével össze nem egyeztethetők;

g) azon személyek, kik a kiskorú lakhelyétől és birtokától oly távol laknak, hogy a gyámságot vagy gondnokságot csak nagy költséggel és sok nehézséggel viselhetnék.

Ezenfelül az anya gyermekei, a nő férje felett gondnokságot viselni nem köteles.

50. §.

A gyámhatóság a 49. §-ban érinteteken kívül oly személyeket, kik jelentékeny testi bajban vagy kedélykórban

szenvednek, a gyámság vagy gondnokság elvállalásától kérelmükre felmenthet.

51. §.

Azon gyám vagy gondnok, kire e tisztt mint legközelebbinek vélt rokonra bízott, jogosítva van maga helyett egy később kitudott közelebbi rokont ajánlani és felmentesítését kérni, az ily közelebbi rokonok közül csak a fivér követelheti, hogy ha a 43., 44. és 47-ik §-ok esetei fenn nem forognak, a gyámság vagy gondnokság részére átenged-tessék.

52. §.

Az, a ki a reá ruházott gyámság vagy gondnokságot elvállalni nem akarja, tartozik erre vonatkozó okait azon idő-től számítva, melyben ez tudomására jutott, vagy melyben a gyámhatósági határozat neki kézbesítettett, 8 nap alatt a gyámhatóságnak bejelenteni és igazolni.

53. §.

Az, a ki a gyámságot vagy gondnokságot törvényes okok hiányában el

nem fogadja, a gyámhatóság által 200 frtig terjedő pénzbírságban marasztalható.

54. §.

A gyámi tisztt megszűnik:

- a) a gyám halála által;
 - b) a kiskoru halála által;
 - c) ha a kiskoru teljeskorúvá válik,
- 8., 9. §§. — vagy atyai hatalom alá kerül;

d) a gyám kérelmére a 49. §. esetében vagy a 45. és 46. §-ok alapján hivatalból történt felmentés által;

e) elmozdítás által.

55. §.

A gondnoki tisztt megszűnik:

- a) a gondnok halála által;
- b) a gondnokolt halála által;
- c) felmentés után, ha a gondnokság megszűntetettik;

d) a gondnok kérelmére a 49. §. esetében vagy a 45. és 46. §-ok alapján hivatalból történt felmentés által;

e) elmozdítás által.

56. §.

Azon esetekben, a melyekben a bíró-

ság rendelte el a gondnokságot, annak megszüntetését a bíróság, minden más esetben a gyámhatóság mondja ki.

A 28. §. b) és c) pontja esetében, ha a gondnokság egyedül a gondnokolt saját kérelmére rendeltetett el, az ő kérelmére rendeltetett el, az ő kérelmére azonnal megszüntetendő, — kivéve, ha csak időközben a gondnokolt fel- és lemenő ágbeli rokonai kérelmére kimondott, hogy a gondnokság fennállása az ő érdekekben is történt.

A gondnokság megszüntetendő a 28. §. d) pontja esetében, ha a távollevő visszaérkezik; az e) pont esetében, ha az elítélt szabadságbüntetést kiállotta, s ezen felül mindkét esetben, ha vagyónak kezelésére szabályszerű meghatalmazással ellátott megbizottat rendelt.

A 29. §. a), b) és c) pontja esetében megszűnik a gondnokság, ha a kiskoru teljes koruvá válik, vagy atyai hatalom alá kerül. A 30. §. a) és c) pontja esetében megszűnik a gondnokság, ha elenyészett azon ok, mely a gondnokságot szükségessé tette.

A 30. §. b) pontja esetében megszűnik a gondnokság, ha a méhmagzat megszületik, vagy bizonyossá válik, hogy a születés nem fog bekövetkezni.

57. §.

A gyám vagy gondnok a 45. és 46. §§-ban foglalt felmentés esetein kívül tisztétől elmozditható, ha ezen tisztében kötelességellenesen jár el.

Különösen elmozdításnak van helye: ha a gyám a kiskoru tartását és nevelését elhanyagolja, erkölcsiségét vagy testi jólétét veszélyezteti, továbbá ha a gyám vagy gondnok a kiskorunak vagy gondnokoltnak vagyonát hűtlenül vagy hanyagul kezeli, ha a kiskoru vagy gondnokolt képviselőjének elmulasztása folytán kárt okoz, gyámi vagy gondnok számadásának beadása körül nagyobb mérvű hanyagsággal jár el.

58. §.

Ha több gondnok neveztetett közös vagyon kezelésre, egy vagy másik gondnok elhunyt a többinek tisztét nem szünteti meg.

59. §.

Ha a gyámság vagy gondnokság nem a gyám vagy gondnok halála folytán szűnt meg, a gyámságra vagy gondnokságra felhatalmazó végzés a gyámhatóságnak visszaadandó, a mennyiben az a gyámi vagy gondnoki tisztt megszüntétől számítandó egy hó alatt vagy az ennek elmultával tett gyámhatósági felszólításra következő 14 nap alatt meg nem történnék, a megszűnés az illető gyám vagy gondnok költségére a hivatalos hirlapban közzé teendő.

60. §.

Gyámnak vagy gondnoknak rendszerint csak az rendelhető, a ki a magyar állam területén állandó lakhelylyel bír. Kivételnek csak a belügyminister jóváhagyása mellett van helye.

61. §.

Azon kiskoru magyar honosoknak Magyarországon létező vagyona, a kik külföldön állanak gyámság vagy gondnokság alatt, az itteni gyámhatóság által külön gondnok rendelendő.

62. §.

A magyar gyámhatóság által magyar honosokra elrendelt gyámság vagy gondnokság — a mennyiben ezt nemzetközi szerződések vagy egyéb okok nem akadályozzák — a gyámoltaknak vagy gondnokoltaknak külföldön létező vagyosára is kiterjed.

63. §.

Azon külföldieknek Magyarországon létező ingó vagy ingatlan vagyonára, a kik külföldön állanak gyámság vagy gondnokság alatt — a mennyiben nemzetközi szerződések az ellenkezőt nem rendelik — az itteni gyámhatóság rendel külön gondnokot.

64. §.

Ha valamely külföldi Magyarországon kiskorú gyermekeket hagyott hátra, ezek részére az itteni gyámhatóság által ideiglenes gyám rendelendő, mely gyámság addig tart, míg a gyámoltak saját hatósága által más intézkedés nem tétetik.

65. §.

A fentebbi 61. és 63. §-ok eseteiben rendelt gondnok a magyarországi gyámhatóság alatt áll s a gondnokságot a jelen törvény rendeletei szerint s az ebben megállapított felelősség mellett vezeti.

IV. FEJEZET.

A gyámi és gondnoki tisztről és az ezzel egybekötött felelősségről.

66. §.

A gyámság és gondnokság csak gyámhatósági intézkedés alapján vehető át.

67. §.

Egyedül a nevezett gyám vagy gondnok, továbbá az anya, mint természetes és törvényes gyám teheti meg a gyámhatósági intézkedés előtt is a kiskorúak érdekében a halaszthatlan teendőket.

68. §.

Azon időig, míg a nevezett gyám vagy gondnok, illetőleg az anya (67. §.

értelmében) vagy más gyám és gondnok, a gyámhatóság intézkedése alapján működését megkezdhetné, az elhalaszthatlan gyámi vagy gondnoki teendőket a községi közgyám hivatalból teljesíti.

69. §.

A gyámhatóság fel van jogosítva, hogy fontosabb esetekben a községi közgyám e részbeni mellőzésével ideiglenes gyámot vagy gondnokot rendeljen ki.

70. §.

A gyámhatóság a nevezett vagy törvényes gyámokat vagy gondnokokat, ha a 41., 43. és 44. §§-ban felsorolt kizárási esetek fenn nem forognak, megerősíti, az általa választandókat kirendeli.

71. §.

A gyámhatóság ebbeli végzése az illetőnek írásban adandó ki, melyben a gyám vagy gondnok hatásköre körvonalozandó, egyuttal jelen törvénynek a gyámi és gondnoki jogok és kötelességekről szóló kivonata annak kézbesítendő.

72. §.

E végzés kézbesítése után tartozik a gyám vagy gondnok működését 8 nap alatt, mely határidő azonban kérelme folytán 14 napra terjeszthető, megkezdeni vagy az 52. §. értelmében felmentésért folyamodni.

Ha ezen folyamodvány elutasított, az illető a gyámságot vagy gondnokságot 8 nap alatt átvenni tartozik.

73. §.

A gyám vagy gondnok e tisztéből folyó teendőiben a szorgalmas családapa gondosságával tartozik eljárni és felelős mindazon kárért, melyet szándékosan vagy gondatlanságból akár cselekvés, akár mulasztás által okozott.

A gyám vagy gondnok rendszerint csak saját hibájáért felelős, de ha kellő óvatosság nélkül nem alkalmas személyeket alkalmaz, az ebből eredt kárért is felelős.

A kártérítés iránt a bíróság határoz.

74. §.

A gyámi és gondnoki felelősség a gyámság, illetőleg gondnokság átvitelétől kezdődik.

Ha azonban az átvétel a 72. §-ban kitett határidőn belül a gyám vagy gondnok hibája miatt nem történik meg, a felelősség az e mulasztásból eredő károokra is kiterjed.

75. §.

Ha több gyám neveztetett, a gyámhatóság azok meghallgatása után közülök egyet a tulajdonképeni gyámi teendőkkel megbizni s rendszerint a vagyonkezelést is erre bizni köteles; ha csak a vagyonkezeléssel a többiek közül egynek vagy többnek megbizása czélszerűnek vagy szükségesnek nem mutatkoznék.

Azon nevezett gyámot, ki ily megbízatást nem nyert, ellenőrzési jog és kötelesség illeti, s e minőségben a 73. §. tartalmának korlátai között másod sorban felelős.

Ha több gondnok neveztetett, vagy több gyám vagy gondnok rendeltetett ki

együttes vagyonkezelésre: ezek mindnyájan egyetemlegesen felelősek — ellenkező esetben pedig mindegyik csak a gyámhatóság által reá bízott vagyon kezeléseért felelős.

76. §.

Ha azok közül, kik a gyámságra vagy gondnokságra törvénynél fogva hivatvák, vagy kik erre ajánlatba hozatnak, valaki a gyámi vagy gondnoki tisztet jutalom nélkül vagy a törvényesnél csekélyebb jutalomért, ajánlkozik elvállalni, a gyámságra vagy gondnokságra csak annyiban bír előnnyel, a mennyiben a hozzá hasonló jogon gyámmá vagy gondnokká lehető egyénnel hasonló megbízhatósággal és alkalmassággal bír.

77. §.

A gyám és gondnok azon költsége, melyet a gyámolt vagy gondnokolt érdekében és ügyeiben tett, ennek vagyonából megtérítendő.

78. §.

Ha a gyám vagy gondnok oly szolgálatokat tett gyámoltja vagy gondno-

koltja részére, melyek saját hivatásához vagy üzletéhez tartoznak, ugy ezen szolgálatok díjazását a törvényes illetékek vagy a szokásban levő díjak vagy árak legkisebb mértéke szerint követelheti.

79. §.

A gyámot és gondnokot működése idejére a gyámoltnak és gondnokoltnak jövedelméből rendszerint jutalom illeti s ezt a gyámhatóság állapítja meg.

80. §.

Ha a jövedelmet a tartási és nevelési költségek felemésztik: a gyámot vagy gondnokot jutalom nem illeti, de tisztének bevégezésével, a mennyiben ez nagyobb fáradsággal volt egybekötve, részére a gyámhatóság végjutalmat állapíthat meg.

81. §.

Midőn gyámi vagy gondnoki jutalomnak helye van, a gyám vagy gondnok az évi tiszta jövedelem tiz százalékánál többet nem igényelhet jutalmul, azonban a házbér tiszta jövedelméből csak egy százalék; a haszonbérlet tiszta

jövedelméből két százalék, ha pedig a jövedelem tisztán házbér vagy haszonbérből állana, vagy annak túlnyomó részét képezné, a tiszta jövedelem öt százaléka illeti a gyámot vagy gondnokot.

82. §.

Ha az ekként járó évi jutalom a gyám vagy gondnok teendőihez képest csekély összegre rugna, a gyámhatóság a gyám vagy gondnok fáradozásai és a vagyoni viszonyokhoz képest e jutalomösszeget felemelheti. A felemelt jutalom összege azonban 5000 forintot felül nem haladhat.

83. §.

Tiszta jövedelmül tekintetik azon összeg, mely a gazdaság, kereskedés vagy üzlet fentartása és folytatásához, az érték és jövedelem biztosításához szükséges rendes kiadások fedezésére és a netaláni adósságok kamatain, valamint mindennemű adófizetésre szükséges költségeken felül a jövedelemből fenmarad.

Tőketörlesztés, új építkezés és a meglevő felszerelési állománynak szapo-

ritása a rendes kiadások közé nem számítandó.

84. §.

A több évre előlegesen bevett jövedelem, a tiszta jövedelem kiszámításánál ugyanannyi évekre osztandó fel.

85. §.

Gyámpénztárilag a gyám vagy gondnok fáradsága nélkül kezelt érték jövedelméből a gyám vagy gondnok semmit sem igényelhet.

86. §.

A vagyont nem kezelő gyám, valamint az oly gyám, kinek gyámoltja egyedül a 85-ik §-ban körülírt vagyont bír, a tartás, neveltetés és képviselés körüli fáradozásaiért jutalmat követelhet, mely a gyámhatóság által állapittatik meg, ha azonban e jutalom évenként 1000 frtot felül haladna, az első foku határozat felsőbb gyámhatósági jóváhagyás alá terjesztendő.

V. FEJEZET.

A gyámok és gondnokok jogai és kötelességei.

1. A gyámoltak és gondnokoltak képviselésére nézve.

87. §.

A gyám és a 28. §. a), b) és c) pontjai esetében a gondnok képviseli a kiskorút, illetőleg gondnokoltat minden peres és azon nem peres ügyekben, melyekben a képviselet nincs kizárva.

A 28. §. d) és e) pontja, valamint a 29. §. esetében a gondnoki képviselet a vagyonkezeléssel kapcsolatos ügyekre szorítkozik.

A gyám és gondnok a képviseletnél nem saját, hanem gyámoltja vagy gondnokoltja nevében jár el.

88. §.

A hatóságok által a gyámolt vagy gondnokoltak nevében a 87. §-ban megjelölt képviselők idézendők.

89. §.

A képviselő gyám vagy gondnok

fel van jogositva, a képviselőt felhatalmazott által gyakorolni.

2. A kiskorúak nevelése és képzésére nézve.

90. §.

A gyám köteles arról gondoskodni, hogy a kiskorúak vallásos, erkölcsös és hasznos polgáraivá váljanak a hazának, s hogy e célból képességük és vagyoni viszonyaikhoz képest nyerjenek kiképzést, illetőleg munka- és keresetképességet.

91. §.

A gyám a kiskorúak iskoláztatását illetőleg az erre nézve fennálló törvények értelmében, a tartás, nevelés, kiképzés és keresetképesség különbeni irányára, módjára és költségeire nézve pedig az anyára és nagyszülőkkel, ezek nem léteben pedig, vagy ha ellenük oly okok forognának fenn, melyek őket a gyámság gyakorlatából kizárnák, a rokonokkal egyetértőleg intézkedik.

Ha a fentebbiekre nézve a gyám, az anyára és nagyszülők, illetőleg a ro-

konok közt egyetértés nem jönne létre, vagy ha a 16. évet meghaladott kiskoru a megállapodással egyet nem ért, vagy ha a nevelési és képzési költségek a vagyonnal bíró kiskoru jövedelmét aránytalanul terhelnék vagy kimerítenék, vagy ha erre a törzsvagyon szándékoltatnék igénybe vétetni, tartozik a gyám gyámhatósági jóváhagyást kieszközölni. (26. §.)

92. §.

Tartozik a gyám a kiskoru testi épségének fentartása felett szigorúan őrködni s betegség esetében őt gyógyíttatni.

93. §.

Vagyontalan kiskorúak a lehetőség szerint oly üzlet tanulására adandók, melynél eltartásban is részesülnek.

94. §.

Ha a gyám megengedi, hogy gyámoltja szolgálatba lépjen, kötelessége arról gondoskodni, hogy a kiskoru csak oly helyen vállaljon szolgálatot, hol erkölcsi veszélynek kitéve nincsen és hogy a cselédtörvény által nyújtott előnyökben részesüljön.

A szolgálatba lépett kiskorut akaratára ellen a gyám a szolgálatot adó gazdától el nem vonhatja, a kiskoru pedig a szolgálatot a gyám beleegyezése nélkül el nem hagyhatja; kivéve az 1876. évi XIII. törvénycikk 52. §-ban érintett oly eseteket, melyekben a cseléd szolgálatát felmondás nélkül rögtön elhagyni jogosítva van.

95. §.

Azon kérdést: vajjon a kiskoru szülői, nagyszülői, gyámja vagy rokonai ellenzése esetében a szolgálatot mint állandó keresetmódot választhatja-e? a gyámhatóság dönti el, szolgálatba lépés egyéb esetei, valamint a kiskoruaknak szolgálatból eredő viszonyai az 1876: XIII. törvénycikk határozatai szerint, és az e törvényben kijelölt hatóságok által itélendők meg.

96. §.

Oly gyám, ki a kiskoru vagyonát is kezeli, valamint az oly gondnok, ki a gondnokolt személyének képviselésére is hivatva van, tartozik a kiskoru tani-

tási, nevelési s egyéb személyes viszonyairól, illetőleg a gondnokolt egészségi állapotáról a gyámhatóságnak az évi számadás alkalmával körülményes jelentést tenni.

Oly gyám, ki a kiskoru vagyont nem kezeli, e részbeni jelentését évenként a gyámhatóság által kitűzött időben tartozik bemutatni.

E jelentés a 116. §. esetében a községi közgyámnál teendő meg.

97. §.

A 92., 94. és 96. §§-okban jelzett köteleességek mulasztása 100 frtig terjedhető pénzbírsággal, a kiskoru e tekintetbeni teljes elhanyagolása pedig, a mennyiben büntetendő cselekményt nem képezne, 200 frtig terjedhető pénzbírság mellett a gyámságtóli elmozdítással büntetendő.

3. Vagyonkezelésre nézve.

98. §.

A gyám vagy gondnok a vagyont kezelés végett leltár mellett veszi át, melynek készítésénél, — ha csak akadályozva nincs, — jelen lenni tartozik.

99. §.

A leltár elkészítése után a szülők és nagyszülők, esetleg rokonok meghallgatása mellett (91. §.) javaslatot készít a gyámolt vagy gondnokolt személyi, vagyoni és vagyonkezelési ügyeire nézve s az örökösödési tárgyalás alkalmával ezt a gyámhatóságnak jóváhagyás végett bemutatja.

100. §.

Ékszerek, drágaságok, értékpapírok és adóslevelek, ugy jogviszonyokra vonatkozó fontos okiratok, a gyámhatóságnak adandók át.

101. §.

Az ékszerek és drágaságok, vagy azok egy része, a gyámoltak használatára gyámhatósági engedélylyel átvehetők.

102. §.

A vagyon átvétele alkalmával készpénzből csak annyit tarthat a gyám vagy gondnok kezei között, mennyi a nevelésre, gazdaság vagy üzlet folytatására és netaláni adósságok törlesztésére szükséges, a fölösleg valamit később

a jövedelemfölösleg a gyámhatóságnak adandó át, ez utóbbi az évi számadás eredménye szerint és azok benyújtása alkalmával, vagy a számadás benyújtására kitűzött határidő alatt adandó át (121. §.)

103. §.

E határidő elteltével a gyám vagy gondnok a saját mulasztásából be nem adott pénztől a gyámhatóság által 8°/_o kamat fizetésére kötelezendő.

104. §.

A gyámhatóság intézkedése előtt is oly követelésekről, melyeknek bizonyítására okiratok nem léteznek, tartozik a gyám vagy gondnok lehetőség szerint okiratokat szerezni; a mely követelések pedig biztosítva nincsenek, azokat biztosítani, ellenkező esetben felmondani.

105. §.

A nélkülözhető ingó vagyon a gyám vagy gondnok által a szülők és nagyszülők, esetleg a rokonokkal egyetértőleg a gyám vagy gondnok felelőssége mellett értékesítendő.

Ha egyetértés köztük létre nem jönne, a gyámhatóság határoz.

106. §.

A vagyon kezeléséből kifolyó eladásokat a gyám vagy gondnok saját felelősségére teljesíti, e joga azonban erdővágásoknál csak a rendes évi vágást meg nem haladó famennyiségre terjed ki.

107. §.

Az ingatlan vagyon kezelésénél köteles a gyám vagy gondnok arra ügyelni, hogy a kezelés folytán a törzsvagyon értékében s távolabb időbeni jövedelmezőségében ne csonkittassék.

108. §.

A földbirtok rendszerint haszonbérbe adandó.

A haszonbérlet azon éven tul, melyben a kiskoru nagykorúságát életkora szerint eléri, nem terjedhet ki.

A haszonbérbeadás rendszerint nyilvános árverés, írásbeli ajánlat vagy mindkettő útján eszközözlendő, s annak feltételei tüzetesen megállapítandók.

A haszonbérbeadás iránt, a gyám vagy gondnok, szülők vagy nagyszülők, esetleg a rokonokkal egyetértőleg intézkedik, ahhoz azonban, hogy valamely birtok szabadkézből haszonbérbe adathassék, előleges gyámhatósági jóváhagyás szükséges.

109. §.

A gyám vagy gondnok csak oly esetben kezelheti házilag a vagyont, ha az ahhoz megkivántató gazdasági és egyéb kezelési eszközök nem hiányoznak; ha a kiskoru nagykorúságához közel lévén, a vagyon rövid időre előnyösen haszonbérbe adható nem lenne, vagy ha haszonbérelő a vidéken szokásos árakért kétszeri árverezés folytán sem jelentkezett, vagy ha a birtok természete és a fenforgó viszonyoknál fogva érték-csökkenés nélkül haszonbérbe adható nem volna.

E két utóbbi esetben gyámhatósági jóváhagyás szükséges.

110. §.

Épületeket a gyám vagy gondnok tűzkár ellen biztosítani köteles.

Kivételnek csak a gyámhatóság beleegyezésével van helye.

111. §.

A gyámoltak vagy gondnokoltak tulajdonához tartozó oly helyiségek és eszközök, melyek a gyámi vagy gondnoki tiszt gyakorlatához, illetőleg a vagyon kezeléséhez szükségesek, ez eset alkalmára a gyám vagy gondnok által igénybe vehetők.

4. Vagyontalan gyámolt és gondnokoltakra nézve.

112. §.

A gyám vagy gondnok lépéseket tenni tartozik, hogy a vagyontalan gyámoltak vagy gondnokoltak, a rokonok, vagy más jóltevők által eltartassanak, hogy valamely jótékony intézetbe felvétessenek vagy a község által eltartassanak mindaddig, míg a gyámolt vagy gondnokolt alkalmaztatásával vagy munkájával magát el nem tarthatja.

5. A gyámhatósági jóváhagyás eseteire nézve.

113. §.

A gyám vagy gondnok köteles a gyámhatóság jóváhagyását következő esetekben kikérni:

1. a kiskoru nevelése és nevelési költségeire nézve a 91. §-ban körülírt esetekben;

2. ha a kiskoru a részére választott életpályába bele nem nyugszik;

3. ha a kiskorunak örökbefogadása;

4. ha a kiskorunak külföldön való letelepedése forog szóban;

5. a kiskoru házasságára nézve általában, ha az iránt a gyám és szülők, illetőleg rokonok és a kiskoru között egyetértés létre nem jött; továbbá a 18. évet még be nem töltött kiskoru fiu, valamint a 16. évet még be nem töltött kiskoru leány házassága tekintetében, a házassági szerződésre nézve pedig minden egyes esetben;

6. ha a kiskoru vagy gondnokolt részére ipar-, gyár- vagy kereskedői üzletet nyitni, valamely átháramlott ily

üzletet átvenni vagy megszüntetni, kereseti vagy betéti társasági szerződést kötni vagy megszüntetni kíván;

7. ha a gyámolt vagy gondnokolt részére ingatlant vagy tőkebefektetésül ingó vagyont venni, vagy egyébként szerezni, tőkepénzét felvenni, engedményezni, vagy zálogjog törlését megengedni;

8. új építkezést vagy új gazdasági vagy üzleti felszerelést létesíteni;

9. ha a gyámoltnak vagy gondnokoltnak ingatlan vagyonát adás-vevés, csere útján vagy másként elidegeníteni avagy megterhelni — ugyszinte ha a tőke befektetéseül szolgáló ingóságokat elidegeníteni, vagy egyébként a kiskoru törzsvagyonának állagát megváltoztatni szándékozik;

10. a földbirtok kezelésére vonatkozólag a 108. és 109. §§-ok eseteiben;

11. bíróság előtt kötött vagy bíróságon kívüli egyezségek esetében, a mennyiben az egyezés által a kiskorúnak vagy gondnokoltnak tőke-vagyona kevesbednék vagy az egyezés folytán

vállalandó kötelezettség a kiskorunak vagy gondnokoltnak rendszerinti évi jövedelméből nem fedeztetnék:

12. ha az épületeket tűzkár ellen biztosítani (110. §.) nem akarja;

13. cégvezetői meghatalmazás esetében.

Ezenfelül arra, hogy a gyám vagy gondnok a minőségben váltói kötelezettséget vállalhasson, a gyámhatóság általános felhatalmazása szükséges.

A szokásos alkalmi ajándékozások kivételével azon jogügyletek, melyek által a kiskoru viszteher nélkül köteleztetnék, vagy jogokról viszteher nélkül lemondana, továbbá a kezességvállalás, valamint általában azon jogügyletek, melyek által a kiskoru idegen kötelezettségeket vállalna el, a gyámság vagy gondnokság alatt állóra nézve gyámhatósági jóváhagyás esetében sem kötelezők.

114. §.

A 113. §. esetében a gyám vagy gondnok által a gyámhatóság jóváhagyása nélkül kötött jogügylet érvény-

telen és azonfölül a gyámhatósági jóvá-
hagyás nélkül eszközölt intézkedésekből
származott károkért a gyám vagy gond-
nok felelős.

6. A számadásra nézve.

115. §.

A gyám vagy gondnok, a mennyi-
ben vagyont kezel, még azon esetben is,
ha az örökhagyó vagy hagyományozó a
gyámot vagy gondnokot a számadás kö-
telezettségétől felmentette volna, száma-
dással tartozik.

Az anyának, mint természetes és
törvényes gyámnak, számadási kötelezett-
ségét a 35. §. szabályozza.

116. §.

Oly vagyon kezeléséről, melynek
jövedelme fejében a gyámolt vagy gond-
nokolt tartása és nevelése elvállaltatott,
számadás nem követelendő.

117. §.

A bevételek és kiadások akként
jegyzendőek fel, hogy azok alapján a

vagyon kezelése minden időben megvizsgálható legyen.

118. §.

Számadás minden naptári évről készítendő.

119. §.

A számadás alapját a leltár, tartalmát a bevételek és kiadások, melyek rendszerint okmányokkal bizonyítandók, képezik.

A számadáshoz, annak eredményéhez képest két példányban új leltár csatolandó, mely a számadás vizsgálatánál megállapíttatik s a jövő számadás alapját képezi.

A számadáshoz csatolandó egyúttal a gyámolt vagy gondnokolt személyes ügyeire vonatkozó jelentés (96. §.)

120. §.

Számadás-készítésben járatlan gyámok vagy gondnokok a 121. §-ban megszabott első határidő alatt a közgyűlés vagy jegyző előtt okmányaik átadása mellett, szóbelileg számolhatnak; a közgyűlés vagy jegyző erről, valamint

a szülők és nagyszülők, esetleg a rokonok észrevételeiről jegyzőkönyvet vesz fel s az okiratokkal együtt a gyámhatóságnak beküldi.

A felelősség azonban a számoló gyámon marad.

121. §.

A rendes számadás (118., 119. §§.) a számadási év lefolyta után kisebb számadásoknál egy hó alatt, nagyobb számadásoknál pedig két hó alatt a számadó által a gyámhatóságnak bemutatandó.

E határidőt a gyámhatóság kisebb számadásoknál két hóig s nagyobbaknál négy hóig meghosszabbíthatja.

122. §.

A szülőknek s nagyszülőknek s esetleg a rokonoknak joguk van a számadást és a számadási okmányokat úgy a gyámnál, mint a közgyámnál és a gyámhatóságnál megtekinteni s észrevételeiket megtenni.

123. §.

A gyámhatóságnak jogában áll

aggályos esetben a szülőket és nagyszülőket esetleg a rokonokat maga elé idézni, s a számadásra nézve kihallgatni.

124. §.

Ha a gyám vagy gondnok számadását a 121. §-ban érintett határidő alatt be nem nyújtja, a gyámhatóság őt megidézi s a tárgyalás útján a számadást elkészítteti.

Ha ily uton ez nem sikerülne, vagy a gyám, illetőleg gondnok a tárgyalásra meg nem jelennék, a gyámhatóság őt a körülmények szerint tisztétől felfüggeszti vagy elmozdítja, és az ideiglenesen kirendelendő gyámot vagy gondnokot, esetleg a tiszti ügyészt (179. §.) a felhívási per megindítására utasítja, egyttal a meglevő vagy beszerzendő adatokból megállapítja azon összeget, melyet veszélyeztetettnek vél; ha pedig a számadás be nem adásából vagy más körülményből sikkasztás vagy más büntetendő cselekmény alapos gyanuja merülne fel, a büntető bíróságot a tényállás közlése mellett értesíti.

125. §.

A gyám vagy gondnokra nézve a számadási kötelezettség kérdés tárgyát nem képezhetvén: a bíróság által a felhívási kereset alkalmából a gyám vagy gondnok — kellő határidő kitűzésével — a számadás előterjesztésére kötelezendő.

Ha a gyám vagy gondnok a kitűzött határidőben a számadást előterjesztette, a per befejezettnek tekintendő és a számadás a bíróság által a gyámhatóságnak további intézkedés végett átadandó.

Ha a fentebbi módon a számadás elő nem terjesztetnék, a kitűzött határidőben a felhívó követelését legjobb tudomása szerint felszámítja, melynek érdemére nézve a bíróság határoz.

126. §.

Felhívási kereset vagy a büntető bíróság értesítése esetében a veszélyeztetett összeg erejéig a gyám vagy gondnok ellen, a veszélyeztetés további bizonyítása nélkül biztosításnak van helye.

A gyámhatóság fentebbi esetekben a biztosítást ingóságokra nézve a bíróság útján, ingatlanokra pedig előjegyzés által a telekkönyvi rendtartás szerint eszközölteti.

127. §.

A gyámhatóság a hozzá benyújtott számadások folytán vagy egyébként netalán szükségessé vált biztosítást ingatlanokra nézve a fentebbi módon, ingóságokra nézve pedig saját közegei által az 1876. XV t.-czikk 54-ik §-a szerint teljesíteti, a lefoglalás alóli kivételekre nézve azonban a polgári törvénykezési szabályok alkalmazandók.

A kiküldött közeg eljárásának szabályszerűsége ellen felmerült panasz felett a gyámhatóság, az igény és elsőbbségi ügyekben pedig a bíróság határoz.

128. §.

Ha a gyámot vagy gondnokot a számadás benyújtásánál a hanyagságon kívül semmi más kötelességsértés vagy mulasztás nem terhelné, ellene 100 frtig terjedhető pénzbírság alkalmazandó.

129. §.

A gyámhatóság a számadást megvizsgálja arra nézve: vajjon a bevételek és kiadások helyesen és teljesen vétettek-e föl? vajjon azok a törvénynek s a gyámhatóság határozatainak megfelelnek-e? megvizsgálja továbbá a kezelés czélszerűsége és takarékosága szempontjából, valamint az okmányok, összegek helyessége, és az új leltár összeállítására nézve. (119. §.)

Kisebb szokásos kiadások okmányolásának hiánya, ha e tekintetben a szülők és nagyszülők, esetleg a rokonok részéről észrevétel nem tétetett, a gyámhatóság által nem kifogásolandó.

130. §.

A gyámhatóság a számadás körül a 275. §. szerint eljárván, a számadót a számadás helyessége esetében felmenti vagy a körülményekhez képest, őt valamely összeg lefizetésére, valamely cselekmény megtételére, vagy abbahagyására kötelezi.

Ha a számadó az első foku gyámhatósági határozatban meg nem nyug-

szik, a felsőbb gyámhatóságokhoz felebezéssel élhet, ha pedig a jogerőre emelkedett felsőbb gyámhatósági határozatot is sérelmesnek tartaná, jogában áll a számadás azon tételeire nézve, melyek alapján pénzfizetésre köteleztetett, a jogérvényre emelkedett felsőbb gyámhatósági határozat kézbesítésétől számítandó 3 hó alatt a gyámolt vagy gondnokolt ellen, birtokon kívül a törvény rendes útján orvoslást keresni.

131. §.

Ha a gyám vagy gondnok a gyámság vagy gondnokság tartama alatt tisztétől felmentetett vagy elmozdított, tartozik az általa kezelt vagyont utódának haladéktalanul átadni, számadását pedig a felmentési vagy elmozdítási határozat kézbesítésétől számítva a 121-ik §-ban megszabott határidő alatt a gyámhatósághoz benyújtani.

132. §.

Ha a gyámolt vagy gondnokolt a gyámság vagy gondnokság alul felszaba-

dult, vagy a gyámság vagy gondnokság tartama alatt meghalt, a gyámhatóság az önjogosulttá vált egyént, illetőleg annak nagykoru jogutódait, esetleg a kiskoru jogutódok képviselőit felhívja, hogy a számadásokat a gyámhatóságnál megtekintvén, arra nézve, hogy a gyámot vagy gondnokot felmentik-e? nyilatkozzanak.

Ez alkalommal az önjogosult, illetőleg a jogutód vagy képviselőik a 133—134. §§-ok határozataira figyelmeztetendők.

133. §.

Az önjogosult, illetőleg annak jogutódai a számadásokat és okmányait másolatban kivehetik.

134. §.

Felmentés esetében az utolsó számadás alapján készített leltár az önjogosultnak, illetőleg a jogutódoknak kiadandó.

135. §.

Ha az önjogosultnak, illetőleg a jogutódnak a számadás ellen kifogásai van-

nak, tartozik a felhívás kézbesítésétől számítandó hat hó lefolyása alatt észrevételeit a gyámhatóságnak bejelenteni, mely a volt gyám vagy gondnok és a volt gyámolt vagy gondnokolt, illetőleg jogutódok között a kiegyenlítést megkísérli, a mennyiben pedig az ügy ily úton elrendezhető nem volna, a feleket a birói útra utasítja.

136. §.

Ha az önjogosult vagy annak jogutódai a felhívás kézbesítésétől számítandó hat hó alatt a számadásra nézve a gyámhatóság előtt nem nyilatkoztak, a gyámhatóság erről a gyám vagy gondnok részére bizonyítványt állít ki, mely a felmentés jogerejével bír.

137. §.

Az önjogosult, vagy jogutód tartozik kártérítési igényét a volt gyám vagy gondnok ellen a 135. §-ban érintett gyámhatósági határozat kézbesítésétől számítandó egy év alatt, a gyámhatósági tagok ellen pedig az előbbi perben hozott

ítélet jogérvényességétől számítandó egy év alatt a bíróság előtt érvényesíteni.

E határidők elmulasztása miatt a kereseti igény elévül.

Ha azonban büntetendő cselekmény forogna fenn, ennek és ezzel kapcsolatos kártérítési jognak elévülése az erre vonatkozó törvény szerint ítélendő meg.

7. A gyámok és gondnokok jogai és kötelességei egyéb tekintetben.

138. §.

Gyámság alatt álló kiskoru 14. éve beteltével személyi és vagyoni fontosabb ügyének rendezésénél meghallgatandó, nyilatkozata azonban döntő súlylyal nem bír.

139. §.

A gyámhatóság, a gyám vagy gondnok jogait, a gyámolt vagy gondnokolt személyi és vagyoni ügyeiben előterjesztett terv (250. §.) vagy az évi számadások vizsgálata alkalmával bizonyos ügyek tekintetében megszoríthatja.

140. §.

A gyámok és gondnokok a sérelmesnek vélt gyámhatósági határozatok ellen a felsőbb foku gyámhatósághoz felebbezéssel élni jogosítvák. (130. §.)

141. §.

A gyámok és gondnokoknak a szülők és nagyszülők, illetőleg a rokonok irányábani jogviszonyairól az I. rész VI. fejezete, az örökösödés körüli teendőkről pedig a II. rész VI. fejezete intézkedik.

VI. FEJEZET.

A r o k o n o k r ó l.

142. §.

A gyámolt vagy gondnokoltnak férfi és nő-ágon levő rokonai negyedizig, ha az országban tartózkodnak, szülők és nagyszülők nem létében, vagy ha ezek ellen oly okok forognak fenn, melyek őket a gyámság vagy gondnokságból kizárják, követelhetik, hogy gyámság vagy gondnokság alatt álló rokonaik ügyeinek elintézésénél meghallgattassanak és köz-

reműködhessenek. (149. §.) — Ebbeli jogukat azonban nem gyakorolhatják:

1) ha jelen törvény 43. §-ának b), c) és e) pontjai szerint gyámság vagy gondnokságból kizárvák;

2) a kik hamis vagy vétkes bukás vagy oly büntett miatt elítéltettek, melynek alapján a kiskoru ügyeibe való befolyás gyakorlására alkalmatlanságuk alaposan feltehető, habár büntetésüket kiállották is;

3) ha a gyámolttal vagy gondnokolttal perben állanak vagy köztük és a gyámolt vagy gondnokolt közt az utóbbi személyes állását vagy vagyonát érintő vitás viszony forog fenn, mindaddig, míg ezen akadály fennáll.

143. §.

Nagyobbszámu rokonok e célból maguk közül lehetőség szerint az atyai és anyai rokonok közül egyenlő számban legfeljebb négy tagot választanak és kijelölik azt, kivel a gyám vagy gondnok érintkezik.

144. §.

Rokonok hiányában a községi közgyám ajánlatára oly férfi helyettesíthető, ki a gyámolt vagy gondnokolt családjával jó viszonyban áll.

Ha ilyen sem léteznék, a rokonok jogait a községi közgyám gyakorolja.

145. §.

Ha a gyám vagy gondnok és a rokonok által az érintkezésre kijelölt egyén közt e tekintetben nehézségek fordulnának elő: az érintkezést a községi közgyám közvetíti.

146. §.

A rokonok a gyámolt vagy gondnokolt ügyében tett e részbeni fáradozásaik és netaláni költségeik megtérítésére nem számíthatnak.

147. §.

A rokonok beleegyezése következő ügyekben a gyámhatósági jóváhagyást mellőzhetővé teszi:

1) a gyámolt vagy gondnokolt tartása, nevelése, képzése, szolgálatba adhatása,

2) a gyámolt vagy gondnokolt 18 éven túli fiu, vagy 16 évet meghaladott leány házassága,

3) ingóságok eladása (105. §.), —

4) a vagyonkezelés módja (108., 109. §§.) iránt.

148. §.

A rokonok írásban is nyilatkozhatnak.

Ha a rokonok többsége a gyám vagy gondnok javaslata mellett nyilatkozott, az egyetértés létrejöttnek tekintendő, ellenkező esetben, ha a gyám vagy gondnok javaslatához ragaszkodik, — a gyámhatósághoz kell előterjesztést tennie.

Ha a rokonok 15 nap alatt nem nyilatkoznak, a gyám vagy gondnok a 147. §. eseteiben saját felelősségére intézkedhetik.

149. §.

A rokonok a gyám vagy gondnok által mindazon esetekben, melyek gyámhatósági jóváhagyást (113. §.) igényelnek, meghallgatandók.

A gyámhatóságnak jogában áll a rokonokat kétely esetében, vagy ha nem

nyilatkoztak, maga elé idézni, vagy meghallgatásuk iránt más úton intézkedni s a gyámolt vagy gondnokolt ügyében kihallgatni.

Köteles pedig azokat a gyám vagy gondnok személyét illető ügyekben meghallgatni.

Hogy a gyámhatóság mennyiben van kötve a rokonok véleményéhez, a II. rész VIII. fejezete határozza meg.

150. §.

A 145—149. §§-okban foglalt határozatok azon esetekben is alkalmazandók, midőn a gyámnak vagy gondnoknak, a szülők vagy nagyszülőkkel kell érintkeznie.

VII. FEJEZET.

A család tanácsáról.

151. §.

Az atyai hatalmat tényleg gyakorló atyának jogában áll, végrendeleti úton, vagy a végrendeletekre előszabott alakban kiskorú gyermekei részére, ha öszszes hagyatéka a terhek levonásával

100,000 frtot felülhalad, családтанácsot felállítani s annak tagjait kijelölni.

152. §.

Ily atyai rendelkezés hiányában családтанács felállítását az anya, nagyszülők vagy rokonok kérelmére, melylyel a családтанács tagjai is javaslatba hozandók, az alantas gyámhatóságok meghallgatásával oly esetekben, midőn a kiskorúakra terjedelmes s kezelésének felügyeletére nézve gyors és szakszerű eljárást kívánó vagyon háramlott, — vagy a gondnokság alá helyezett ily vagyon birtokában van, a belügyminister megengedheti.

Az anya ugyanez iránti kérelmét végrendeletileg is kifejezheti.

153. §.

A családtanács az elnökön kívül 4 tagból áll.

154. §.

A családtanács elnöke azon árvaszék elnöke, illetőleg elnöki helyettese, mely a kiskorú illetékes gyámhatósága lenne.

155. §.

Oly ügyekben, melyek rendszerint a gyám vagy gondnok és a szülők és nagyszülők, esetleg rokonok egyetértő intézkedésétől függnék (147. §.), családtanács felállítása esetében, a gyám vagy gondnok és a családtanács elnöke intézkednek.

156. §.

A családtanács tagjai rendszerint csak rokonok lehetnek, egy tag azonban a gyámolt vagy gondnokolt családjával jó viszonyban élő és ügyeit ismerő nem rokon is lehet.

A rokonok közül, a mennyiben lehetséges, egynek az atyai, egy másiknak pedig az anyai részről kell lenni.

157. §.

A családtanácsnak általában csak azok lehetnek tagjai, kik a gyámságra vagy gondnokságra jelen törvény szerint alkalmasak; nőrokonok azonban, ha egyébkint akadály fenn nem forog, a családtanácsba beválaszthatók.

158. §.

A családtanács létszámában időközben felmerült hiányok betöltését, az illető gyámhatóság és családtanács meghallgatása mellett, a belügyminister eszközli.

159. §.

A kijelölt tagok arra nézve, hogy a tagságot elvállalják-e? tartoznak a hatósági felszólítás kézbesítésétől számítandó 8 nap alatt nyilatkozni.

Az elvállalt tagságtóli felmentés a belügyminister által a 49. §. határozatai szerint történhetik.

160. §.

A családtanács tagjai a gyámolt vagy gondnokolt vagyonának fentartásáért felelősek.

161. §.

A családtanács gyámhatósági jogkörrel bir; ha azonban határozatainak végrehajtásánál a közhatósági tisztviselők igénybe vétele szükséges, ez iránt az illetékes gyámhatóságot keresi meg.

A gyám vagy gondnokrendelés,

nagykorusítás, leltározás és hagyatéki tárgyalás, nem különben a birságolás és fegyelmi jog az illetékes gyámhatóságnak tartatik fenn.

162. §.

A családtanács a kiskoru vagy gondnokolt ügyeiben szótöbbséggel határoz. (188. §.)

Érvényes határozathozatalra az elnökön kívül legalább 2 tag jelenléte szükséges.

163. §.

Felebbezésnek a családtanács határozatai ellen a gyám vagy gondnok vagy a tanács valamelyik tagja részéről csak oly esetben van helye, midőn a gyámolt vagy gondnokolt törzsvagyona megváltoztatnék és ha ezt az illető a gyámolt vagy gondnokolt érdekeire hátrányosnak, vagy nagy kockáztatással járóknak tartaná.

A gyám vagy gondnok azonban a reá nézve sérelmesnek vélt határozatot felebbezheti.

164. §.

A felebbezés a II. rész IV. fejezetének határozatai szerint a belügyministerhez történik.

165. §.

Ha a családtanács felállítása az atyától származott, a gyámhatóság bírálja meg, vajjon az törvényszerűleg alakított-e?

Törvényszerű alakítás esetében a családtanácsot elismeri, és ezen elismerést a tagok megnevezésével a gyám vagy gondnok részére, valamint a tanács elnökének kiszolgáltatja s ebbeli határozatának jogérvényre emelkedésével a családtanács felállítását a hivatalos hirdalában közzé teszi.

Ez utóbbi eljárás a 152. §. esetében a belügyministert illeti.

166. §.

A családtanács működhetése ezen közzétételtől kezdődik, ellenkező esetben a gyámolt vagy gondnokolt ügyében az I. rész VI. fejezetének határozatai alkalmazandók.

167. §.

A családtanács felügyelete alatt álló gyámoltak vagy gondnokoltak drágaságai, kötvényei és értékpapirjai, megőrzés végett a szokásos őrzési díjak fizetése mellett bármely gyámpénztárba lehetők.

168. §.

A családtanács tartozik a gyámolt vagy gondnokolt vagyoni állásáról a belügyministernek évenként jelentést tenni.

A belügyminister, ha e jelentésből, vagy az első fokú gyámhatóság a rokonok vagy a gyámgondnok indokolt előterjesztéséből arról győződne meg, hogy a családtanács működése vagy mulasztásai folytán a gyámolt vagy gondnokolt szellemi vagy anyagi érdekei veszélyeztetnének, a családtanácsot feloszlathatja.

II. RÉSZ.

A gyámhatóságokról.

I. FEJEZET.

A község teendői gyámügyekben.

169. §.

A község jegyzője vagy körjegyzője
a II. rész VI. fejezet értelmében:

felveszi a halálesetet;

gondoskodik a hagyaték biztos-
ságáról;

leltároz;

nevezett gyám vagy gondnok nem
létében gyámot vagy gondnokot hoz ja-
vaslatba.

170. §.

A községi közgyám:

1. felügyel a zár alá tett hagyatékra (226. §.);

2. gyám vagy gondnokot hoz javaslatba (228. §.);

3. közreműködik a leltározásnál (234. §.);

4. helyettesíti a gyámot vagy gondnokot, míg az kirendeltetik, illetőleg míg működését megkezdí (68. §.);

5. helyettesíti a rokonokat (144. §.);

6. közvetíti az érintkezést a gyám vagy gondnok és a szülők, nagyszülők, esetleg rokonok közt (145., 150. §§.);

7. nyilvántartja a községbeli gyámoltakat és gondnokoltakat;

8. felügyel a községben létező gyámok és gondnokok eljárására s e részben, ha mulasztást tapasztal, a községnek vagy a gyámhatóságnak jelentést tesz;

9. Jegyzőkönyvre veszi az írásbeli számadásra nem képes gyámok és gondnokok jelentéseit (119. §.) és számadásait (120. §.) és azokat az illetékeséghez képest a községnek vagy a gyámhatóságnak bemutatja;

10. közegül szolgál a községnek oly gyámügyi teendőkre nézve, melyeknek teljesítésével jelen törvény által más közeg nincs megbizva.

171. §.

A községi előljáróság a gyámhatóság által megbízható azzal, hogy az örökösödési tárgyalást vezesse oly esetekben, midőn csupán leszármazó kiskoru vagy gyámhatóság alatti nagykorú törvényes örökösök, vagy ilyenek és nagykorú törvényes örököstársak és csekély vagy csak annyi vagyon maradt, melynek jövedelme a kiskoruak fentartására felmegy. Megbízható a községi előljáróság továbbá azzal, hogy intézkedjék a vagyontalan és oly kiskoruak minden ügyeiben, hol a vagyon csekélysége miatt nem annyira számadásról, hanem inkább annak ellenőrzéséről van szó, hogy a jövedelem fejében a kiskoruak kellőleg eltartattak.

Ily esetekben a kiskoruakra nézve a községi előljáróság gyámhatósági jogkörrel intézkedik, azon korlátok közt, a melyeket a gyámhatóság, tekintettel a község anyagi és szellemi állapotára, az örökösödési tárgyalás befejeztekor megállapít.

Tartozik a községi előljáróság ily intézkedéseiről jegyzőkönyvet vezetni.

Köteles a szolgabíró a jegyzőkönyveket minden negyedévben átvizsgálni s ennek megtörténtéről, úgy az ezen alkalmal telt észleleteiről a gyámhatóság-
nak jelentést tenni.

A községi előjáróság felügyel továbbá, hogy a községi egyes közegek gyámügyi teendőiket pontosan teljesítsék.

Végre eljár mindazon gyámügyekben, melyek fogamatanosításával a gyámhatóság részéről megbizatott.

172. §.

A 171. §. 1. és 2. bekezdésében felsorolt teendőket rendezett tanácsu s törvényhatósági joggal felruházott városokban maga az árvaszék, a fővárosban a kerületi előjáróság teljesíti.

A községek és kerületi előjáróságok gyámhatósági hatáskörben tett intézkedéseik kiadásánál azon kifejezést: „N. N. gyámhatóság nevében és megbizásából“ használják.

173. §.

Minden község köteles közgyámot alkalmazni. Ha egyes kis községekben

erre alkalmas egyének nem találtnak, a törvényhatóságnak kötelességében áll több községnek egy közgyám tartására leendő szövetkezését a helyi viszonyoknak megfelelően elrendelni és foganatosítani. Hogy ily esetben a közgyám mely községben lakják és az egyes szövetkezett községek mily mérvben járuljanak a közgyám tartásával esetleg összekötött terhek viseléséhez, azt esetről esetre a közigazgatási bizottság határozza meg.

174. §.

Nagy és kis község a gyámoltak vagy gondnokoltak pénzeit és értékeit rendszerint nem kezelheti.

Oly községek azonban, melyek erre elegendő szellemi és anyagi képességgel bírnak, a gyámhatósági jog gyakorlatával — a rendezett tanácsú városok árvaszékei szervezetének megfelelőleg — a közigazgatási bizottság meghallgatásával a belügyminister által felruházhatók.

175. §.

Gyámügyekben a kis és nagy községek a szolgabíró felügyelete alatt álla-

nak, ki ezt a 171. §-ban meghatározott ellenőrzésen kívül, azok összes gyámügyi teendőire nézve gyakorolja.

A szolgabíró e részbeni teendőit az egész járás vagy egyes községekre nézve a törvényhatóság egyes megbízottakra ruházhatja.

II FEJEZET.

Az árvaszékek szervezete.

176. §.

A gyámhatóságot elsőfokulag teljes jogkörrel a törvényhatóságok és a rendezett tanácsu városok, kivételképen a községek (174. §.) árvaszékeik által gyakorolják.

177. §.

Minden árvaszéknek egy elnökből és legalább két ülnök és egy jegyzőből, azonkívül megfelelő számú segédszemélyzetből kell állni.

A jegyző csak akkor bir szavazati joggal, ha ülnököt helyettesít, vagy ha ülnöki teendőket végez.

178. §.

A törvényhatósági bizottságok, illetőleg a városok képviselő testületei felhatalmazvák, hogy saját tagjaikból bizonyos számú egyéneket választhassanak, kik az egyuttal meghatározott sorrendben és oly számban, mint a mennyi árvaszéki ülnök van, ezekkel együtt az árvaszék üléseiben döntő szavazattal részt vesznek, szavazataikhoz képest azonban szinte felelősek.

179. §.

A törvényhatóságok, illetőleg a rendezett tanácsu városok ügyészei az árvaszéknek szintén tagjai, de döntő szavazattal nem bírnak.

Az ügyész minden jogi és peres kérdésekben, valamint jogügyletek kötésénél határozathozatal előtt meghallgatandó, és nyilatkozatát, ha az árvaszék ülésén jelen van, jegyzőkönyvbe adhatja vagy írásban köteles benyújtani.

A törvények és szabályrendeletek megtartása felett őrködni tartozván, általa az árvaszék minden érdemleges

határozata fellebbezhető, mi végből vele e határozatok rövid uton közlendők.

Köteles a tiszti ügyész az árvaszék megbízása folytán örökösödési tárgyalásokban részt venni, továbbá a gyámság érdekeinek védelmére, valamint egyes esetekben az árvaszék felhatalmazása folytán a kiskoru vagy gondnokolt nevében a bíróságnál lépéseket tenni.

180. §.

Törvényhatóságok árvaszékeinél az elnöknek és ülnököknek, rendezett tanácsu városok és községek (174. §.) árvaszékeinél pedig legalább egy ülnöknek jogvégezettnek kell lenni.

Kivétel e tekintetben csak oly esetben történhetik, ha az illető gyámhatósági vagy bírói hivatalt hosszabb ideig viselvén, magát különös képesség és szorgalom által kitüntette.

181. §.

Rendezett tanácsu városok árvaszékeinek elnöke a városi polgármester.

182. §.

Azt, hogy az árvaszék elnökét, akadályoztatása esetében, melyik ülnök helyettesítse, előzetesen a közgyűlés határozza meg.

183. §.

A törvényhatósági, illetőleg városi számvevőség az árvaszéknek is szakközege.

184. §.

Az árvaszék végrehajtó közégei: a szolgabírák és a községi előljáróság, rendezett tanácsu városokban az árvaszék kiküldött tagjai, törvényhatósági joggal felruházott városokban a tanács erre kirendelt tagja vagy tagjai, Budapesten a kerületi előljáróság.

185. §.

Az árvaszéki rendes személyzet az árvaszéki elnök közvetlen rendelkezése, felügyelete és ellenőrzése alatt áll, az összes személyzetre különben a törvényhatósági és rendezett tanácsu városok hivatalos személyzete iránt fennálló törvények és szabályok alkalmazandók.

186. §.

Árvaszékeknél az előkészítő, vagy az érdemleges határozatok végrehajtására vonatkozó intézkedéseket ülnöki előterjesztésre az elnök állapítja meg.

Érdemleges határozatok ülésben testületileg hozandók.

Az árvaszék ülései nyilvánosak, de az árvaszék a közönség kizárását elrendelheti, ha oly viszonyok érintetnek, melyeknek nyilvánosságra hozatala egyik vagy másik fél jóhírért vagy érdekét veszélyeztetné.

A felek és képviselők azonban ekkor is jelen lehetnek.

187. §.

Érvényes határozatok hozatalára az elnökön kívül két rendes ülnök vagy egy rendes ülnök és egy szavazati joggal bíró jegyző, mint helyettes ülnök (177. §.) vagy egy kiküldött (178. §.) jelenléte szükséges.

188. §.

Az árvaszék határozatait szótöbbséggel hozza.

189. §.

Az érdemleges árvaszéki határozatok indokolandók.

190. §.

Az árvaszék az illetékessége alá tartozó ügyekben saját felelőssége mellett önállóan működik, a reá nézve illetékes felsőbb és más hatóságokkal, valamint a társhatóságokkal és bíróságokkal közvetlenül érintkezik.

191. §.

A gyámhatóság a jogerőre emelkedett határozatokat közigazgatási uton, és pedig saját területén közegei által, más gyámhatóság területén annak megkeresése által hajtatja végre.

Ingóságokra vezetendő végrehajtás az 1876: XV. törvénycikk s jelen törvény 127. §-a szerint történik.

Ingatlanokra vezetendő végrehajtás a polgári törvénykezési rendtartásban meghatározott eljárás szerint a bíróság útján eszközlendő.

A gyámhatóság elmarasztaló határozata azon okmányok erejével bír, me-

lyek alapján ingatlanokra birói végrehajtásnak van helye.

Jogérvényes gyámhatósági határozatok ellen birói uton csak ezen törvényben megjelelt esetekben lehet orvoslást keresni.

192. §.

Bírságpénzek az azon ügyben érdekelt gyámolt vagy gondnokolt illetőségi községének javára esnek, és vagyon-talan árvák tartására és kiképezésére fordítandók.

Ezen bírságpénzek kezelésének módját a törvényhatóság szabályrendelettel állapítja meg.

193. §.

A mennyiben más egyesség nem jött létre, a gyámhatóság határozatainak külföldön leendő végrehajtása végett a belügyministerhez fordul; ennek után jutnak hozzá a külföldi gyámhatósági határozatok is.

194. §.

A gyámhatóság a külföldi gyámhatóságok határozatait csak oly ügyek-

ben hajthatja végre, melyek jelen törvény szerint a gyámhatóságok hatásköréhez tartoznak, és csak azon esetben köteles azokat végrehajtani, ha az illető országgal e tekintetben kölcsönösség viszonya áll fenn.

195. §.

Az árvaszéki érdemleges határozatokat, felterjesztéseket és levelezéseket az elnök, egyéb kiadványokat pedig a jegyző írja alá.

196. §.

Az árvaszék pecsétjét az illető törvényhatóság, illetőleg rendezett tanácsú város czimere és az árvaszéknek köriratba foglalt czíme képezi.

197. §.

Az árvaszékek ügyrendjét a belügy-minister rendeleti uton állapítja meg.

III. FEJEZET.

A gyámhatóságok illetékességéről.

198. §.

A gyámhatóság illetékessége jelen törvényben körülírt hatáskörrel rendszerint azon egyénekre terjed ki, kik azon területen, melyre nézve a gyámhatóság felállított, községi illetőséggel bírnak.

199. §.

A gyámhatósági illetékesség azon árvaszékre, melynek területén a gyámoltak vagy gondnokoltak állandóan tartózkodnak, ez utóbbiak, illetőleg a gyám, gondnok vagy rokonok kérelmére átruházható.

200. §.

A gyámhatóság az illetékességet igényelheti, ha a gyámság vagy gondnokság alá jutottak vagyonának legnagyobb része területén fekszik.

201. §.

A gyámhatóság illetéktelensége esetében is kivételesen köteles oly egyé-

nekre nézve, kik a gyámsági vagy gondnoksági eset felmerültekor területén tartózkodnak, a halasztást nem tűrő intézkedéseket mindaddig megtenni, míg az illetékes gyámhatóság meg nem állapítatott.

202. §.

A gyámhatóság rendszerinti illetékessége mindaddig tart, míg a gyámhatósági teendőket az időközben illetékessé vált gyámhatóság át nem veszi.

203. §.

A gyámhatósági illetékességnek megállapítása és a rendszerinti gyámhatóság gyakorlatának átruházása egy törvényhatóság területén levő gyámhatóságok közt a közigazgatási bizottságot, külön törvényhatóságok területén levő árvaszékek közt a belügyministert illeti, ha azok eziránt egymás közt egyetértésre nem jutnának.

A 200. §. esetében azonban az átruházás mindig a belügyminister rendelete által történik.

204. §.

A gyámhatóságok és bíróságok közt

előforduló illetékességi kérdések a gyámhatóságok részéről a belügyministerhez jelentendők fel.

IV. FEJEZET.

A felebbezésről és felebbviteli fokozatokról.

205. §.

A községnek gyámügyekben, valamint az árvaszékeknek első fokban hozott érdemleges határozatai az azokban érdekelték által felebbezhetők.

Az ügy felderítésére szolgáló végzések elleni sérelmek, csak az érdemleges elintézését magában foglaló határozat elleni felebbezésben hozhatók fel.

206. §.

Gyámtári kölcsönök iránti határozatok, csak a kölcsön megszavazása esetében, a törvény vagy szabályrendeletben előírt feltételek meg nem tartása tekintetéből felebbezhetők.

Ily esetekben köteles az ügyész felebbezéssel élni.

207. §.

Felebbezésnek a határozat kézbesítésétől fogva 15 nap alatt van helye.

E határidő a kézbesítést követő naptól számíttatik.

Ha a határidő utolsó napja vasárnap vagy ünnepnapra esik, a felebbezés a következő köznapon is benyújtható.

A felebbezés mindig azon árvaszéknél vagy községnél nyújtandó be, mely a határozatot elsőfokulag hozta.

208. §.

A törvényes határidőben benyújtott felebbezés felfüggesztő joghatálylyal bír, a biztosítási intézkedések megtételét azonban nem gátolja.

209. §.

A törvényes határidőben nem felebbezett határozat vagy annak nem felebbezett önálló része jogérvényre emelkedettnek tekintendő.

210. §.

Ha a felebbezésben az ügy érdemének felvilágosítására szolgáló körülmények hozatnak fel, a felebbezés előterjesztésnek tekinthető s az új körülmények alapján új érdemleges határozat

hozható, erre a felsőbb foku gyámhatóság utasíthatja is az első foku határozat hozóját.

Ha az első foku hatóság a felebbezésben felhozott körülményeket nem találja olyanoknak, melyek indokából új érdemleges határozat lenne hozandó, vagy az új határozat nem felel meg a felebbező kérelmének: a felebbezés a felsőbb hatósághoz terjesztendő fel.

211. §.

A felfolyamodvány (ha előterjesztéssel nem kapcsolatos) az illető elsőfokú hatóság által a felsőbb hatósághoz legkésőbb 8 nap alatt felterjesztendő, s ahhoz a felebbezett határozat hiteles másolata az ügyre vonatkozó összes iratokkal együtt csatolandó.

212. §.

A község által gyámhatósági ügyekben hozott határozatok elleni felebbezések felett másodfokulag a törvényhatósági árvaszék, harmadfokulag a törvényhatósági közigazgatási bizottság határoz.

A közigazgatási bizottság harmadfoku határozatai ellen a felek részéről felebbezésnek helye nincs.

A rendezett tanácsu városok és törvényhatósági árvaszékek első fokban hozott határozatai ellen benyújtott felebbezések felett, másod fokban a törvényhatósági közigazgatási bizottság, végső fokban pedig a belügyminister határoz.

V. FEJEZET.

A törvényhatósági közigazgatási bizottságok hatásköre gyámügyekben.

213. §.

A közigazgatási bizottság elé az illető törvényhatóság és annak területén létező rendezett tanácsu városok, valamint a 174. §. értelmében gyámhatósággal felruházott községek árvaszékei részéről, évnegyedenként következő kimutatások terjesztendők:

1. A gyámolt és gondnokoltak létszámának kimutatása az előbbi negyedben történt változások feltüntetésével.

2. Az árvaszék tevékenységének számszerinti kimutatása, mind a feldol-

gozás, mind a kiadmányozásra nézve, a netaláni hátralékok indokolásával. Ezen kimutatásban különös tekintet fordítandó a számadások beérkezésére és megvizsgálására.

3. Kimutatása az árvapénztár állásának, a kiadott kölcsönöknek, különösen pedig annak, hogy a pénztárba mennyi kamatnak kellett befolyjni s mennyi folyt be, továbbá hány egyén szabadult fel a gyámi hatóság alól, ezek közül gyámpénztárilag kezelt pénz hánynak lett kiutalványozva, hánynak tényleg kiadva, s hány volt vagyontalan?

4. Kimutatása annak, hogy hány és mily gyámhatósági közegektől nem érkezett be jelentés a gyámhatóság által kitűzött időre?

Ezen kimutatásokba az előbbi hátralékok is felveendőek.

214. §.

A közigazgatási bizottság e kimutatások eredményéhez képest részint saját hatáskörében intézkedik, részint orvoslás vagy intézkedés végett a törvényhatósághoz vagy a belügyministerhez fordul.

215. §.

A közigazgatási bizottság saját hatáskörében :

1. eljár az árvaszéki személyzet, — mint törvényhatósági és községi közegek — fegyelmi ügyeiben;

2. megvizsgálja az árvaszékek eljárása ellen felmerült panaszokat;

3. elintézi a területén létező községek, rendezett tanácsu városi és a törvényhatósági árvaszékek közt felmerült illetékességi kérdéseket (202. §.);

4. intézkedik a gyámhatóság és közegei közt, valamint az utóbbiak és a községi előljárók közt működésük közben felmerült s fegyelmi eljárást nem igénylő összeütközések iránt;

5. határoz az illetékességébe eső (212. §.) felebbezések fölött.

216. §.

A felebbezések tárgyalására a közigazgatási bizottság kebeléből egy különdöttség alakittatik, mely áll a főispán elnöklete alatt, az árvaszéki elnökön és tiszti ügyészen kívül az alispán (elnök-helyettes), főjegyző és a közigazgatási

bizottságnak a törvényhatósági bizottság által választott négy tagjából, kik közül kettőt egy póttaggal a közigazgatási bizottság választ, kettőt pedig szintén egy póttaggal a főispán nevez ki.

217. §.

Előadó az árvaszéki elnök, vagy az előadásra nézve általa helyettesített árvaszéki ülnök.

Az előadó és a tiszti ügyész döntő szavazattal nem birnak.

218. §.

Érvényes határozat hozatalára az elnökön kívül négy szavazattal bíró tag jelenléte szükséges.

VI. FEJEZET.

Eljárás az örökösödési ügyekben.

219. §.

Örökösödési ügyekben a községi előljáráóság és a gyámhatóság a jelen törvényben meghatározott módon és az ebben megállapított korlátok között járnak el.

220. §.

Haláleset alkalmával a községi halottkém erről, a hullavizsgálat megtörténtével, a községnek jelentést tenni tartozván, e jelentést azon esetre, ha nézete szerint bármi okból a hagyaték elidegeníthetésétől lehet tartani, „sürgös“ szóval jelzi meg.

221. §.

E jelentés beérkeztével a községi (kör-) jegyző (városokban pedig az erre rendelt hivatalos közeg) köteles sürgős esetben, vagy ha ő más okból az eljárást sürgősnek tartja, azonnal a halottas házhoz menni, s a hagyaték biztosítására nézve intézkedéseket tenni.

222. §.

Ha az elhunyt lakásán senki sincs, kire annak vagyona megnyugvással bízható lenne, jogában áll a 221. §-ban megnevezett közegeknek a különben veszályban forgó ingó vagyont temetés előtt vagy közvetlen utána, két tanu jelenlétében jegyzékbe véve, megőrzés végett a község házához vitetni, vagy a

körülményekhez képest pecsét és zár alá tenni.

223. §.

Nem sürgős esetben köteles a községi jegyző a halálesetet, a jelentés beérkeztétől számítandó 3 nap alatt két példányban felvenni.

224. §.

A haláleset felvételéhez tartozik azon körülmények kinyomozása, melyekből az örökség megnyiltának idejét, a hagyaték hozzávetőleges értékét, az örökösök neveit, életkorát, tartózkodási helyét, netaláni elmebeli fogyatkozását s az illetékes hagyatéki bíróságot és gyámhatóságot kitudni lehet.

225. §.

A haláleset felvételére szolgáló minta az ügyrendtartásban foglaltatik.

226. §.

A községi jegyző tartozik azon esetben, ha az örökhagyónak halála helyén sem hátrahagyott házastársa, sem önjogu gyermeke, sem más közeli rokona

nincs, a kinek kezeinél s felügyelete alatt a hagyatéki javakat hagyni lehetne; vagy ha az örökösök között oly személyek vannak, kik jogaikra fel nem ügyelhetnek s ezek törvényes képviselővel még nem bírnak, addig is, míg a gyámhatóság, illetőleg hagyatéki bíróság intézkedhetik, a hagyatékot zár alá venni, lepecsételni és a községi közgyám felügyelete alá helyezni, az eltarthatlan ingóságok értékesítéséről pedig a közgyámmal egyetértőleg gondoskodni.

Ha az örökhagyó végrendelet hagyott hátra, az attól, kinél létezik, átveendő és a haláleseti felvételhez csatolandó. Ha az, kinél a végrendelet letéve volt, ugyanezt át nem adja, ezen körülmény a haláleset felvételében megemlítendő.

Szóbeli végrendelet esetében a végrendeleti tanuk neve, polgári állása s tartózkodási helye a felvételi ivbe feljegyzendő.

227. §.

A községi jegyző a haláleset felvételét azon járásbírósnak, melyhez a község tartozik, beküldi.

228. §.

Midőn kiskoru örökösök maradtak, a járásbiróság a végrendeletet haladéktalanul kihirdetni, annak hivatalból hitelesített másolatát az illető községnek megküldeni, s ha a végrendeletben gyám vagy gondnok, vagy végrendeleti végrehajtó van nevezve, ezeket erről értesíteni köteles.

A községi jegyző a végrendelet hiteles másolatát a halál-felvételnek a gyámhatóságot illető példányához csatolja s a nevezett gyám vagy gondnok vagy végrehajtó nevét, állását és tartózkodási helyét, a haláleset felvételéről szóló ivbe beigtatja, ha pedig nevezett gyám vagy gondnok nincsen, a netalán életbe lévő anyát megkérdezi, vajjon a vagyont kezelni kívánja-e? és válaszát a felvételi ivbe bejegyzí.

Ha szülők nem léteznek, kipuhatolja azokat, kik törvényszerint (42. §.) a gyámság vagy gondnokságra hivatvák, a rokonokat pedig (esetleg a kiskorúakat) meghallgatja az iránt, hogy kit ajánlanak gyámul vagy gondnokul, az erre hivatottak közül vagy általában?

esetleg kit ajánlanak gondnokul a méhmagzat vagy távollevő örökösök részére? ebbeli nyilatkozatukat, valamint a lelkész, közgyám és saját e részbeni ajánlatát, úgy azt, hogy a javaslatba hozottak a gyámságot vagy gondnokságot elvállalják-e? a felvételi ivbe feljegyzi, végre a kiskoru örökösök születési bizonyítványát az illető egyházi közeg útján megszerzi, a felvételi ivhez csatolja és az ekként kiegészített és a közelebbi rokonok jegyzékével ellátott halálesetről felvételt a gyámhatósághoz beterjeszti.

229. §.

Holtta nyilvánítás esetében a községi jegyző a halálesetfelvétel iránt, a bíróság vagy gyámhatóság rendelete alapján jár el.

230. §.

Az anyakönyv-vezető egyházi közeg köteles a jegyző felszólítására a kiskoru örökösök születésére vonatkozó bizonyítványt hivatalból díjmentesen kiszolgáltatni.

231. §.

A gyámhatóság a halálesetről jelentés beérkezéssel annak netalán szükséges kijavítása, valamint más községben levő hagyatéki javak leltározása végett intézkedik és az atyai hatalom, illetőleg a gyámság vagy gondnokság kérdését tárgyalja.

E czélból kiskoru örökösök létében a gyám személye iránt a még meg nem hallgatott rokonokat kihallgattatja, fontosabb ügyekben, melyek ellátására a községi közgyám alkalmasnak nem mutatkozik, vagy ha a kijelölt gyám vagy gondnok iránti tárgyalás előre láthatólag több időt venne igénybe, ideiglenesen gyámot vagy gondnokot rendel ki.

232. §.

Ha nehézségek nem mérülnek fel, a gyámhatóság tudomásul veszi az atyai hatalom gyakorlatának bejelentését, vagy a körülményekhez képest megerősíti, vagy kirendeli a gyámot vagy gondnokot s utasítja őt:

1. hogy a leltározásban, a mennyi-

ben az még meg nem történt volna, részt vegyen;

2. hogy a kiskorúak gondozását és a leltár alapján a kiskorúak vagyonát vegye át, s mindkét tekintetben az elhalaszthatlan intézkedéseket tegye meg.

233. §.

A hagyaték leltározásának következő esetekben van helye:

1. ha az örökösök közt kiskorúak, vagy gondnokság alá tartozó személyek vagy méhmagzat van;

2. ha azok közül, kiket az örökség valószínűleg illetni fog, habár azok nagykorúak is egyik vagy másik ismeretlen helyen távol van;

3. ha az örökösök ismeretlenek vagy örökös átalában nem létezik.

Ez esetekben a községi jegyző hivatalból, — különben a gyámhatóság vagy bíróság rendelete folytán tartozik a leltárt felvenni.

234. §.

A községi jegyző a 228. §-ban körülírt teendőinek végezte után, a leltáro-

zást és pedig, ha a kiskorúak szülőinek egyike életben van, legfeljebb 3 nap múlva, ha gyám vagy gondnok nevezett, ennek közbenjöttével és tudósításától számítva 8 nap alatt, mely határidő azonban a kinevezett gyám vagy gondnok kívánságára 14 napra hosszabbítható, ily esetek nem léteben pedig 8 nap alatt a községi közgyám közbenjöttével megkezdí.

235. §.

A leltár felvétele az örökösödési eljárást szabályozó törvények szerint történik.

236. §.

A leltár a 233. §. 1., 2. pontjai esetében a gyámhatóságnak, a 3. pont esetében pedig a járásbiróságnak küldendő be.

A közgyámmal egyetértőleg megállapított halaszthatlan kiadások fedezésére nem szükséges pénz, továbbá kötvények, értékpapírok, ékszerek és drágaságok, a leltárral együtt beküldendők.

237. §.

A telekkönyvi hatóság köteles a leltározó jegyzőnek szóbeli vagy írásbeli

felszólítására az örökhagyó ingatlan birtokát, telekkönyvileg bejegyzett jogait s követeléseit tárgyzó telekkönyvi hiteles kiadványt sürgősen kiszolgáltatni, mely a leltárhoz csatolandó; a telekkönyv által előtüntetett hagyatéki terhek a leltárba felveendők.

238. §.

A leltározásnál a rokonok is jelen lehetnek, s megjegyzéseik a leltárhoz csatolandók vagy abba röviden beirandók.

239. §.

A leltár a leltározó, a tanuk és az érdeklettek által aláírandó.

240. §.

A községi jegyző részére leltározásért szabályrendelettel a törvényhatóság szab meg mérsékelt díjakat.

241. §.

A községi jegyző által felvett leltár, a. közzjegyző vagy bírósági közeg által felvett leltárakéhoz hasonló joghatálylyal bír.

242. §.

A leltározás, ha a szülők, az örökösök vagy a rokonok kívánják, vagy ha a gyámhatóság elrendeli, közjegyző vagy valamely gyámhatósági közeg által is teljesíthető.

243. §.

A gyámhatóság a leltár beérkeztével azon esetre, ha az örökösödésre hivatottak vagy azok egy része atyai hatalom, gyámság vagy gondnokság alatt áll, — az örökösödési eljárás megindítása céljából tárgyalást rendel.

244. §.

A tárgyalás a helyszínére tűzendő ki, s annak vezetésére, ha a helyszíne a gyámhatóság székhelye, az árvaszék egy tagja; különben pedig a szolgabíró, és ha a gyámhatóság az örökösök kérelme folytán vagy különben szükségesnek tartja, mellé az ügyész is kirendelendő.

245. §.

Az örökösök kívánatára, vagy ha a gyámhatóság célszerűnek látja, a tár-

gyalás vezetésével a királyi közjegyző is megbízható.

246. §.

Oly esetekben, midőn csupán leszámazó kiskoru vagy nagykoru, de gyámhatóság alatti törvényes örökösök vagy ilyenek és nagykoru törvényes örökös-társak és csekély vagy csak annyi va-gyon maradt, melynek jövedelme nem több, mint a mennyi a kiskorúak eltartására okvetlen szükséges, — a tárgya-lás vezetésével a községi előljáróság biz-ható meg.

247. §.

Az örökösödési tárgyaláshoz annak vezetője által minden érdekelt megidé-zendő.

248. §.

Ha a rokonok közül valamelyik meg nem idéztetett volna, ez az illetőt tör-vényes jogának gyakorlatától nem fosztja meg, a tárgyalás folyamatát azonban nem akadályoztathatja.

249. §.

A tárgyalás mindenkor szóbeli.

250. §.

A tárgyalás alkalmával:

1. A rokonok megválasztják maguk közül azokat, kik a kiskorúak ügyében jelen törvény szerint meghallgatandók (143. §.)

2. A megválasztott rokonok és az összes érdekelt örökösök közbenjöttével véglegesen megállapittatik s aláírtak a leltár.

3. Tárgyaltatik az örökösödési jogcím és az örökség elfogadásának kérdése s esetleg beszereztetnek azon okmányok, a melyek alapján az örökösödési jog igazolandó.

Azon esetekben, midőn csupán az örökhagyó leszármazói, felmenői, testvérei, vagy ezek leszármazói és házastársa örökösödnek s örökjoguk iránt kétség nem forog fenn, a családi összeköttetés igazolására a haláleset felvétel elegendő bizonyítékul tekintendő; más esetekben a családi összeköttetés anyakönyvi kivonatokkal, vagy más teljes hitelű okiratokkal bizonyítandó.

Oly esetekben pedig, midőn az ingatlan nincs az örökhagyó nevére telek-

könyvezve, megszereztetik az okirat, illetőleg az érdekeltek megidézésével jegyzőkönyvbe vétetik azon nyilatkozat, melynek alapján az átírás eszközölhető.

4. Ha a tárgyalás alkalmával kiünnék, hogy a kiskorúak érdeke, szülőinek, a gyám vagy gondnoknak, vagy más kiskorú testvérnek érdekével összeütközik, — az esethez képest és azon eset tartamára a tárgyalás vezetője a gyámhatóság utólagos jóváhagyása mellett akár a közgyám, akár más alkalmas községi lakos személyében ügygondnokot rendel, ha pedig a kiskorúak érdeke egymással jó összeütközésbe, mindegyik érdek részére külön ügygondnok rendelő.

5. Megállapittatik a kiskorúak neveltetése és kiképeztetésének módja és költségei, továbbá a vagyonkezelés módja, a gyámság vagy gondnokság alatti egyéneket illetőleg megállapittatik továbbá az ingatlanok és ingóságoknak eladhatása és eladási módja, a kötvények és értékpapírok iránti intézkedés, nem különben a terhek mikénti lerovása és azon összeg, mely a fennebbiek céljából, a

gyám vagy gondnok kezén hagyandó lesz, illetőleg azon összeg, melyet a szülőnek biztosítania kell.

251. §.

Ha a tárgyalás alkalmával az örökösödési jog vitássá nem vált, e jognak igazolása a tárgyalási jegyzőkönyvbe felvételik, s megállapodás történik arra nézve, vajjon az örökösök vagyonközösségben maradjanak-e, vagy köztük osztály történjék?

Ha a kiskoru örökösök érdeke egymásba ütközik vagy az örökösök közt önjoguak is vannak, köztük és a gyámhatóság alá tartozók közt az osztályos egyezség megkísérlendő, ha létre jön, az jegyzőkönyvbe vétetik, s az egyezségről külön okirat állittatik ki.

A tárgyalás vezetője köteles mind az örökösödési jogra, mind az osztályra nézve az egyezséget, még pedig ha az eredményhez remény mutatkozik, ismételve megkísérteni.

Ha az önjogu örökösökkel sem az örökösödési jog, sem az osztály iránt

egyezség létre nem jött, ez szinte jegyzőkönyvbe veendő.

252. §.

Végrendelet esetében a netaláni hagyományosok értesítése, s ha valamely örökösnek ebbeli joga feltételtől van függővé téve: a feltétel teljesítése is igazolandó.

Ingatlanok osztály alá vétele esetében, a mennyiben egyes hagyatéki ingatlanok szétदारabolása szükséges, az elदारabolási vázlat a telekkönyvi törvények rendelete szerint kiállítandó, s az iratokhoz csatolandó.

253. §.

Az ekként felszerelt és a jelenlevők által aláírt jegyzőkönyv, a tárgyalás vezetője által a gyámhatósághoz beterjesztetik.

254. §.

A gyámhatóság nehézségek nem léteben, vagy a kipótolandók kipótolása után a jegyzőkönyvi megállapodásokat jóváhagyja s annak hiteles másolatát az atyának vagy gyámnak, illetőleg gond-

noknak végrehajtás és miheztartás végett kiadja.

Ha az örökségi jog vitássá nem vált, a jegyzőkönyv és az összes iratok csak azon esetben teendők át a hagyatéki bírósághoz, ha az örökség tárgyát ingatlanok vagy telekkönyvileg bejegyzett jogok is képezik.

Azon esetben, midőn az ingatlan vagy telekkönyvi jog az örökhagyó nevén áll, vagy ha nem áll is, de a hagyatéki tárgyalás folytán annak az örökhagyóra történt átháramlása, telekkönyvi bejegyzésre alkalmas okirattal, vagy jegyzőkönyvi nyilatkozattal (250. §. 6-ik bekezdése) igazoltatott: a hagyatéki bíróság, minden vizsgálat mellőzésével, az ingatlannak vagy telekkönyvi jognak az örökös vagy hagyományos nevére leendő átiratását megrendelni, s e végből az illetékes telekkönyvi hatóságot — esetleg a fenn megjelölt okirat vagy jegyzőkönyvi nyilatkozat áttétele mellett — hivatalból megkeresni köteles.

Ha pedig az örökhagyó nevére való átirásra alkalmas ily okmányok nem

tétettek át, a bíróság csupán azt állapítja meg, hogy az örökhagyó nevére még át nem irt ingatlan, mint örökség vagy hagyomány kire szállott; és ezen örökös vagy hagyományos az ilyen ingatlanok telekkönyvi átírását a fennálló törvények értelmében — szükség esetében — a telekkönyvi tulajdonos ellen megindítandó per útján van jogosítva eszközölni.

Midőn az ilyen még az örökhagyó nevére át nem irt ingatlan valamely kiskorúnak vagy gondnokság alatt állónak osztályrészébe jut, az átírás eszközöltetésére a gyámhatóság a kiskorúnak vagy gondnokság alattinak törvényes képviselőjét s a mennyiben szükségesnek mutatkozik, a törvényhatósági (árvaszéki) ügyészt köteles utasítani.

Ha a hagyaték csak ingókból áll, a tárgyalási jegyzőkönyv hiteles másolatát a leltár s esetleg a végrendelet hiteles másolatával felszerelt hagyatéki kimutató kíséretében a gyámhatóság az illető adó (illetékszabási) hivatalnak az illeték kiszabása végett megküldi; midőn pedig a hagyatékhoz ingatlanok is tartoznak,

az említett iratok áttételét az illető bíróság eszközli.

255. §.

Ha a tárgyalás alkalmával az örökjog vitássá vált, vagy az örökösök az osztályra nézve nem egyeztek meg; az összes iratok további intézkedés végett a hagyatéki bírósághoz haladéktalanul átteendőek.

A hagyatéki vagyon ezen esetben a hagyatéki bíróság további intézkedéseig, esetleg zárlat elrendeléseig, annak birtokában és kezelése alatt marad, a ki a gyámhatósági eljárás folyama alatt a vagyont birta és kezelte.

Ez azonban a hagyatéki bíróságnak a kezelésről számot adni tartozik.

256. §.

Ha a gyámhatóság alatt álló egyénekre hagyomány háramlott, a gyámhatóság a hagyaték leltározását csak oly esetben rendeli el, ha ezt a hagyomány biztosítására nézve szükségesnek tartja.

Oly esetben, midőn örökösök is vannak, ha az örökösök a hagyományt a

gyámhatóság által elfogadható módon biztosítják, követelhetik, hogy a gyámhatósági beavatkozás abban hagyassék.

A gyámhatóság egyébiránt a hatósága alatt álló egyénekre háramlott hagyomány kezelése iránt, a fentebbi szabályok határai között jár el.

257. §.

Távollevő önjogu örökösök örökségének kezelésére a gyámhatóság gondnokot rendel, ki a kezelési módozatnak gyámhatósági jóváhagyása és számadás mellett azt mindaddig kezeli míg a felett a bíróság az 1868: LIV. tczikk 576. §-a értelmében intézkedik; ha azonban a távollevő gyámhatóság alá tartozik, vagy ilyennek örökös társa, a fentérintett szakaszban előírt hirdetményi és örökösödési eljárás a gyámhatóságot illeti.

VII. FEJEZET.

Gyámügyi eljárás, nagykoruak gondnoksága eseteiben.

258. §.

Az árvaszék elmebetegek részére addig is, míg gondnokság alá helyezé-

sük biróilag kimondatnék, s a rokonok meghallgatásával a gyámhatóság által gondnok rendeltetnék, szükség esetében ideiglenes gondnokot rendel.

259. §.

Az ideiglenes gondnok hatásköre csupán a gondnokolt személyi ügyeire s vagyonára való felügyeletre terjed ki.

Addig, míg ily ideiglenes gondnok rendeltetnék, a vagyon körüli felügyelet a fennérített vagy más gondnoksági esetekben is a községi közgyámot illeti.

260. §.

A gondnokrendeléssel egyidejűleg az árvaszék a fentebbi, valamint a nagykoruak egyéb gondnoksági eseteiben intézkedik, hogy a leltár a községi jegyző, valamely gyámhatósági közeg vagy kir. közjegyző által a gondnok közbenjöttével felvétessék.

261. §.

A leltár beérkeztével az árvaszék tárgyalást tűz ki (243., 244., 245., 246. §-ok) a gondnokolt személyi és vagyoni

ügyeinek rendezése céljából, és a jegyzőkönyv alapján határoz a körülmények és jelen törvény szabályai szerint.

262. §.

A gondnok számadására nézve az I. rész V. fejezetének határozatai az irányadók.

VIII. FEJEZET.

Általános szabályok a gyámhatósági eljárásra nézve.

263. §.

A gyámoltak és gondnokoltak szellemi és anyagi érdekeinek megóvása és előmozdítása a gyámhatóságnak legfőbb feladata.

264. §.

Kötelessége különösen felügyelni, hogy a kiskorúak szorgalmas tanulásra és kitartó munkásságra szoktattassanak, szükség esetében kényszerítettessenek.

Minden kiskorú kiképzése (nagy vagyonnal bíróké is) oly irányban vezetendő, hogy esetleges vagyontalanság esetében keresetképeség álljon rendelkezésére.

Különösen a községek feladata vagyontalan árvákat viszonyaik és hajlammuknak megfelelő életpályán szakismertetek elsajátításában községi költségen gyámolítani, melyért a kiskoru a község részére vizonszolgálat teljesítésére szerződésileg leköthető.

Ily vizonszolgálat értékének arányban kell lenni a gyámoltra fordított költségekkel; az erre vonatkozó szerződés csak bizonyos meghatározott időre szólhat s mindenkor az árvaszék jóváhagyása alá bocsátandó.

265. §.

A vagyon állagának csonkítása (26. §.) csak a kiskoru érdekében engedhető meg.

Változtatások a vagyon állagában, ha a gyámolt vagy gondnokoltra nézve előnnyel járnak, nem gátolandók.

Nagykoru gondnokoltak vagyona állagának és kezelésének megváltoztatása, főleg, ha a gondnokság megszűnésére még annak életében kilátás van, sürgős szükség nélkül mellőzendő.

266. §.

Kiskoruk részére vagyonszerzés

készpénzzel kifizethetés esetén kívül csak azon esetben engedélyezhető, ha e szerzés folytán előállott adósság törlesztésére s a kamatok fizetésére minden kétséget kizáró fedezet mutattatik ki.

267. §.

Szükségből vagy czélszerűségből eladandó ingatlan birtok a leltári becsün alól csak akkor idegenithető el, ha az megtartás esetében az elértéktelenülés veszélyének volna kitéve, vagy ha azért netalán bekövetkező birói végrehajtás alkalmával még csekélyebb ár lenne várható.

A vevő tulajdonjogának telekkönyvi bekebelezése rendszerint csak a vételár teljes lefizetése után engedélyezendő.

Kedvezőbb vételár elérésének indokából megengedhető, hogy a vételár egy harmada bizonyos ideig a megvett birtokon első helyeni bekebelezés és kamatozás mellett maradhasson.

E határidő akként szabandó meg, hogy a gyámolt vagy gondnokolt életkor szerint bekövetkező önjogosultsága esetén túl ne terjedjen.

268. §.

Telekkönyvi bejegyzésekkel terhelt ingatlan birtoknak bíróságon kívüli önkéntes árverezését csak akkor engedheti meg a gyámhatóság, ha biztos kilátás van arra, hogy a befolyandó vételárból a terhek törleszthetők lesznek.

A megkísérlett árverezés eredménye csak e feltétel teljesültével hagyható jóvá.

269. §.

Telekkönyvi átíratással kapcsolatos eladásoknál, történjék az szabad kézből vagy önkéntes árverés folytán, a gyám vagy gondnok és a vevő közt adásvételi szerződés kötendő, s a gyámhatósági jóváhagyás e szerződésre vezetendő.

270. §.

A vagyonkezelés meghatározásánál, — ott, hol a törvény tüzetesen nem intézkedik, — nem általános szabályok vagy szokások, hanem a fenforgó körülmények és czélszerűség, továbbá a gyám vagy gondnok tulajdonságai és a kiskorúak e részbeni viszonya nagykorúságuk esetére tartandó szem előtt.

Földbirtoknál oly gazdálkodási rendszer, mely a távolabb időbeni jövedelmezőségre nézve aggályt kelthetne, csak szakértők helyeslő véleménye alapján ergedhető meg.

Épületek és felszerelések jó karban tartása tekintetében a gyámgondnokok különösen ellenőrizendők.

Okszerű gazdálkodás és jövedelmezésre szolgáló felszerelések és beruházások lehetőleg előmozdítandók.

271. §.

Gyári, kereskedési vagy iparüzlet fenttartható:

1. ha a gyámolt vagy gondnokolt maga is ugyanazon kereseti pályát követi;

2. ha az a gyámolt vagy gondnokoltnak és családjának főjövedelmi forrása;

3. ha az üzlet egészben szállván a gyámolt vagy gondnokoltra, a befektett tőke megfelelő jövedelmezősége alapján remélhető s ha ily üzlet ellenőrizhető;

4. ha annak fentartását szakértők helyeslő véleménye indokolná.

Ily esetek nem létében az üzlet lehetőleg előnyösen értékesítendő.

Vagyonközösség esetében az üzletnek a gyámoltat vagy gondnokoltat illető része kellőleg biztosítandó.

Az ily üzletekre vonatkozó számadásokat, melyekhez mérleg csatolandó. az árvaszék szakértők által is megvizsgáltatja.

272. §.

A leltározás alkalmával talált vagy időközben a kiskorúak tulajdonába jutott értékpapírok és magánkötvények iránt arra nézve, hogy azok értékesíttessenek, felmondassanak vagy megtartassanak-e? az árvaszék, a gyám, gondnok és a szülők, nagyszülők, esetleg rokonok meghallgatásával, és a körülmények szerint a gyámolt vagy gondnokolt előnyének figyelembe vétele mellett a tárgyalási jegyzőkönyv (253. §.) beérkezéssel, egyébként pedig a gyám vagy gondnok javaslata folytán esetről esetre határoz.

A magán-kötvények csak oly esetben tarthatók meg, ha törvenyszerűleg biztosítvák; különben behajtandók.

273. §.

A leltárak felülvizsgálatánál az árvaszék köteles arra ügyelni, hogy abba minden ingó és ingatlan vagyon és vagyonbeli érték felvétessék, a terhek pedig ne csak felsorolva, hanem a menyire lehet igazolva is legyenek.

274. §.

Ha az örökség vagy hagyománynál önjogu személyek is érdekelvők, és az árvaszék a tárgyalás alkalmával létrejött osztályegyezséget bizonyos fentartások vagy feltételek kikötésével szándékozik jóváhagyni, ezek iránt előbb az önjoguak meghallgatandók, s azoknak a fentartás vagy feltételhez való hozzájárulása a jóváhagyási záradékban kiüntetendő; különben a gyámhatóság jóváhagyása oly esetekben, midőn valamely jogügylet megkötésénél önjoguak és gyámhatóság alattiak együttesen érdekelvők, csak a gyámhatóság alattiak képviselőinek cselekvényeire szorítkozik.

275. §.

A gyámgondnoki számadások a számvevőnek átvizsgálás végett, és ha a szá-

madásra nézve általában vagy némely tételeire nézve jogi kérdések merülnének fel, az ügyésznek is véleményezés végett kiadandók.

Ha a számvevő vagy ügyész észrevételeket terjesztenek elő, azok a számadóval közlendők, s nyilatkozatának beérkeztevel, vagy ha a kitűzött határidőben nem nyilatkozott, az ügyiratok a számvevőnek és ügyésznek végső javaslataik előterjesztése végett kiadandók.

E közben a rokonok, ha szükséges, újból meghallgathatók.

A számadások vizsgálata alkalmával a gyámoltak vagy gondnokoltak személyes ügyeire vonatkozó jelentések is tárgyalás és bírálat alá veendők, és a szükségesnek mutató intézkedések megteendők.

276. §.

A gyámhatóság, a szülők és nagyszülők, illetőleg rokonok nyilatkozatait és észrevételeit általában csak akkor hagyhatja figyelmen kívül, ha azok alapos okoknál fogva a kiskorúak érdekére előnyöknek nem tekinthetők.

277. §.

A gyámhatóság szóbeli kérelmet is elfogad. Ennek jegyzőkönyvi felvétele iránt az elnök intézkedik.

Ha írásbeli beadványnál a fél azonossága iránt kétely merül fel, az annak teljes hitelt érdemlő alakbani kiállítására utasítandó.

278. §.

A gyámhatóság előforduló ügyekben a tényállás valóságának felderítésére nézve hivatalból tartozik intézkedni s a feleket jogaik és kötelességeikre figyelmeztetni.

279. §.

A gyámhatóság bármely ügy tárgyalásához a feleket személyes megjelenésre idézheti, ha a fél személyesen vagy meghatalmazottja által meg nem jelenik, ellene, ha az elmaradás nem igazoltatik, pénzbírság alkalmazásának van helye.

Fontos esetekben a gyámhatóság személyes megjelenésre kötelezheti a felet, s ezt pénzbírság s elkerülhetlen szükség esetében kényszer útján is foganatosíthatja.

280. §.

A tárgyalást a gyámhatóság által kirendelt közeg vezeti. A felek nyilatkozataik pontos feljegyzését követelhetik, kötelesek viszont az ellenfél azon állításaira nézve, melyeket a tárgyalás vezetője felderíteni kíván, nyilatkozni.

281. §.

A gyámhatóságok a felek iránybani fegyelmi hatalmat, rendreutasítás és birságolás által gyakorolják.

282. §.

A gyámhatóság a gyámoltak és gondnokoltak személyi és vagyoni viszonyairól gyámjaik és gondnokaikról, a nagykorúság bekövetkeztének idejéről nyilvántartást vezet, azt vezet továbbá mindazon ügyről, melyben a gyámhatóság részére vagy részéről valamit teljesíteni kell.

283. §.

A gyámhatóság meghatározza azon közegeket, melyek egyes ügyekben nyilvántartást vezetni s a határidő lejártával az erre vonatkozó ügyiratokat az

elnöknek bemutatni kötelesek, az elnök pedig tartozik a teendők teljesítésére felügyelni, — e részbeni mulasztásért az illetők nem csak mint kötelességsértők feleletre vonandók, hanem esetleg kártérítésben is elmaraszthatók.

284. §.

Ha a gyámhatóság gyakorlata valamely gyámolt vagy gondnokolt irányában megszűnt, a gyámhatóság tartozik az ebből folyó intézkedéseket kérelem bevárása nélkül hivatalból megtenni.

IX. FEJEZET.

A gyámhatósági pénzkezelésről.

285. §.

A gyámoltak és gondnokoltak pénzei és pénzürtékei rendszerint az árvaszékek pénztáraiban kezeltetnek, illetőleg őriztetnek.

Az illetékes törvényhatóság közigazgatási bizottságának felterjesztésére azonban a belügyminister kivételesen megengedheti, hogy oly községek, melyek igazolják, hogy a rendszeres számadás

vitelére kellő szellemi erőről gondoskodni, az árvapénzek megkárosítása ellen anyagi biztosítékot nyújtani és egyszersmind a nagykoru árvák pénzeinek a nagykorúság bekövetkezésekor való kifizetése iránt kellően intézkedni képesek, a községbeli árvák pénzeit a törvényhatósági árvaszék felügyelete alatt maguk kezelhessék.

286. §.

Egyes gyámoltak és gondnokoltak pénzei és pénzértékei csak a felettük gyakorlott gyámhatóság tartama alatt kezelhetők a pénztárak által.

Ha a gyámhatóság alóli felszabadulásra vonatkozó határozat az illetőnek kézbesíthető nem volna, vagy a kézbesítéstől számítandó fél év alatt a pénzt vagy pénzértéket fel nem venné, ha annak tulajdonjoga vitássá válnék, vagy ha a jogutódok nagykoruak, tartozik az árvaszék azt bírói kézbe letenni, nagy és kiskoru jogutódoknál pedig azon esetben, ha az örökségi tárgyalás alkalmával köztük egyesség nem jött létre.

287. §.

A pénz és pénzértékkezelési rend-

szer részletes módozatait, valamint a gyümölcsöztetés körüli eljárást az alább következő határozatok körén belül a törvényhatósági bizottság, a rendezett tanácsú városok, valamint a 174. és 285. §-ok szerint a pénzt és pénzürtéket kezelő községek képviselő testületei szabályrendeletileg állapítják meg. A törvényhatóságok e nemű szabályrendeletei közvetlenül, a rendezett tanácsú városok és községek szabályrendeletei pedig az illetékes törvényhatóság közigazgatási bizottságának véleményes jelentésével terjesztendő a belügyminister elé jóváhagyás végett.

288. §.

Az összesített pénzkezelési rendszer~~en~~él kölcsön csak törlesztés feltétele mellett adható. A törlesztési határidő 32 éven túl nem terjedhet.

Ezen határidőn belül a törlesztési évek számát az egyes törvényhatóságok az előző §. értelmében készítendő szabályrendeletben állapítják meg.

289. §.

Kölcsön földbirtokra és házakra a becsérték egy harmad részeig adható.

Ez utóbbiaknak a kölcsön tartama alatt biztosítva kell lenniök.

A kölcsönadás feltételeinek részleteit a törvényhatóságok, rendezett tanácsú városok és a 174. és 285. §. szerinti községek a 287. §-ban érintett szabályrendeletben állapítják meg.

A jelzálogul szolgáló birtokon netalán létező terhek a becsértékből háromszoros összeggel leszámítandók. A kölcsön csak a telekkönyvi bekeblezés megtörténtével utalványozható.

290. §.

A kamatok az adósok által félévi előleges részletekben január 1-jén és július 1-jén fizetendők, a gyámoltak és gondnokoltak képviselőinek pedig a gyámpénztár által szintén félévenként, február 1-jén és augusztus 1-jén szolgáltatandók ki.

A határidőt elmulasztó adós késedelmi kamatot tartozik fizetni.

Azon összeget, melyen túl egyeseknek kölcsön nem adható, valamint a kamatlábat a törvényhatóság bizottsága, illetőleg a rendezett tanácsú város kép-

viselő testülete és a 174. és 285. §-okban említett községek állapítják meg.

291. §.

A gyámpénztár pénzkészlete jóhitelű pénzintézeteknél is elhelyezhető. Ezeket a törvényhatóság, illetőleg képviselő testület jelöli ki, névszerinti szavazattal, és a netalán bekövetkező károsodásért első sorban azok felelősek, s tartoznak kárpótlással, kiknek szavazatával az erre vonatkozó határozat hozatott, a 299. §-ban említettek felelőssége azonban ez által érintetlen marad.

292. §.

A nagykoruvá vált gyámolt tőkéje és pénzértékei a nagykorúság életkor szerinti bekövetkeztével azonnal, a gyámság vagy gondnokság más okból való megszűntével pedig 3 hó alatt az illetőnek átadandók.

293. §.

A gyámpénztár a gyámolt vagy gondnokoltnál a befolyt kamat jövedelméből évenként 10%-ot levonhat, a pénzérték őrzéseért pedig a törvényhatóság,

illetőleg a képviselő testület által megállapítandó mérsékelt díjakat szedhet; az ekként befolyt összegekből tartalék-alap alakítandó.

294. §.

Összesített pénzkezelés alá nem jutnak azon kötvények és értékpapírok, melyek a 272. §. értelmében természetben megtarthatók.

295. §.

Egyénenkénti rendszernél, az egyes gyámoltak vagy gondnokoltak pénzei elkülönítve; vagy

1) jóhitelű pénzintézetekbe adandók a 291. §-ban említett felelősség mellett; vagy

2) magyar állampapírok, és az állam által kamataikra nézve biztosított értékpapírokba, — melyek az állam által óvadékképeseknek elismertettek, vagy a magyar földhitel-intézet záloglevelcibe fektetendők, vagy

3) ingatlan vagyonra a becsértéknek a 289. §-ban érintett mértékig, azonban csak első helyeni telekkönyvi bekebelezés mellett, esetleg a gyámgondnok javaslatára kölcsön adhatók, vagy

4) a mennyiben egyelőre egyik sem volna eszközölhető, kamatozó letétként a kir. adóhivatalba szállítandók.

A gyámság vagy gondnokság megszűntével a 2. és 3. pont alatti kötvények természetben adandók át az illetőknek.

296. §.

A magánkötvények a gyámolt vagy gondnokolt nevére állítandók ki, a kamatok behajtásáról szükség esetén per útján — a gyám, illetőleg gondnok gondoskodik.

Az értékpapírok szelvényei értékesítés végett a szülőnek vagy gyám, vagy gondnoknak átadatnak, ha azonban azok a gyámpénztárnál tőkésítettnek, a beváltásról a gyámpénztár gondoskodik.

A kötvények őrzéseért a gyámpénztár mérsékelt díjat (293. §.) számíthat fel.

297: §.

A városi törvényhatóságok maguk állapítják meg, vajjon a gyámpénztári kölcsönök kiadása iránti intézkedés az árvaszékre vagy pedig a városi tanácsra ruháztassék-e?

Utóbbi esetben a felelősség a tanács tagjait is illeti.

298. §.

A tartalékalap és kamatai iránt a törvényhatóságok bizottsága, illetőleg a rendezett tanácsú városok képviselő testülete a belügyminister jóváhagyásával rendelkezik.

299. §.

A kölcsönadott pénzekért felelősek: az árvaszék, illetőleg városi tanács tagjai szavazataik szerint, ha a törvényes feltételeket szem előtt nem tartották s első sorban fizetik a kártalanítást, második sorban a tartalékalap, harmadik sorban a törvényhatóság.

A 285. §. értelmében rendszeresített községi kezelésnél a kölcsönző pénzekért: első sorban a közgyám, második sorban a községi előljárók és illetve a képviselőtestület, harmadik sorban a község felelős.

Ez utóbbiak azonban tartoznak a felszabadult gyámoltat vagy gondnokoltat kielégíteni, illetőleg a kijáró összeget a kártalanításra első vonalban kötelezettek elleni viszkereseti jog fentartásával előlegezni és pedig összesített rendszernél

mindenesetben, egyénenkénti rendszernél pedig, ha a vagyon pénzügyintézetbe helyeztetett el és ha a magán-kötvények mellett elhelyezett tőkékre nézve az árvaszék a kölcsönadásnál a törvényszerű feltételeket szem előtt nem tartotta volna.

300. §.

A gyámpénztári számadások felett számvevői előleges vizsgálat alapján rendezett tanácsu városokban a községi képviselő testület, törvényhatóságokban a törvényhatósági bizottság határoz.

A számadás alapján készített évi mérleg a belügyministerhez felterjesztendő.

X. FEJEZET.

Átmeneti intézkedések.

301. §.

Az árvaszékek részére jelenleg fennálló szabályrendeletek azon része, mely jelen törvénnyel nem ellenkezik, egyelőre érvényben marad.

A törvényhatóságok és rendezett tanácsu városok azonban kötelesek az

ily szabályrendeleti határozatokat egybeállítani, és jelen törvény életbeléptétől számítandó fél év alatt jóváhagyás végett a belügyministerhez felterjeszteni.

302. §.

A törvényhatóságok és rendezett tanácsu városok jelen törvény életbelépte után intézkednek a IX. fejezet értelmében szükséges szabályrendeletek megalkotása s az iránt, hogy a régi pénzkezelési rendszer miként olvadjon össze az új rendszerrel, s kötelesek azokat — és pedig a rendezett tanácsu városok a törvényhatóság útján — egy év alatt a belügyministerhez jóváhagyás végett felterjeszteni.

303. §.

Jelen törvény életbeléptése alkalmával:

a folyamatban levő ügyek, valamint az eddig benyújtott vagy benyújtani kellett számadások, a biztosítás és végrehajtás kivételével, az előbb érvényben volt törvények és szabályrendeletek szerint döntendők el; a bíróság előtt folya-

matban levő hagyatéki ügyek pedig a bíróság által látandók el.

A gyámhatóságok által jelen törvény életbelépte előtt hozott határozatok elleni felfolyamodványokra a felebezési fokozat tekintetében jelen törvény alkalmazandó; az előbbi felsőbb gyámhatóságnak már felterjesztett felfolyamodványok azonban ez utóbbi által nyernek elintézését.

304. §.

Jelen törvénynek a gyámi és gondnoki jutalomra és gyámpénztári levonásokra (293. §.) vonatkozó intézkedései, a mennyiben a gyámság vagy gondnokság jelen törvény életbeléptetése előtt vette kezdetét, az életbeléptetés határidejére következő év elejétől alkalmazandók.

305. §.

Az igazságügyminister felhatalmaztatik, hogy a gondnokság alá helyezés, a kiskorúság meghosszabbítása és az atyai hatalom megszüntetése kérdésében a bírósági eljárást, addig, mig ez iránt

törvény intézkedik, rendeleti uton szabályozza.

306. §.

Jelen törvény végrehajtásával s az e végre szükséges utasítások és intézkedések kibocsátásával, valamint az életbe léptetés idejének meghatározásával a belügyminister bizatik meg.

XXI. Törvényczikk

az 1876. évi XLVI. és 1877. évi IX. t.-cz. alapján kibocsátandó járadék-kötvényeknek megadott adómentesség értelmezéséről.

(Szentelést nyert 1877. évi decemberhó 4-én. Kihirdettetett a képviselőházban 1877. évi decemberhó 7-én a főrendekházában 1877. évi decemberhó 16-án)

1. §.

Az 1876. évi XLVI. és 1877. évi IX. t.-cz. alapján kibocsátandó 6°/_o-os aranyban kamatozó magyar járadék-kötvényeknek az idézett t.-czikkek által megadott adómentesség akképen értelmezendő, a mint azt az 1875. évi XLIX. t.-cz. 5. §-a az ezen törvény alapján kibocsátott kötvényekre nézve rendeli.

2. §.

Ezen törvény végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

XXII. Törvényczikk

a kisebb polgári peres ügyekben
való eljárásról.

(Szentesítést nyert 1877. évi novemberhó 16-án.
Kihirdettetett az országgyűlés mindkét házában
1877. évi novemberhó 22-én)

I. FEJEZET.

Általános határozatok.

1. §.

A kisebb polgári peres ügyek azon részében, melyek a községi biráskodást meghaladják (14. §.) biráskodnak:

- a) a járásbíró;
- b) megyékben a szolgabíró, ha a jelen törvény 2. §-a értelmében ezen biráskodással felruháztatik;
- c) törvényhatósági joggal felruházott és rendezett tanácsu városokban, továbbá nagy községekben és körjegyzői szövetségek területén a jelen törvény 3. §-a értelmében kinevezett békebíró.

2. §.

A szolgabíró az igazságszolgáltatás gyorsítása végett ezen biráskodással azon esetben ruházandó fel: ha az a köz-

igazgatás hátráltatása nélkül lehetséges és ha az illető jogot végzett vagy elméleti birói vagy jogtudományi államvizsgát tett, vagy már birói hivatalt viselt.

Ezen felruházás a közigazgatási bizottság felterjesztésére, a belügyminister beleegyezésével, az igazságügyminister által, a király nevében történik.

3. §.

Törvényhatósági joggal felruházott és rendezett tanácsu városokban, nagy községekben és körjegyzői szövetkezetek területén egy vagy több jogot végzett vagy elméleti birói vagy jogtudományi államvizsgát tett, vagy birói hivatalt viselt fedhetlen jellemű alkalmas egyén, a közigazgatási bizottság meghallgatása után az igazságügyminister által a király nevében békebiróvá kinevezhető, ha :

a) eziránt a törvényhatósági joggal felruházott város közvetlen; a rendezett tanácsu városok képviselőtestülete és a nagy község, vagy az egy körjegyzőségben szövetkezett több kis községnek előjárósága pedig a közigazgatási bizottság útján folyamodik;

b) és oly egyént, ki a fentebbi kel-
lékekkel birván, e tiszt átvételére kész-
nek nyilatkozik, javaslatba hoz.

Ezen békebirák az 5. §-ban foglalt
községi biráskodással is megbizhatók, ha
ezt az illető hatóságok folyamodványuk-
ban (a) pont) szintén kéri, mely esetben
a békebiró ebbeli működésének tartama
alatt, az említett hatósági területeken
külön községi biráskodásnak helye nincs.

4. §.

A szolgabíró azon biráskodást, mely-
lyel a 2. §. értelmében felruháztatott,
mindaddig megtartja, míg a szolgabírói
hivatalt viseli, kivéven, ha időközileg a
viszonyok változván, ez a közigazgatás
hátráltatásával járna, mely esetben a
szolgabíró ezen biráskodás továbbvitelétől,
a közigazgatási bizottság meghall-
gatása mellett, a belügyminister bele-
egyezésével, az igazságügyminister által
felmenthető.

5. §.

A községi biráskodást gyakorolják :

a) szabad királyi törvényhatósági jog-
gal felruházott és rendezett tanácsu váro-

sokban a közgyűlés által e célra rendelt egy vagy több közigazgatási tisztviselő;

b) nagy községekben a bíró a tanács egy tagjával és a jegyzővel vagy helyettesével;

c) kis községekben a bíró az előljáróság két tagjával;

Az írásbeli teendőket, ha az előljáróságnak erre alkalmas más tagja nincs, a körjegyző vagy helyettese avagy egy e célra az előljáróság által meghívott alkalmas községi lakos végzi;

d) Budapest fővárosában a községi bíráskodással a kerületi előljáróságok tagjai is megbízhatók.

6. §.

Oly járásokban, a hol a járásbíróság több bírói személyből áll és a hol a forgalmi viszonyok és a járás terjedelme szükségessé teszik, az igazságügyminister az érdeketek kérelmére a járásnak a kisebb polgári peres ügyek elintézése céljából két vagy több szakaszra való elosztását elrendelheti.

Mindenik szakaszfőhelyén alkalmas időközben a járásbíróság egyik bírói tagja megjelen és előre meghatározott

és közzétett rendes törvényt napokon a szakaszban felmerült kisebb polgári peres ügyeket elintézi.

7. §.

A jelen törvény szerinti biráskodással felruházott szolgabírák és kinevezett békebírák tisztök elfoglalását megelőzőleg a törvényhatóság közigazgatási bizottsága vagy annak kiküldöttje előtt következő esküt (fogadalmat) kötelesek letenni:

„Én N. N. esküszöm (fogadom), hogy a királyhoz és az alkotmányhoz hű leszek és hogy mindazon ügyekben, melyekben mint bíró eljárni és ítélni hivatva leszek, igazságosan, a törvény és lelkiismeretem szerint fogok eljárni.“

A községi biráskodással megbízott közegeknél ezen eskü helyét a hivatali, illetőleg előljárói eskü pótolja.

8. §.

Békebíróvá nem nevezethetnek ki:

1. az állami tisztviselők;
2. a községi és körjegyzők;
3. az ügyvédi jegyzékbe bevett ügyvédek és az ügyvédjelöltek lajstromába bevezetett ügyvédjelöltek;
4. a királyi körjegyzők;

5. a véderőnek a hadsereghez, haditengerészethez és a honvédséghez tartozó, tetteleges szolgálatban levő tagjai;

6. valamely egyház-községben alkalmazásban lévő lelkészek és segédlelkészek, továbbá a szerzetesek és a néptanítók.

9. §.

A járásbírók és a jelen törvény értelmében biráskodással felruházott szolgabírók a kisebb jelentőségű polgári peres ügyek azon részében, mely a községi biráskodást meghaladja, a jelen törvény 1. §. c.) pontjában említett közegek felállítása esetében is járásuk egész területén gyakorolják ezen birói hatóságot.

A városokban, nagy községekben, vagy körjegyzői szövctkezetek területén alkalmazott békebírók hatásköre csak az illető város, nagy község, vagy körjegyzői szövctkezet területére terjed ki. A közigazgatási bizottság felterjesztésére azonban az igazságügyi miniszternek jogában áll, a szabad királyi, a törvényhatósági joggal felruházott és a rendezett tanácsu várost két vagy több elkülönített járásra felosztani és a felosztott részeket ismét egyesíteni.

10. §.

A községi biráskodás tekintetében Budapest fővárosának mindenik közigazgatási kerületében megbízott közegek csak az illető kerületben gyakorolják ezen birói hatóságot.

11. §.

A jelen törvény szerinti eljárás alá a következő polgári peres ügyek tartoznak:

1. Pénzköveteléseket tárgyzó keresetek, melyek összege a járulékokon kívül 50 frtot meg nem halad.

2. Ingóságok vagy munkateljesítés iránti keresetek, ha a kereset tárgyának értéke a járulékokon kívül 50 frtot meg nem halad, vagy felperes a követelés tárgya helyett 50 frtot meg nem haladó pénzösszeget elfogadni késznek nyilatkozik.

3. Kamatok, életjáradékok, tartási és élelmezési kötelezettségek iránti keresetek, ha a kereset tárgya a járulékokon kívül évi 50 frt összeget vagy értéket meg nem halad, vagy felperes a kereset tárgya helyett 50 frtot meg nem haladó pénzösszeget elfogadni késznek nyilatkozik, és ha a főkötelezettség birói ítéleten, egyezségeen vagy közjegyzői köz-

okiraton alapul, vagy az adós által kétségsébe nem vonatik.

4. Polgári eljárás alá tartozó mezei rendőri ügyek, ha a követelt összeg a járulékokon és az esetleg szintén megítélhető pénzbírságon kívül 100 frt összeget meg nem halad; és ugyanazon összeg erejéig a vadak által okozott kártérítést tárgyzó keresetek.

5. A bérelt laknak vagy tartozmányainak kiürítése, ugy ugyanezeknek a bérlő részére való átbocsátása iránti keresetek feltétlenül; lakást és tartozmányait nem képező más bérelt helyiségek kiürítésére és átbocsátására vonatkozó keresetek pedig csak akkor, ha az évi bérösszeg Budapesten 400 frtot, más helyen pedig 200 frtot meg nem halad.

Részint lakást és tartozmányait képező, részint más helyiségek együttes kibérlése esetében a bérlemény kiürítése vagy átbocsátása iránti keresetek csak azon esetben tartoznak a jelen törvényben szabályozott eljárás alá; ha az együttes évi bérösszeg Budapesten 400 frtot, más helyen pedig 200 frtot meg nem halad.

6. Haszonbérletek visszabocsátása

íránti keresetek, ha az évi bérösszeg 50 frtot meg nem halad.

7. A becsületsértési ügyek az ország azon területén, a hol ezek polgári peres eljárás tárgyát képezek.

8. A vásári bírósági ügyek az országos és heti vásárok ideje alatt, ha a követelt összeg vagy a követelt tárgy értéke a járulékokon kívül 50 frtot meg nem halad.

9. Mesgye igazítás és sommás visszahelyezési ügyek azonban csak akkor, ha a per tárgyát lakásnak vagy tartozmányainak, avagy egy cat. holdat meg nem haladó földbirtoknak birtoklása képezi.

Telekkönyvi és váltóügyek, továbbá a bánya és urbéri bíróságok elé, ugyszintén a fennálló törvények értelmében közigazgatási, vagy más nem birói hatósághoz utalt ügyek, végre a jelen szakasz 8. pontjának eseteit kivéve, a kereskedelmi ügyek a jelen törvényben szabályozott eljárás alá semmi esetben sem tartozhatnak.

12. §.

A 11. §-ban elő nem sorolt ügyekben a jelen törvény szerinti eljárásnak azon

esetben sincsen helye, ha a felek magukat akár a bíróság megjelölése mellett, akár a nélkül ezen eljárásnak alávetették.

Valamely egészben vagy részben még fennálló követelés, a mely a 11-ik §. 1. 2. 3. és 4 pontjaiban megállapított összeget vagy értéket túlhaladja: a jelen törvény szerinti eljárás alá akkor sem tartozik, a midőn annak csak egy része vonatik kereset alá, habár e rész összege vagy értéke nem terjedne is túl a jelen törvény által megszabott bíráskodás hatáskörén.

13. §.

Az 1. §-ban meghatározott közegek a 11. §-ban felsorolt ügyekben egyenlő birói hatósággal bírnak.

14. §.

A 11-ik §. 1. 2. és 3. pontjaiban felsorolt ügyek azon esetben, ha a kereset tárgya vagy értéke 20 forint összeget meg nem halad, kizárólag a községi bíráskodás alá tartoznak.

A 11. §. 4. pontjában foglalt ügyek pedig, ha a követelés tárgya vagy értéke 20 frt összeget meg nem halad, — felperes választása szerint akár az illetékes járásbíró, szolgabíró és békebíró,

akár a községi biráskodásra hivatott közegek előtt megindíthatók.

15. §.

A birói illetőséget rendszerint az alperes lakhelye, vagy ha állandó lak-helylyel nem bir, tartózkodási helye, jogi személyek, testületek, közintézetek, rész-vénytársulatok és szövetkezeteknél pedig ezek székhelye szabályozza.

Ha ugyanazon panasz többek ellen intéztetik : bármelyik alperesnek illetékes bírósága választható.

Ha a követelés alapját képező ok-iratban a kötelezettség teljesítésének helye kikötött : a pert e hely illetékes bírósága előtt is meglehet indítani.

Jelen törvény 11. §-ának 4. pontja esetében a per azon bíróság előtt indi-tandó meg, melynek területén a mezei rendőri kihágás vagy a vadak által oko-zott kár elkövettetett.

A 11-ik §. 5. és 6. pontjainak ese-teiben a per a bérlemény helyének, a 9-ik pont esetében pedig a foglalás he-lyének bírósága előtt indítandó meg.

Több egyenlően illetékes bíróság közt a választás felperest illeti.

16. §.

A bírónak nem szabad oly ügyekben eljárni és itélni:

1-ör, melyekben saját személyénél fogva érdekelve lévén, közvetlenül vagy közvetve kárt vagy hasznót remélhet;

2-or, melyek által felesége vagy jegyese, fel- vagy lemenő ágbeli rokonai, vagy olyan személyek vannak érdekelve, kik vele másodiziglen oldalrokonságban vagy elsőiziglen sógorságban, továbbá fogadott szülői vagy fogadott gyermeki, végre gyámsági vagy gondnoksági viszonyban állanak;

3-or, melyekben mint tanu, szakértő, képviselő vagy közbenjáró működött;

4-er, az olyan felek ügyeiben, kiknek valamelyikével ellenséges vagy peres viszonyban áll.

Bírói érdekeltség esetében a hason hatáskörrel bíró szomszédos bírák közül felperest illeti a választás; és ha bírói érdekeltség az eljárás folyama alatt merül fel, az eljárás megszüntetése mellett az iratok a hason hatáskörű szomszédos bírák közül ahhoz teendők át, a kit felperes választ.

II. FEJEZET.

Eljárás a községi biráskodás körül.

17. §.

Ezen törvény 28—43, 48. és 49. §§-ai a községi biráskodás körüli eljárásban is alkalmazandók, a 37. és 39. §§-ok azonban azzal a módosítással, hogy a községi bíróság csak pénzbüntetést, és pedig öt forintig terjedhető összegben szabhat ki.

18. §.

Valamely ténykörülmeny valódiságát vagy valótlanságát a bíróság a tárgyalás és a bizonyítás összes eredményének szorgos összevetése alapján szabad meggyőződése szerint itéli meg, valamint azt is, hogy a felek beismerésének, ha az később visszavonatott is, mennyiben tulajdonítandó hatály.

19. §.

A bizonyítás módjai : a beismerés, okirat, tanuvallomás, szakértők véleménye, bírói szemle.

Eskü által való bizonyításnak helye nincs.

20. §.

A tanuk és szakértők eskü helyett

lelkiismeretükre való hivatkozás mellett kézzadással erősítik meg vallomásukat.

A vallomásnak ily megerősítése az esküvel erősített vallomással egyenlő erejűnek tekintetik.

Az idézésre kellő igazolás nélkül meg nem jelenő vagy kézzadással erősített vallomást letenni vonakodó tanu annyiszor, a mennyiszer öt forintig terjedhető pénzbüntetésben marasztalható.

21. §.

Ha kellően megidézett felek valamelyike a tárgyalásra meg nem jelen, és a másik fél a halasztásba önként bele nem egyezik: a megjelenő félnek a kereset tárgyára vonatkozó ténykörülmények iránt tett előadása, a mennyiben a bíró előtt fekvő bizonyítékok által meg nem czáfoltatik, valónak tartandó.

22. §.

Tanuhallgatást, bírói szemlét, vagy szakértők meghallgatását a bíró szóval rendeli meg, és amennyire lehetséges, a bizonyításokat a tárgyalás napján maga veszi fel.

Ha a bizonyításnak a tárgyalási határnapon való felvétele nem eszközöl-

hető, a bíró erre újabb határnapot rendel, vagy a körülményekhez képest az illetékes hason hatáskörű bíróságot keresi meg. — Ezen esetekben a felek a határnapról azonnal előszóval vagy később írásban értesítendőek, a meg nem jelenés mindazonáltal az eljárást nem akadályozza.

Ugy a tanukhoz, mint a szakértőkhöz azon ténykörülményekre, — melyek bebizonyítása általuk szándékoltatik — tartozó kérdéseket a bíróság saját belátása szerint hivatalból, v. a felek indítványára intézhet.

Megkeresés esetében a tanuk és szakértők vallomása lehetőleg szószerint és a bírói szemle eredménye is jegyzőkönyvbe veendő.

23. §.

A tárgyalásról jegyzőkönyv vezetendő, melynek tartalmaznia kell:

- a) az eljáró bíróság megnevezését, a tárgyalás helyét és idejét;
- b) a feleknek illetőleg képviselőiknek neveit;
- c) a kereset tárgyának megjelölését;
- d) az ítéletet és annak rövid indokolását.

Községi bíráskodás alá tartozó ügyekben a jegyzőkönyvet vezeti az illető köz-

ségi vagy körjegyző vagy ezek segéde, avagy más a bíró által e célból meghívott és meghitelt jegyzőkönyvvezető.

A jegyzőkönyv a felek előtt felolvastatik, a bíró illetőleg a bíróság egyik tagja, kis községekben a jegyzőkönyvvezető által aláíratik s bírói pecséttel elláttatik.

A felek is kötelesek a jegyzőkönyvet aláírni, illetőleg kézjeggyel ellátni. — Ha a felek valamelyike ezt megtagadja, ezen körülmény a jegyzőkönyvben megjegyzendő.

24. §.

Az ítélet a feleknek rendszerint a tárgyalás befejezte után azonnal kihirdetendő.

Ha a felek valamelyike a kihirdetésnél nem volt jelen, az a jegyzőkönyvben megjegyzendő és annak a jegyzőkönyv kiadványa írásban kézbesítendő.

25. §.

A községi bíráskodást gyakorló közegek határozataival eldöntött ügyet, a meg nem elégedő fél a sérelmes határozat kihirdetésétől, illetőleg kézbesítésé-

től számitandó 8 nap alatt a járásbíró elé viheti, ki abban a kisebb polgári peres ügyekre megszabott eljárás szabályai szerint jár el.

Ezen szándék szóval vagy írásban az eljáró községi bíróságnál bejelentendő és a jegyzőkönyvben a bejelentés időpontjának kitétele mellett feljegyzendő.

A bíróság a jegyzőkönyv kiadványát legfőlebb 8 nap alatt azon járásbíróshoz küldi be, melynek járásához a község vagy város tartozik.

Ha az ügy a járásbíró elé vitetett, a végrehajtás a biztosításon túl nem terjedhet, mi ha foganatosított, az erről szóló jegyzőkönyv pótlólag a járásbíróshoz szintén átteendő.

26. §.

A járásbíró a jegyzőkönyv vétele után az ügyben ezen törvény 29. és következő §§-ai szerint jár el.

27. §.

A községi bíráskodással felruházott békebírák (3. §.) az ily ügyekben is a III. fejezet határozatai szerint járnak el.

III. FEJEZET.

E l j á r á s

a községi biráskodás alá nem tartozó kisebb jelentőségű polgári peres ügyekben.

28. §.

Felperes szóval vagy írásba foglalva terjesztheti elő panaszát.

Ugyanazon panaszba több habár jogalapra és tárgyra különböző követelés foglalható, ha ezek mindenike ugyanazon felperes vagy felperesek által ugyanazon alperes vagy alperesek ellen támasztatik, és a bíróság az egybefoglalt követelésneknek mindenikére nézve illetékes.

29. §.

A bíró, ha az ügyet hatósága alá tartozónak és magát illetékesnek tartja, a panasz tárgyalására lehetőleg rövid határnapot tűz ki.

Ha ellenben a bíró az ügyet hatósága alá tartozónak vagy magát illetékesnek nem tartja, visszautasító végzést hoz, s azt röviden írásba foglalva, felperesnek azonnal kézbesíti, vagy legfeljebb 8 nap alatt kézbesítetteti.

30. §.

A felek az ügy tárgyalására rendszerint a peres felek neveit, a kereset tárgyát vagy összegét s a tárgyalás idejét és helyét tartalmazó idézvény kézbesítése által hivatnak meg.

Az idézvény a bíró által sajátkezűleg aláírandó, s bírói pecséttel látandó el.

Községi bíróság elé tartozó ügyekben az idézvényt a községi bíró, vagy ennek rendeltére a községi, a körjegyző, vagy segéde állítja ki.

Az idézvény rövid tartalma a bíróság naplójába illető rovatainak kitöltése által bevezetendő.

Ha a felek szóbeli felhívásra megjelentek, írásbeli idézés nem szükséges.

31. §.

Az idézvénynek egy-egy példánya a felek mindenikének vétbizonyítvány mellett a fennálló törvények szerint kézbesítendő.

Más bíróság terület-körében teljesítendő kézbesítések megkeresés útján eszközöltetnek.

Ha felperes kívánja, az alperesi idézvényi példány a kézbesítés eszközöltetése végett neki adandó át. Felperes az ellenfélnek szóló példány vagy példányok kézbesítése végett a községi kézbesítőt hívja fel, ki ezen esetben akként köteles eljárni, mintha a kézbesítés közvetlenül a bíróság által hagyatott volna meg.

32. §.

Ha a bíráskodásra kitűzött időben felperes ellenfelével együtt a bíróság előtt megjelen, amennyiben fontos okok nem akadályozzák, és a bíró a megjelent felek személyazonosságáról meggyőződést szerezhet, a tárgyalás külön idézés nélkül azonnal megtartandó.

33. §.

Önjogu személyek a tárgyalásra személyesen jelenhetnek meg.

Kiskorúak, gondnokoltak és jogi személyek a törvény, illetőleg alapszabályaik szerint jogosított képviselő által, közkereseti társaságok a cégjegyzésre jogosított személyek által képviseltetnek.

Oly jogokat vagy kötelezettségeket

illető ügyekben, melyekre vonatkozólag a kiskorúak is rendelkezési jogosultsággal birnak, a személyes megjelenési jog ezekre is kiterjed.

34. §.

A feleknek jogukban áll a tárgyalásnál magukat meghatalmazott által képviseltetni:

a házastárs házastársa helyett, a nagykorú fiú szülője helyett, vagy viszont, a gazdatiszt a helyett, a kinél alkalmazva van, a kereskedő segéd vagy iparos segéd főnöke helyett, írásbeli meghatalmazás nélkül is megjelenhetnek.

35. §.

Meghatalmazott által kötelesek magukat képviseltetni:

1. a kiket a bíró külön meghatalmazott általi képviseletre utasít azon okból, mert magukat érthetően kifejezni nem képesek;

2. a kiktől a bíróság illetlen magaviselet, vagy az ellenfél, vagy pedig valamelyik tanu, vagy szakértő megsértése miatt a szót elvonta (37. §.)

36. §.

Az előző 34. és 35. §§-ok eseteiben a meghatalmazott által való képviseltetés folytán felmerült költségdöbblet az ellenfél terhére semmi esetben sem állapítható meg.

A meghatalmazott díjainak és költségeinek saját fele ellenében való birói megállapítását, kivéven a 35. §. eseteit, nem követelheti.

37. §.

A tárgyalás szóbeli, közvetlen és nyilvános; de csak felnöttek bocsáthatók a tárgyalási helyiségbe.

A felek előterjesztésére, vagy hivatalból kizárható a nyilvánosság, ha a bíró a közérkölciség tekintetéből szükségesnek látja. Ez esetben is kívánhatja mindenik fél, hogy részéről két bizalmi személy jelen lehessen.

A bíró őrködik a rend fenntartása felett; a rendzavarókat, ha a rendretartás nem használ, a kiutasítással való fenyegetés után a tárgyalási helyiségből kiutasíthatja; sőt azokat, a kik

nagyobb illetlenséget követnek el, különösen a bírót, a felet vagy meghatalmazottat, a tanut vagy szakértőt megsértik, 10 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, fizetés képtelenség esetében pedig 24 órai elzárással fenyitheti.

Az ez iránt hozott végzés azonnal kihirdetendő és végrehajtandó.

38. §.

A bíró legelőbb is a feleket a tény-körülmények, a bizonyítékok és kérelmük iránt kihallgatni, s ennek megtörténte után az ügy felderítése végett hozzájuk kérdést intézni köteles a végből, hogy a döntő körülmények tisztába hozassanak, s a valódi tényállás kipuhatoltassék. — Ugyanezen czélból a felek, a bíró által közvetítve, vagy ennek engedelmével közvetlenül is intézhetnek egymáshoz kérdéseket. A bíró azonban az ügyre nem tartozó kérdések intézését megtagadhatja, s általában oda hatni köteles, hogy az ügyre nem tartozó hosszadalmasságok és mellékkörülmények mellőzésével, a tárgyalás lehetőleg megszakítás nélkül fejeztessék be.

A bíró köteles figyelmeztetni a feleket azon következményekre, melyek az ügy állás felderítésének vagy bizonyítékaik megjelölésének elmulasztásából származnak.

A jelen törvény által megállapított eljárás alá tartozó ügyekben, szavatosra való hivatkozásnak helye nincsen.

39. §.

A bíró a járása területén lakó vagy tartózkodó, azonban a 34. §. engedelme mellett meghatalmazott által képviselt felet, a mennyiben szükségesnek látja, személyes megjelenésre idézheti. E meghagyásnak a felek, ha csak legyőzhetlen akadályok által vissza nem tartatnak, 50 frtig terjedhető büntetés terhe alatt eleget tenni kötelesek.

40. §.

Ha a tárgyalás közben kitűnik, hogy a megjelentek valamelyike önképviseletre nincs jogosítva, vagy a felek valamelyike helyett olyan személy jelent meg, ki képviselői jogát nem igazolja : a bíró a

tárgyalást hivatalból halassza el és a törvényszerű eljárás eszközzésére a szükségesekeket hagyja meg.

Ez esetben mindazonáltal tartozik a bíró a feleknek kijelenteni, hogy ismételt halasztásnak, az ellenfél beleegyezése nélkül, nem lesz többé helye.

A tárgyalás elhalasztandó akkor is, ha valamelyik fél az ügy iránt érthetően nyilatkozni képes nem lévén, a bíró meghagyására rögtön meghatalmazottat nem állit; vagy ha valamelyik fél illetlen magaviselete miatt a tárgyalási helyiségből kitiltatott.

Ezen esetekben utasítandó az illető fél, hogy az újabb tárgyalásra meghatalmazott által jelenjen meg, különben meg nem jelentnek fog tekintetni.

Ha a tárgyalás elhalasztatik, a bíró tartozik a feleket az újabb tárgyalási határnapról, a mennyire lehetséges, azonnal szóval értesíteni.

41. §.

Ha a tárgyalás közben kiderül, hogy a kereset nem tartozik a jelen törvény

szerint való eljárás alá, a bíró a további eljárást az esetben is köteles megszüntetni, ha a fél az iránt kifogással nem élt.

Az eljárás megszüntetése végzés által mondandó ki, mely azonnal kihirdettetik, és ha valamelyik fél kívánja, neki írásba foglalva kézbesítettik.

Ezen esetben felperes keresetét a rendes bíróságok előtt feltétlenül megindíthatja; és a rendes birói hatóságok az ügyek azon ok miatt, hogy az a jelen törvény szerinti eljárás alá tartozik, el nem utasíthatják.

42. §.

A felek kihallgatása után a bíró köteles az egyességet megkísérteni.

Ha az egyesség sikerül: az a jegyzőkönyvbe bevezetendő, joghatálylyal azonban csak akkor bír, ha a felek által sajátkezüleg aláíratik, vagy a mennyiben a jegyzőkönyvet aláírni nem képesek, kézjegyük alkalmazása mellett nevök egy erre felhívott s magát névaláíróként megjelölő tanu által aláíratik. Ezenfelül az egyesség birói aláírással és pecséttel is ellátandó.

43. §.

Ha az egyesség nem sikerül: a peres ügy, a mennyiben bizonyítási eljárás szüksége nem forog fenn, azonnal, ellenesetben a bizonyítási eljárás befejezése után ítélet által döntenek el; s abban a kötelezettség teljesítésére az ítélet kihirdetését vagy kézbesítését követő naptól bezárólag számítandó és legfeljebb 8 napra terjedő határidő tűzetik.

Ha több követelés foglaltatott egybe, s valamennyi iránt azonnal ítéletet hozni nem lehet, a bíró, az ítélet hozatalra még nem alkalmas követelés elkülönítésével, jogositva van azon követelések felett hozni ítéletet, melyekre nézve bővebb felderítés szüksége fenn nem forog.

A bíró ez egybefoglalt követelések tárgyalásának elkülönítését is elrendelheti.

44. §.

Mindenik fél tartozik azon ténybeli állításokat, melyekre jogát vagy kifogását alapítja, bebizonyítani.

A bizonyítás módjai: a beismerés, okirat, tanu-vallomás. szakértők véleménye, birói szemle és eskü.

45. §.

Mindazon ténybeli állítás, melyet az ellenfél a per folyamában nyíltan beismer, és a melyre a hozzá e tárgyban intézett kérdés daczára tagadólag nem nyilatkozik, bebizonyítottanak veendő.

Bizonyítékul szolgál a bíróságon kívüli beismerés is, ha ennek megtörténte a hivatkozó fél által bizonyittatik.

Ha a felek valamelyike a tárgyalási határnapra meg nem jelen, az ellenfélnek a ténykörülmények iránt tett nyilatkozatai, a mennyiben a bíró előtt fekvő bizonyítékok által meg nem czáfoltatnak, valóknak tartandók.

46. §.

Közokiratok, ha csak ezeknek hamisága vagy szabálytalansága be nem bizonyittatik, teljes bizonyító erővel bírnak.

Magán okirat, melynek valódisága kétségbe nem vonatott, vagy bebizonyította-

tott, a kiállító ellen teljes bizonyítékul szolgál.

Azon magánokirat, melynek tartalmát az ellenfél tagadja, úgy szolgál bizonyítékul:

a) ha azt sajátkezüleg írta és aláírta; vagy

b) ha az idegen kézzel irt okiratot két előttemező tanu jelenlétében írta alá, vagy azok előtt az aláírást sajátjának ismerte el;

c) ha a kiállító, ki írni nem tud vagy nem képes, két előttemező tanu jelenlétében, kiknek egyike által a kiállító neve is aláíratott, kézjeggyével látta el az okiratot.

Ha a kiállító olvasni sem tud, vagy az okirat nyelvét nem érti: az okirat csak akkor bir teljes bizonyító erővel, ha tartalma a kiállítónak megmagyaráztatott és ennek megtörténte a tanuk által az okiraton bizonyíttatott.

Bejegyzett kereskedőknek és iparosoknak szabályszerűen vezetett könyvei, a követelés alapjául szolgáló tételek be-

jegyzésétől számított 2 évi időtartam alatt félbizonyító erővel bírnak, ha az áruczikk kézhezjutása vagy megrendelése igazoltatik.

Az okiratok a hivatkozó fél által eredetben felmutatandók, s másolatban vagy eredetben az iratokhoz csatolandók.

47. §.

Két együtt jelen volt tanunak közvetlen tudomásán alapuló, egyező, világos és határozott vallomása teljes bizonyítékot képez.

48. §.

Tanuságtételre nem bocsáthatók:

a) a kik a bizonyítandó tény történetkor 12 évesek nem voltak, vagy kihallgatásuk alkalmával 16-ik évöket be nem töltötték;

b) a kik elmebeli vagy testi fogyatkozásuk miatt a valóságot fel nem ismerhették, vagy előadni nem képesek;

c) a kik hamis tanuságért vagy hamis esküért büntetve voltak;

d) a kik vallomásukból vagy a per kimeneteléből közvetve vagy közvetlenül kárt vagy hasznot várhatnak;

e) a kik a bizonyító ellenfelével ellenségeskedésben vagy perben állanak;

f) a bizonyító félnek meghatalmazottja, fel- és lemenő ágbeli rokonai, házastársa és jegyese.

Mennyiben fogadhatók el tanukul a bizonyító fél oldalrokonai, sógorai, szolgálati személyzete és azok, a kik nyereségvágyból elkövetett büntethető cselekményben bűnösöknek ítéltettek, vagy hamis tanuságért, vagy hamis esküért kereset alatt állanak: a körülmények szerint a bíró ítéli meg.

49. §.

Azon ténykörülmények igazolására, melyekről a bíró szemle vagy szakértők meghallgatása útján szerezhethet meggyőződést, a birói szemle és szakértők meghallgatása akkor is elrendelhető, ha a felek ezt nem kérték.

A meghallgatandó szakértőket a bíró hivatalból nevezi ki.

A tanuság-tételre való bocsátás gátló körülmények a szakértőknél is kizárási okot képeznek.

50. §.

Tanuhallgatást, birói szemlét, vagy szakértők meghallgatását a bíró szóval rendeli meg, és a mennyire lehetséges, a bizonyításokat a tárgyalás napján maga veszi fel.

Ha a bizonyításnak a tárgyalási határnapon való felvétele nem eszközölhető, a bíró erre újabb határnapot rendel, vagy a körülményekhez képest az illetékes hason-hatáskörű bíróságot keresi meg. Ezen esetekben a felek a határnapról azonnal előszóval, vagy később írásban értesítendőek; a meg nem jelenés mindazonáltal az eljárást nem akadályozza.

A tanuk és szakértők az eljáró bíró által megállapított, ugy a kihallgatás alkalmával a felek indítványai alapján, vagy a tanu feleletéből folyólag a bíró által szükségesnek talált kérdésekre hallgattnak ki, és vallomásukat esküvel s ha az eskütétel vallásuk szabályaival ellenkezik, fogadalommal megerősíteni kötelesek; kivéve azon esetet, ha mindenik

érdeklett fél jelen van, s az eskü mellőzését kívánja. Az idézésre kellő igazolás nélkül meg nem jelenő vagy az esküt (fogadalmat) letenni vonakodó tanu annyiszor, a mennyiszer 50 frtig terjedhető pénzbírságban marasztalható.

Megkeresés esetében a tanuk és szakértők vallomása lehetőleg szószerint és a bírói szemle eredménye is külön jegyzőkönyvbe veendő fel.

51. §.

Eskü által való bizonyításnak csak a következő esetekben van helye:

a) ha valamely ténykörülmény nem teljes bizonyító erejű okmány, vagy egy kifogástalan tanu által igazoltatik: a bizonyító félnek, a mennyiben a tényről közvetlen tudomása van, póteskü ítélhető;

b) ha valamely valódiságra nézve kétségtelen követelés összege másként be nem bizonyítható: a követelő félnek becselő eskü ítélhető;

c) ha valamely magánokirat valódisága tagadtatik: az aláírást tagadó fél esküt köteles tenni arra, hogy az aláírás

nem tőle származik; ha pedig ezen esküt le nem teszi, az aláírás valódisága bebizonyítotttnak veendő. Midőn azonban az okiratra hivatkozó fél azt állítja, hogy személyesen jelen volt az okirat aláírásánál, az aláírást tagadó fél a tárgyalás során az esküt vissza kínálhatja, és ez esetben, ha a bizonyító fél ezen esküt leteszi, az okirat valódisága bebizonyítotttnak vétetik;

d) oly döntő ténykörülményekre nézve, melyekről mindkét peres félnek közvetlen tudomása van, más bizonyítékok hiányában a bizonyító fél ellenfelét esküvel kínálhatja meg. A megkínált az esküt visszakinálhatja. A kínált eskü a bizonyító ellenfelének, visszakinálás esetében pedig a visszakinált eskü a bizonyító félnek ítélendő meg.

Esküvel eldöntött perekben a megítélt eskü szövege az ítéletbe szószerint felveendő, és a peres felek jogai és kötelezettségei feltételesen, úgy az eskü letételének, mint a letétel elmulasztásának esetére megállapítandók.

52. §.

A tárgyalásról jegyzőkönyv vezetendő, melynek tartalmaznia kell:

a) az eljáró bíró nevét, a tárgyalás helyét és idejét;

b) a feleknek s illetőleg képviselőiknek neveit;

c) a panasz tárgyának megjelölését;

d) lehetőleg rövidséggel és a felek előadásának mellőzésével, csupán a lényeges bizonyítékokra általában való utalás mellett a kiderített tényállást;

e) a tárgyalás közben hozott s az érdekletteknek kihirdetett vagy kézbesített végzéseket;

f) az ítéletet és annak rövid indokolását.

A jegyzőkönyv a felek előtt felolvastatik, bírói aláírással és pecséttel láttatik el.

A felek is kötelesek a jegyzőkönyvet aláírni, illetőleg kézjeggyel ellátni. Ha a felek valamelyike ezt megtagadja,

ezen körülmény a jegyzőkönyvben megjegyzendő.

53. §.

Az ítélet s a tárgyalás folytán hozott végzések a feleknek rendszerint kihirdetendők.

Végzés a feleknek csak a jelen törvény által rendelt esetekben, a jegyzőkönyvnek a bevezetést (52. §. a), b), c), pont) és az ítéletet tartalmazó kiadványa pedig csak annak kézbesítettik, ki a tárgyaláson meg nem jelenés folytán marasztaltatott és e miatt nekie az ítélet kihirdethető nem volt.

Helyben lakó fél az ítélet kihirdetésére ez esetben is megidézhető.

A felek szóbeli vagy írásbeli kérelmére azonban az ítéletet tartalmazó kiadvány akkor is írásban kiadandó, ha az ítélet kihirdettetett.

A feleknek e mellett jogukban áll saját költségeikre a jegyzőkönyvnek egész terjedelemben hiteles másolatban való kiadatását kívánni.

54. §.

Az ítélet jogerőre emelkedése után a megítélt eskü letételére hivatalból tüzetik határnapi, illetőleg e végből az illetékes hason hatáskörű bíró hivatalból kerestetik meg.

Ha az ítélet kihirdetésénél mindkét fél személyesen jelen van, és az ítélet ellen semmiségi panasz nem emeltetett, a megítélt eskü újabbi határnapi kitűzése nélkül azonnal kiveendő.

55. §.

A kisebb jelentőségű polgári peres ügyekben csak a jelen törvény 56-tól—62-ig terjedő §§-aiban szabályozott jogorvoslatnak van helye.

56. §.

Igazolásnak helye van, ha a tárgyalási határnapi valamelyik fél, vagy az eskü-letési határnapi azon fél, kinek részére az eskü megítéltetett, önhibáján kívül meg nem jelenhetett.

Az igazolási kérelem a helyben lakó fél által az elmulasztott határnaptól számított 8 nap alatt szóval terjesztendő elő, vagy írásban adandó be, és a további eljárásra hálászto hatálylyal bir.

Az igazolási kérelem felett a biró a felek meghallgatása után végzés által határoz, s ha az igazolásnak helyt ad, a hozott ítélet hatályon kívül tétele mellett, az érdembeli eljárást nyomban folytatja, illetőleg a megítelt eskü kivétele íránt intézkedik.

57. §.

A kisebb polgári peres ügyek azon részében, melyek a községi biráskodást meghaladják; továbbá a községi biráskodás alá tartozó azon ügyekben, melyekben a békebiró járt el, a felebbezés kizárásával, csak semmiségi panasznak van helye a következő esetekben :

a) ha a biró oly ügyben ítelt, mely jelen törvény szerint az ő hatásköre alá nem tartozik;

b) ha a biró oly ügyet, mely a jelen

törvény által szabályozott eljárás alá tartozik, erről az utról elutasít;

c) ha oly bíró járt el és ítelt, ki személyes érdekeltségénél fogva arra jogosított nem volt (16. §.);

d) ha oly ügyben határozott, melyben illetőséggel nem birt (15. §.);

e) ha meg nem jelenés indokából lett ügyvesztes azon fél, a ki törvény szerint megidézve nem volt;

f) ha felperesi vagy alperesi minőségben önképviselőre nem jogosított fél, törvényes képviselőjének mellőzésével lépett fel vagy idéztetett meg, és ezen hiba utólag nem pótoltatott.

58. §.

A semmiségi panasz a határozat kihirdetésekor azonnal bejelentendő, és ha a fél kívánja, annak írásbani beadhatására 3 napi határidő engedendő.

Azon fél, kinek részére az ítéletnek kézbesíttetnie kell (53. §.), a kézbesítéstől számítandó 3 nap alatt bármikor élhet semmiségi panaszszal, és ezt akár

szóval bejelentheti, akár írásban beadhatja.

59. §.

Semmiségi panaszok felett azon királyi törvényszék határoz, melynek kerületében az ítélő bíróság székhelye fekszik, mivégből az iratok a 58. §-ban foglalt rendelkezés által igényelt idő eltelte után oda haladéktalanul felterjesztendők.

60. §.

A törvényszék határozathozatal előtt az eljáró bírótól felvilágosításokat kérhet, sőt megrendelheti azt is, hogy a felek az általa kijelölt körülményekre ujlag meghallgattassanak.

A törvényszék végérvényesen határoz és határozata ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

Nyilván alaptalan semmiségi panasz esetében a királyi törvényszék a panaszt emelő ellen 25 frtig terjedő pénzbírságot szabhat.

61. §.

A semmiségi panasz az ítélet végrehajtását nem akadályozza. Ha az ítélet

eskütől van feltételezve, és a marasztalt fél semmiségi panasszal élt, a végrehajtás a biztosításon túl nem terjedhet.

Különös esetekben, midőn a marasztalt felet a kielégítési végrehajtás fogamatba vétele által nehezen helyrehozható károsodás érhetné, úgy az eljáró bíró, valamint a törvényszék is elrendelheti, hogy a törvényszék határozatának meghozataláig, a végrehajtás csak a biztosításig terjedjen.

62. §.

A törvényszéknek a semmiségi panasz következtében hozott határozata a feleknek írásban kézbesítendő, és az abban netalán megrendelt további intézkedések fogamatba vétele hivatalból eszközlendő.

63. §.

A kisebb polgári peres ügyek azon részében, melyek a községi bíraskodás alá nem tartoznak, egyszeri perujításnak feltétlenül helye van.

Ezen ujitott per az ítélet jogerejüvé váltától számitandó 30 nap alatt és ugyanazon bíróság előtt indítandó meg, mely a főügyben eljárta és ítélta.

Az ujitott ügyet a bíró a jelen eljárás szabályai szerint még egyszer tárgyalja és mindazt bírói megfontolás alá veszi, mit a perlekedő felek akár egész újonnan, akár a főügy tárgyalásának folyamán kifejezettekkel kapcsolatosan felhoznak.

64. §.

A perujítás a főperben hozott ítélet végrehajtását semmi esetben sem akadályozhatja. Ha azonban az ujitott perben hozott ítélet amattól eltérő lenne és a végrehajtási eljárás még befejezve nincs: ennek továbbfolytatása, esetleg megszüntetése az új ítélet értelmében eszközlendő.

65. §.

A semmiségi panasz következtében megsemmisített, vagy a perujítás foly-

tán megváltoztatott ítéleteknek szükségessé válандó visszvégrehajtása, a jelen törvény IV. fejezetében szabályozott eljárás szerint történik.

IV. FEJEZET.

A végrehajtás.

66. §.

A végrehajtást a bíró az ítéletben rendeli el. A végrehajtás vagy az illető bírák valamelyike vagy ezeknek kiküldött hivatalos közege, vagy a községi illetőleg körjegyző, vagy ezeknek segéde, vagy az előjárásának valamely írástudó tagja, vagy végül városokban egy e végből rendelt hivatalos személy, mint kiküldött által foganatosittatik.

A kiküldött az ítéletben nevezendő meg, a végrehajtás azonban csak a nyertes félnek a kiküldöttnél való szóbeli vagy írásbeli jelentkezésére foganatosittandó.

Ha a végrehajtás az ítélő bíró területi hatáskörén kívül foganatosítandó, e végből az illetékes hason hatáskörű bíróság az iratok áttétele mellett megkeresetik.

A jelen törvényben körülírt eljárás alá tartozó ügyekben előleges biztosításnak helye nincsen, a bérbeadó azonban a bérlő ellenében a bérösszeg erejéig a törvényes zálogjoggal terhelt ingóságok összeírását, úgy az eljárás megindítása előtt, mint az eljárás folyamában követelheti.

67. §.

Pénzbeli marasztalás esetében a végrehajtás a marasztalt félnek csak ingóságaira, készpénzére vagy követelésére vezettethetik.

A végrehajtás alá veendő tárgyak összeírandók, zár alá veteknek nyilvánítandók, és a mennyiben a felek a becsértéket kölcsönösen meg nem állapítják, a végrehajtó által megbecsülendők; ha

azonban valamelyik fél kívánja, saját költségére szakértő becsüs alkalmazandó.

Az összeírás alkalmával a végrehajtó a zártörés bünfenyítő következményeire a végrehajtást szenvedőt vagy háznépét figyelmeztetni és hogy ez megtörtént, a jegyzőkönyvbe bevezetni köteles.

A végrehajtónak jogában áll a végrehajtást szenvedőnél a zár alatt levő helyeket felnyitattani. Ugyan az ellenszegülés esetében a szükséges karhatalmat hivatalból szerzi meg.

A lefoglalt ingóságok, a mennyiben a végrehajtó kívánja, és ha ez a végrehajtásnál jelen nincsen, a mennyiben a körülmények szükségesnek mutatják, a végrehajtható által kinevezett zárgondnok kezelése alá adandó.

68. §.

Olyan tárgyak, melyek már korábban lefoglaltattak, vagy a melyek a végrehajtás alkalmával mások tulajdonának állíttatnak, csak akkor foglalhatók le, ha a végrehajtást szenvedőnek másnemű ingóságai vagy követelései a marasztalási összeget nem fedezik.

Midőn olyan ingóságok és követelések foglaltatnak le, melyek már előzőleg foglalás alá vétettek : a korábbi végrehajtást foganatosító bíróság vagy hatóság, s a mennyire kipuhatolható, azon személy neve s lakhelye is kitüntetendő a jegyzőkönyvben, a kinek javára a korábbi végrehajtás foganatosított.

Olyan ingóságok és követelések lefoglalása esetében, melyek állítólag mások tulajdonát képezik, az igénylő neve és lakhelye a jegyzőkönyvben megjegyzendő.

69. §.

Ha a marasztaltnak követelései vétetnek végrehajtás alá : erről a marasztalt fél adósa azonnal értesítendő.

A kielégítés ezen esetben a lefoglalt követelésnek átruházása, vagy árverés útján való eladása által eszközöltetik.

70. §.

Ha olyan tárgyak foglaltattak le, melyek már előzőleg más részére rendes bírói végrehajtás alá vétettek : a

biró, a mennyiben a korábbi foglalás előtte tudva van, vagy igazoltatik, a további eljárás folytatása végett az iratokat a korábbi foglalást eszközölő birói hatósághoz köteles áttenni.

Ha a lefoglalt ingóságokra később vezettedik rendes birói végrehajtás: a biró az árverést megrendelheti, de erről az előtte tudvalevő vagy bejelentett később foglaltatót, illetőleg azon biróságot, mely a későbbi foglalás foganatosítására kiküldöttet rendelt, értesíteni köteles.

A lefoglalt ingóságokból ezen esetben csak annyi árverelhető el, hogy a birói végrehajtás útján behajtandó marasztalási összeg és járuléka kifizethető legyen.

A biró a megtartott árverés folytán a végrehajtató fél követelését kielégíti, és csak a vételár netaláni feleslegét teszi át a később foglaltató rendes birósághoz.

71. §.

Ha olyan tárgyak foglaltak le, melyek a végrehajtás alkalmával mások tulajdo-

nának állítottak, vagy melyeket a foglalás napjától számított 8 nap alatt valaki szóbeli vagy írásbeli bejelentésben tulajdonakint igényel: akkor a tulajdonigény kérdése az igénylő, a végrehajtató és a végrehajtást szenvedő megidézése mellett, a jelen törvényben megszabott eljárás útján azon bíró által döntenek el, a ki a végrehajtást foganatosította, vagy a végrehajtás foganatosítására kiküldöttet rendelt. — Az e tárgyban hozott végzés által csupán az döntenek el, hogy az igényelt tárgyak a végrehajtási zár alól felmentetnek-e vagy sem.

A foglalás napjától számított 8 nap eltelte után bejelentett igények figyelembe nem vétetnek; és az árverés ezekre való tekintet nélkül megrendelendő.

Ha a bíró az igényelt tárgyakat a végrehajtási zár alól fel nem oldja: az igénylőnek jogában áll a végrehajtás helyének illetékes járásbirósága előtt igénykeresetét a végzés kihirdetésétől számított 8 nap alatt megindítani; de ennek halasztó hatálya csak azon esetben van, ha az igénylő a marasztalási össze-

get és járulékait, vagy ha az igényelt tárgyak becsértéke kevesebb, ezen becsértéket birói kézhez leteszi; mely az igényper eldöntéseig az illetékes járásbirósághoz tétetik át.

Ha pedig a biró az igényelt tárgyakat a végrehajtási zár alól feloldja: a végrehajthatónak áll jogában e végzés kihirdetésétől számított 8 nap alatt e járásbiróság előtt indítandó keresettel annak kimondását kérni, hogy a lefoglalt tárgyak végrehajtási zár alól való felmentésének helye nincsen.

Ezen 8 napi határidő eltelte, illetőleg a megindított per jogerejű eldöntése előtt, a birónak a zár alól való feloldást rendelő végzése nem hajtható végre.

72. §.

Ha a végrehajtás folyama alatt a marasztalt fél ellen csőd üt ki, a további eljárás, az addig eszközölt lépések jogi következményének épségben maradása mellett, megszüntetendő, és a követelő fél erről azon utasítással értesítendő,

hogy igényeit a csődbíróságnál érvényesítse.

73. §.

Ha a marasztalt fél ingó vagyon átadására van ítéletileg kötelezve, ezt a végrehajtó a végrehajtást szenvedőtől, vagy ha az ingó vagyon egy harmadiknál van, ki az átadást teljesíteni kész, ettől átveszi és a végrehajtató félnek átadja. Az átvétel és átadás elismervény mellett történik.

74. §.

Ha a marasztalt fél valamely munka teljesítésére köteleztetett és azt teljesíteni vonakodnék : arra megfelelő pénzbírsággal szorítandó.

A bíró által megállapított pénzbírság végrehajtás útján hajtatik be.

75. §.

Ha a 73. §. esetében a végrehajtás a megítélt tárgy nem létezése, vagy fel nem találása miatt eredményre nem

vezetett: a végrehajtó, a mennyiben az ítéletben a marasztalás tárgyának pénzbeli értéke megállapított, ezen értékösszeg erejéig a végrehajtást a marasztalt fél ingóságainak, készpénzének és követelésének lefoglalása által nyomban eszközli.

Ha pedig a pénzbeli egyenérték az ítéletben meg nem állapított: a végrehajtó a valószínű érték erejéig eszközöl foglalást.

Utóbbi esetben a foglalás megtörténte után a pénzbeli egyenértéket a perben eljáró bíró a felek meghallgatása és szükség esetében szakértői becsú után állapítja meg.

A további végrehajtási lépések ezen megállapított összeg erejéig foganatosisandók.

76. §.

Az előbbeni szakasz intézkedése megfelelő alkalmazást nyer a 74. §. esetében is akkor: ha a pénzbüntetés a munka teljesítését nem eredményezte.

Ezen esetben egyébiránt a végrehajtatónak szabadságában áll, a pénzbüntetés

által való végrehajtás mellőzésével, egyenesen a megítélt munka pénzbeli egyenértékére, az előbbeni szakasznak megfelelő módon eszközölni a végrehajtást.

77. §.

A teljesített végrehajtásról jegyzőkönyv vétetik föl, melynek felolvasására és aláírására nézve az 52. §. intézkedései alkalmazandók.

A felvett jegyzőkönyv netalán a foglalt készpénzzel, értékpapirokkal és drágaságokkal együtt a végrehajtást elrendelő, illetőleg az annak foganatosítása végett megkeresett bíróhoz 24 óra alatt beküldendő.

78. §.

A végrehajtási foglalástól, továbbá a 73 §. esetében az ott szabályozott végrehajtási eljárástól, végre a 74. §. esetében a pénzbírság kirovását tartalmazó végzés kézbesítésétől számított 8 nap alatt a végrehajtást szenvedő panaszt használhat a következő sérelmek miatt :

a) ha a végrehajtás az ítélet, vagy egyezség tartalmán túl terjesztetett;

b) ha oly tárgyak foglaltattak le, melyek az 1868-ik évi LIV. törv.-czikk 395—398. §§., vagy az 1876-ik évi XXXI. t.-cz. értelmében a végrehajtás alól kivéve vannak, a végrehajtási eljárás megsemmisítendő.

Másnemű sérelmek esetében, valamint a végrehajtási eljárás további folyamában a végrehajtást szenvedő panaszszal nem élhet.

79. §.

A végrehajtható a végrehajtás folyamában hozott végzések és eljárás ellenében panaszszal élhet a következő esetekben:

a) ha a végrehajtás az ítéletben vagy egyezségben megállapított teljesítési határidő eltelte daczára meg nem rendeltetik;

b) ha a végrehajtás az ítélet vagy egyezség tartalmánál szűkebb körre szoríttatik;

c) ha a végrehajtási eljárás szabályszerűen fogantatott;

d) ha a lefoglalt tárgyakra az árverés meg nem rendeltetik.

Ezen panasz a végzés kézbesítésétől, illetőleg az eljárástól számított 8 nap alatt adandó be.

Az a) és d) pontok eseteiben, ha a bíró alakszerű végzés hozatala nélkül mellőzi a végrehajtás vagy árverés megrendelését, a panasz bármikor beadható.

80. §.

A panasz felett azon királyi törvényszék határoz, melynek területén az eljáró bíró székhelye van.

A panasz az eljáró bírónál szóval vagy írásban adandó be, s a bíró által az iratok három nap alatt felterjesztendőek.

A királyi törvényszék határozata ellen további jogorvoslatnak helye nincsen.

A királyi törvényszékek által a panasz folytán felterjesztett ügyben hozott határozatoknak a bíró eleget tenni köteles.

Nyilván alaptalan panasz esetében a királyi törvényszék a panaszt emelő ellen 25 forintig terjedő pénzbírságot szabhat.

81. §.

A foglalási eljárás jogerőre emelkedése, illetőleg az igényper beadására szolgáló határidő eltelte után, igényper beadása esetében pedig annak jogerejű eldöntése után a bíró az árverés fogantatására hivatalból tűz ki határnapot, arról a feleket értesíti, és az árverést kifüggesztés által s a helyi szokás útján megállapított módon kihirdetteti.

Az árverést a bíró vagy maga teljesíti, vagy annak fogantatására kiküldöttet rendel (66. §.).

Az árverés készpénz-fizetés mellett történik, és mindaddig folytatandó, míg a marasztalási összeg és járuléka ki nem telik.

Az árverésen eladott tárgyak a vevőknek azonnal általadandók.

82. §.

Ha a végrehajtást szenvedő bérlő, s az ő tulajdonában vagy használatában a bérlemény területén található, vagy ezenkívül levő, de a bérleti üzlethez tartozó ingóságok foglaltattak le : az árverésen befolyt vételárból, a mennyiben a bérbe adó ebbeli követelését a végrehajtási eljárás befejezéseig bejelenti, mindenekelőtt a félévi bérleti vagy egy évi haszonbéri követelés, mint törvényes zálogjoggal bíró elégitendő ki; és ha ez iránt vita támad, az igényelt összeg az elsőégi kérdés eldöntése végett a rendes bírósághoz teendő át.

Ezután a végrehajtató nyugta, és a netaláni eredeti adóslevél beváltása, illetőleg a részlet-törlesztésnek erre feljegyzése mellett kifizettetik; a netaláni maradvány pedig, a mennyiben a 70-ik §. intézkedése eltérő eljárást nem tenne szükségessé, a végrehajtást szenvedőnek kiadatik.

83. §.

Ha az árverésen befolyt összegből a nyertes fél teljes kielégítést nem nyert,

vagy ha a korábbi végrehajtás vagyonihiány miatt sikertelen maradt, avagy csak részben nyújtott fedezetet, úgy akkor is, ha a lefoglalt ingóságokra igénykereset támasztatik : a nyertes fél jelentkezéseire az eljáró bíró folytatólagos végrehajtást rendel, mely a fentebbi szabályok szerint foganatosíttatik.

84. §.

Ha az ítélet vagy egyezség után felmerült tények következtében a végrehajtatónak joga egészben vagy részben elenyészett : a végrehajtást szenvedő fél az eljáró bíró előtt a végrehajtás megszüntetését vagy korlátozását a végrehajtási eljárás befejezéseig bármikor kérheti.

Ezen kérelem felett a bíró az ellenfél meghallgatása és a netalán szükséges bizonyítási eljárás után, végzés által határoz.

A kérvény beadása a további végrehajtási lépésekre nézve csak akkor bír halasztó hatálylyal, ha a végrehajtási jog elenyésztenek alapjául szolgáló tény

közokirattal vagy teljes bizonyerejű magánokirattal van igazolva, avagy ha a végrehajtást szenvedő a marasztalási összeget és járulékait a bíró kezeihez leteszi.

85. §.

A végrehajtás folyamában felmerült összes költségeket az eljáró bíró állapítja meg.

Az árverés foganatosítása alkalmával felmerült költségeket a kiküldött állapítja meg, habár nem bíró is.

A végrehajtók napdíj és fuvardij szabályzatát minden törvényhatóság területére az illető közigazgatási bizottság megállapítani s közzétenni köteles.

Ha valamely végrehajtó ugyanazon napon több végrehajtási eljárást fogantosit, a költségek aránylag megosztandók.

A végrehajtási eljárás folyamában a végrehajtatónak jogában áll magát meghatalmazott által képviseltetni, de az ezáltal felmerült költség-többlet az ellenfél ellenében nem ítéltetik meg.

86. §.

Ha az ingóságokra megkísérlett végrehajtás sikertelen maradt, ha a lefoglalt tárgyakra igény jelentetett, vagy ha a végrehajtató a marasztalt fél lakhelyének községelőljárósága által kiállított bizonyítvánnyal igazolja, hogy ennek a követelést fedező ingóságai nincsenek: jogában áll a végrehajtató félnek a marasztalt fél ingatlanaira végrehajtást kérni. Ezen esetben a törvénykezési rendtartás szabályainak megfelelő kérvény az eljáró bíróhoz adandó be, ki azt 3 nap alatt további szabályszerű eljárás végett az illetékes telekkönyvi hatósághoz, ha pedig több telekkönyvi hatóság területköréhez tartozó ingatlanokra kéretik a végrehajtás, az első helyen említetthez áttenni, és a menyiben a marasztalási összeg részletes kielégítés által kevesbedett, ezt átíratában összeg szerint kitenni köteles.

V. FEJEZET.

Zárhatározatok.

87. §.

A kisebb jelentőségű polgári peres ügyekben biráskodással felruházott közegek, az ezen törvény által hatáskörükhöz utalt ügyekben való hivatalos eljárásánál akár cselekvés, akár mulasztás által szándékosan, vagy vétkes gondatlanságból okozott, és a jelen törvényben megengedett jogorvoslat által el nem hárítható károkért teljes vagyoni felelősséggel tartoznak, ezenfelül:

A fegyelmi eljárásra nézve a szolgabírák és békebírák birói minőségükben a birói felelősségi és fegyelmi, a kis és nagy községek előljárói, valamint a törvényhatósági joggal felruházott és rendezett tanácsu városok kirendelt közigazgatási tisztviselői pedig az illető községi és köztörvényhatóságok rendezéséről szóló törvények fegyelmi szabályainak vannak alávetve.

88. §.

Ezen törvény alapján kiszabott pénz-bírságok azon község pénztárát illetik, a mely községnek illetősége alá a marasztalt tartozik.

89. §.

Jelen törvény a folyamatban lévő peres ügyekre nem alkalmazandó.

90. §.

Ezen törvény hatályba lépte napjának megállapításával és végrehajtásával, továbbá az életbeléptetés végett szükséges intézkedések rendeleti uton való szabályozásával, végre az ügyviteli szabályok megállapításával a bel- és igazságügyi ministerek bizatnak meg.

91. §.

A pénzügyminister és igazságügy-minister felhatalmaztatnak, hogy a jelen eljárásra vonatkozó bélyegszabályozást a törvényhozás további intézkedéseig rendeleti uton állapítsák meg.

—CITO—

XXIII. Törvényczikk

a megyék 1878. évi közigazgatási, árva és gyámhatósági kiadásainak fedezéséről.

(Szentelést nyert 1877. évi deczemberhó 7-én. Kihirdettetett az országgyűlés képviselőházában 1877. évi deczemberhó 11-én; a főrendekházában 1877. évi deczemberhó 16-án).

1. §.

A megyék közigazgatási, árva és gyámhatósági kiadásaira 1878. évben, a mennyiben a törvényhozás időközben másként nem intézkedik, 4.823,580 forint fog az állampénztárból kiszolgáltatni.

Ezen törvény hatályának ideje alatt az említett törvényhatóságoknak ezen czélokra háziadónak kivetése meg nem engedtetik.

2. §.

Ezen összeg a belügyminister által az illető törvényhatóságok közt akként fog felosztatni, hogy az 1876. évi XXXIII. törvényczikk által érintetlenül maradt megyék a részükre 1872., 1873., 1874., 1875., 1876. és 1877. évekre helybenhagyott költségvetések alapján tényleg

igénybe vett összegekben; — az említett törvényczikk alapján újból megalakult megyék pedig az 1877. évre helybenhagyott költségvetéseik alapján tényleg igénybe vett összegek mérvéhez képest részesíttessenek, a mennyiben ezen költségek szükségét az 1878. évre is igazolják.

Az egyes törvényhatóságok részére megállapított évi illetmény havi részletekben előzetesen szolgáltatik ki.

3. §.

Jelen törvény végrehajtásával a pénzügyi- és belügyministerek bizatnak meg.

XXIV. Törvényczikk

a megyei mérnöki állomások megszüntetése és hivatali teendőknek az államépítészeti hivatalokra ruházásáról.

(Szentesítést nyert 1877. évi deczemberhó 7-én. Kihirdettetett az országgyűlés képviselőházában 1877. évi deczemberhó 11-én; a főrendekházában 1877. évi deczemberhó 16-án.)

1. §.

A megyei mérnöki állomások az általános tisztujítás alkalmával, vagy ha

ez később hajtatható végre, az 1877-ik évi december 31-én megszüntettetnek és hivatali teendőik a fentebbi határidőtől számítva, az államépítészeti hivatalokra ruháztatnak.

2. §.

Jelen törvény kihirdetése után azonnal hatályba lép és a benne foglalt intézkedés keresztülvitelével és az állam költségvetésében ennek folytán előálló változtatásoknak már az 1878-ik évi költségvetésben létesítésével a belügy-minister és a közmunka- és közlekedési minister bizatnak meg.

XXV. Törvényczikk

az elzálogosított gyalui korona-uradalom visszaváltása iránt, a zálogbirtokosokkal kötött egyezség tárgyában.

(Szentelést nyert 1877 évi decemberhó 7-én. Kihirdettetett az országgyűlés képviselő házában 1877. évi decemberhó 11-én, a főrendek házában decemberhó 16-án).

1. §.

A Kolosmegyében fekvő s az 1778-ik évi szeptember 16-án kelt inscriptionális okmány szerint gróf Bánffy Györgynek, és nővérének Bánffy Agnesnek férjezett gróf Eszterházy Jánosnénak megújítva elzálogosított gyalui korona-uradalom visszaváltása iránt, az ez időszerinti zálogbirtokosokkal 1877. augusztus-hó 12-én kötött egyezségi szerződés jóváhagyatik.

2. §.

E törvény végrehajtásával a pénzügyminister bizatik meg.

XXVI. Törvényczikk

a határőrvidék területén építendő vasutakról.

(Szentelést nyert 1877. évi decemberhó 10-én. Kihirdettetett az országgyűlés képviselő házában 1877. évi decemberhó 14-én, a főrendekházában decemberhó 16-án.)

1. §.

Az alföld-fiumei vasut eszék-sziszek-károlyvárosi részének kiépítését elrendelő 1870. évi XXXVIII. t.-cz. hatályon kívül helyeztetik és a következő vasutvonalak építése rendeltetik el:

a) Mitrovicztól Vinkovcén, Broódon, Uj-Gradiskán és Sunján át Sziszekig;

b) Sziszekről a károly-város-fiumei vasut valamelyik állomásáig;

c) Az alföld-fiumei vasut dályai állomásától Vukovárt lehetőleg megközelítve Vinkovceig.

2. §.

A ministerium felhatalmaztatik, hogy az előbbi szakasz a) és b) pontja alatt felsorolt vasutvonalak építését, a határ-

őrvidéki állami erdők rendkívüli bevételeinek készletben levő és vasutépítésre fordítható részéből ennek mérveig oly módon eszközölje, hogy az üzletnek átadandó vonalrészek, meglevő vasutakkal kapcsolatban legyenek.

3. §.

Utasíttatik a ministerium, hogy mindenekelőtt a határőrvidéki beruházásokra rendelt alapnak jelenleg készletben levő összegéből annak erejéig, a Vinkovcétól Broód felé vezető vasutat azonnal építtesse ki és tegye üzletképesé, továbbá a dállya-vinkovcei vonalnak, az állam kincstár terhére létesítéséről egyidejűleg gondoskodják, a törvényhozásnak tartatván fen a vasutvonal engedélyezésének jóváhagyása.

4. §.

Az építési feltételek mindazon vasutaknál, melyek az állami erdőknek a határőrvidéki beruházásokra szánt jövedelméből építtetnek, a Horvát-Szlavon határőrvidéki közigazgatási hatóság főnö-

kének közreműködésével, a kormány által állapíttatnak meg.

5. §.

Az 1. §-ban említett összes vasutak egyelőre, mint egyvágányu mozdonyvasutak építendőek. Az illető földterületek megváltásánál azonban figyelembe kell venni egy második vágány esetleges berendezhetését s az indóházaknak erősebb forgalomnak is megfelelő nagyobbbit-hatását.

6. §.

Fölhatalmaztatik egyuttal a ministerium, hogy a mennyiben a határőrvidéki állami erdők alapul vétele mellett leendő pénzművelet ezt lehetővé tenné, az 1. §. a) és b) pontja alatt említett vasutvonalak építését és üzletét akár az építés folyama alatt, akár annak befejezése után az *államkincstárnak* terheltetése nélkül engedélyezhesse; a vasutvonalak engedélyezésének jóváhagyása a törvényhozásnak tartatván fön.

7. §.

A jelen törvény első szakaszának a) és b) pontja alatt említett vonalak üzlete a törvényhozás további rendelkezéseig a ministerium által kezelendő.

8. §.

A jelen törvény értelmében építendő vasutakhoz szükséges területek megszerzése az 1868. évi LV. t.-cz.-ben megállapított eljárás mellett, a kész vasutak telekkönyvezése pedig az 1868. évi I. t.-cz. meghatározásai szerint úgy fog eszközöltetni, mint az a magyar államvaspálya északi és déli vonalait illetőleg történt.

9. §.

A mennyiben a jelen törvény 1. §-ának a) és b) pontja alatt említett vasutvonalak üzleti bevételei az üzleti kiadásokat nem fedeznék, a hiányt az államkincstár pótolja, viszont az üzleti

kiadások fedezése után fenmaradó tiszta jövedelem hasonlólag az államkincstárba folyik.

10. §.

Utasittatik a ministerium, hogy a budapest-zimonyi vasút építésének biztosítása alkalmával, biztosítsa egyszersmind Zimonymak Mitroviczczal való összeköttetését is.

11. §.

Jelen törvény végrehajtásával a közmunka- és közlekedési és a pénzügy-minister bizatnak meg. *1877. 11. 12.*

XXVII. Törvényczikk

az 1867 évi XIV. és XVI. törvényczikkek, az 1869. évi II. törvényczikk, továbbá a Franciaországgal 1866. deczember II-én kötött kereskedelmi szerződés, az Olaszországgal 1867. april 23-án kötött kereskedelmi és hajózási szerződés, a Németországgal 1868. márczius 9-én kötött vám- és kereskedelmi szerződés, és az osztrák-magyar Lloydal 1871. november 18-án kötött postaszerződés hatályának ideiglenes meghosszabbításáról, valamint az osztrák nemzeti bankkal szemben, a tényleges állapotnak ideiglenes fentartásáról

(Szentesítést nyert 1877. évi deczember-hó 20-án. Kihirdettetett az országgyűlés mindkét házában 1877. évi deczemberhó 24-én.)

1. §.

A közösöknek elismert államügyekre szükséges költségek hozzájárulási arányáról szóló 1867: XIV. t. cz. hatálya 1878. évi márczius 31-ig meghosszabbittatik.

2. §.

A magyar korona országai és Ő Felsége többi királyságai és országai

közt kötött, s az 1867: XVI. törvényczikkbe iktatott vám- és kereskedelmi szövetség 1878. évi márczius 31-ig meghosszabbíttatik.

A vámkezelési költségek általánosításáról szóló 1869. évi II. törvényczikk hatálya 1878. évi márczius 31-ig meghosszabbíttatik.

Együttal felhatalmaztatik a ministerium, hogy a Franciaországgal 1866. évi december 11-én kötött kereskedelmi szerződést, továbbá az Olaszországgal 1867. april 23-án létrejött kereskedelmi és hajózási szerződést, végre a Németországgal 1868. márczius 9-én kötött vám- és kereskedelmi szerződést legfeljebb 1878. junius 30-ig meghosszabbíthassa, esetleg pedig a kereskedelmi forgalomra nézve a külállamokkal szemben jelenleg létező állapotot 1878. junius 30-ig fentarthassa.

3. §.

A kormány felhatalmaztatik arra, hogy az osztrák-magyar Lloydal kötött, és az 1872: XXVI. törvényczikkbe iktat-

tott postaszerződést 1878. évi márczius 31-ig meghosszabbítsa.

4. §.

Végül a kormány felhatalmaztatik, hogy szemben az osztrák nemzeti bankkal, a jelenleg fennálló tényleges állapotot 1878. márczius 31-ig fentarthassa.

5. §.

Jelen törvény kihirdetése után azonnal hatályba lép; végrehajtásával a ministerium bizatik meg.

XXVIII. Törvényczikk

az 1876. évi december-hó 5-én Nagybritániával kötött és az 1876. évi XLIX: t-cikkbe iktatott kereskedelmi szerződés hatályának meghoszabításáról szóló és 1877. évi novemberhó 26-án aláírt nyilatkozat becikkelyezéséről.

(Szentesítést nyert 1877. évi decemberhó 23-án. Kihirdettetett az országgyűlés mindkét házában 1877. évi decemberhó 24-én.)

Az osztrák-magyar monarchia és Nagybritánia és Irhon egyesült királyság kormányai közt 1877. évi november-hó 26-án Budapesten aláírt nyilatkozat, miután az országgyűlés által elfogadtatott és utóbb a szerződő felek részéről szokott módon megerősítettett, ezennel az ország törvényei közé iktattatik.

Szövege a következő:

Nyilatkozat.

Minthogy az osztrák-magyar monarchia és Nagybritánia közt 1876. évi december-hó 5-én kötött kereskedelmi szerződés VII. cikke értelmében, 1877. évi december-hó utolsó napján megszűnnék, Ő Felsége az

ausztriai császár, Csehország királya stb. és Magyarország apostoli Királyának kormánya egyrésztől és Ő Felsége Nagybritánia és Írhon egyesült királyság Királynőjének kormánya másrésztől, azon óhajtól vezérelve, hogy ezen szerződés hatálya meghosszabbíttassék, a következő határozatban egyeztek meg :

Az osztrák-magyar monarchia és Nagybritánia közt az 1876. évi december-hó 5-én kötött kereskedelmi szerződés tartama határozatlan időre azon kikötéssel hosszabbíttatik meg, hogy mind a két szerződő félnek bármikor is jogában áll azt felmondani.

Azon esetre, ha a két szerződő fél egyike azt az óhajtását nyilvánítaná, hogy e szerződés hatálya megszűnjék, e szerződés azon naptól számítva, mely napon a felmondás történt, még egy évig hatályban marad.

Ennek hitelül az alulírottak a jelen nyilatkozatot két példányban aláírták és mindegyik példányt pecsétjeikkel ellátták.

Kelt Budapesten, 1877. évi november-hó 26-án.

(L. S.) *Andrássy.* — (L. S.) *Buchanan.*

XXIX. Törvényczikk

az 1868-ik XL-ik és 1873-ik évi XXXVII-ik törvényczikkék értelmében, az 1878-ik évben kiállítandó ujoncz- és póttartaléki jutalékok megajánlása tárgyában.

(Szentesítést nyert 1877. évi deczemberhó 23-án. Kihirdettetett az országgyűlés mindkét házában 1877. évi deczemberhó 24-én.)

1. §.

A hadsereg- és haditengerészet törvény által szabályozott számerejének biztosítása végett a magyar korona országaira eső 40933 főnyi ujoncz jutaléknak és az ehez megkivántató 4093 főnyi póttartaléknak kiállítása az 1878-ik évre, az 1868-ik évi XL-ik törvényczikk 3-ik, 13-ik és 32-ik szakaszai értelmében megszavaztatik.

2. §.

Ezen ujoncz- és póttartaléki jutalékok az 1858-ik, 1857-ik és 1856-ik években született hadkötelesek korosztályaiból állítandók ki.

3. §.

Az ujoneczállítás általában az eddig fenállott sorozó járások szerint és ez uttal kivételesen a jövő 1878-ik évi februárius 15-étől április 15-éig terjedő időszak alatt foganatosítandó.

4. §.

A jelen törvénynek végrehajtásával a honvédelmi minister bizatik meg.

XXX. Törvényczikk

az 1878-ik év első negyedében viselendő közterhekről és fedezendő államkiadásokról.

(Szentelést nyert 1877. évi decemberhó 23-án.
Kihirdettetett az országgyűlés mindkét Házában
1877. évi decemberhó 24-án.)

1. §.

A ministerium felhatalmaztatik, hogy a magyar korona országaiban jelenleg fennálló adókra és államjövedékekre vonatkozó összes törvényeket, azoknak időközben bekövetkezhető módosításaival, az 1878-ik év első évnegyede alatt érvényben tarthassa, s az azok alapján befolyó adókból s egyéb bevételekből az állam szükségletét a következő szakaszban meghatározott módon fedezhesse.

2. §.

A kiadási tételekre nézve az 1877. évi államköltségvetésről szóló 1876-iki XLVI. törvényczikk rendeletei szolgálnak zsinórmértékül.

3. §.

Az ezek folytán teendő költségek az 1878. évi költségvetés keretébe lesznek beillesztendőek.

4. §.

Jelen törvény hatálya az 1878. évi államköltségvetésről szóló törvény kihirdetése napján megszűnik.

5. §.

Ezen törvény 1878. évi január 1-én lép életbe s végrehajtásával a pénzügy-minister bizatik meg.

27

27

